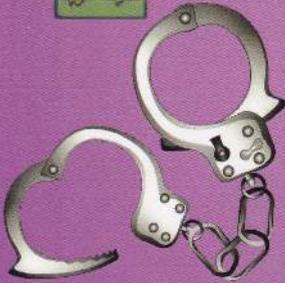

இனப்பிரச்சனையும்

இலங்கைத் திருச்சபையும்

எஸ். ஜே. இம்மாதுவேல்

முகவரிப் படத்தின் விளக்கம்...

1. சிங்கள புத்த ஆட்சி

கடந்த 70 ஆண்டுகளாக முன் எடுக்கப்பட்ட இலங்கை அரசியல் பெரும் பான்மையான சிங்கள புத்த இனவாதத்தால் தூண்டப்பட்டதும், இலங்கை தமிழருடைய மனித உரிமைகளை படிப்படியாக பறித் தெடுப்பதுமாக உருவெடுத்து வளர்ந்திருக்கிறது. தமிழர்களுடைய வன்முறையற்ற ஐனநாயக எதிர்ப்பையும் போராட்டங்களையும் சிங்கள புத்த அரசுகள் தங்கள் பாராளுமன்ற பெரும்பான்மையால் எதிர்த்தும் இராணுவ அரச பயங்கரவாதத்தினால் அடக்கியும் வந்தனர்.

2. அரச பயங்கரவாதம் தூண்டிய தமிழ் பயங்கரவாதமும் போரும் அளிவுகளும்

இவைகளின் விளைவாக தமிழர்கள் விரக்தி அடைந்தவர்களாக 1976ல் தமிழ் தலைவர்கள் தனி நாடு கோர ஆரம்பித்தனர். அதே வேளை தமிழ் இளைஞர் இருள் நிறைந்த வருங் காலத்தை நிர்ணயிக்க அரச பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக எதிர் பயங்கரவாதத்தில் இறங்கினர். இதனால் உள் நாட்டு போர் சுமார் 30 வருடங்கள் நீடித்து ஒரு பெரும் தமிழ் இன அழிப்புடன் முடிந்தது.

3. சிங்கள தமிழ் திரு அவைகள் சாட்சிகள் ஆனால் துணிவாக செயற்படவில்லை

அனைத்திற்கும் திரு அவைகள் சாட்சிகள், பெரும் பான்மையான சிங்கள திரு அவைகள் ஒன்றில் மௌனம் சாதித்தனர் அல்லது அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்பு வளங்கினர். அநீதியையோ அரச வன்முறைகளை கண்டிக்கவில்லை. தமிழ் திரு அவைகள் பெரும் பான்மை சிங்கள திரு அவைகளை ஊக்குவிக்க தயங்கினர் ஒற்றுமையை குழப்பவும் விரும்பவில்லை.. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சில மனித அபிமான சேவைகளை வெளிநாட்டு உதவியுடன் முன்னெடுத்தனர். துணிவான சில குருக்கள் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக குரல் கொடுத்து உதவினர்.

இனப்பிரச்சினையும்
இலங்கைத் திருஅவையும்

(இனப்பிரச்சினையை கிறிஸ்தவ கண்ணோட்டத்தில்
சூழமை இறையியல் செய்தல்)

*Contextually theologising the ethnic
conflict in Sri Lanka*

பணியாளன் எஸ். ஜே. இம்மானுவேல்

இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் 1

அர்ப்பணிப்பு

இன்றும் போரினால்
பல விதத்தில் பாதிக்கப்பட்டு
வாழத் துடிப்போருக்கு...

ஆசிரியர்

நூலின் பெயர்	- இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும்
நூலாசிரியர்	- எஸ்.ஜே.இம்மானுவேல்
நூல் உரிமை	- ஆசிரியருக்கே
வெளியீடு ஆண்டு	- மார்ச் 2002 (முதற்பதிப்பு - இந்தியா) - யூன் 2019 (இரண்டாம் பதிப்பு)
பதிப்பகம்	- புனித வளன் அச்சகம் 360, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
பிரதிகள்	- 500
பக்கங்கள்	- 84

1. சிங்கள தமிழ் இனமுரண்பாட்டை
இறையியலாக்கம் செய்தல் 9 - 16
2. அண்மைக்கால அரசியலில் -
திருஅவை நிர்ணயிக்கும் சக்தியாக
விளங்க ஓர் முழுமையான கண்ணோட்டம் 17- 29
3. இலங்கைத் திருஅவையின்
இறையியற் பரிமாணங்கள் 30 - 48
4. போரில் இருந்து மேலெழுகின்ற
இறையியற் சிந்தனைகள் 49 - 68
5. இனமுரண்பாட்டுச் சூழலில் திருஅவையின்
பணியை மீளக் கண்டுபிடித்தல் 69 - 83

ஆசிரியரின் முன்னுரை

சுவாக்கம் நிறைந்த இலங்கைத் தீவை அழிவிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டுமாயின், அங்கு கடந்த 70 ஆண்டுகளாக நடந்தேறிய கொடூர நிகழ்வுகளை கவனமாக தெளிந்த முறையில் மீளாய்வு செய்து, தவறுகளையும் பிளைகளையும் நேர்மையாக துணிச்சலுடன் ஏற்று, எல்லோர் மனதிலும் விசேடமாக மதத் தலைவர்கள் மனதில், உண்மையான மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். மனத்திடனும் தூரப் பார்வையும் நிறைந்த தலைவர்கள் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருந்து எழுந்து ஒற்றுமைக்கும் சமாதானத்துக்குமாக ஒன்றுகூடிச் செயற்பட வேண்டும்.

ஏனையோர் பொறாமை கொள்ளக்கூடிய ஒரு முக்கியத் துவத்தை கிறிஸ்தவர்கள் இத் தீவு மக்கள் மத்தியில் பெற்றிருக்கின்றனர். இதை கிறிஸ்தவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவும், ஒற்றுமைக்கும் சமாதானத்திற்கும் தமது தனித் திறமை வாய்ந்த பணியைச் செய்வதற்கும், அவர்களுடைய விசேடமாக தலைவர்களுடைய இறை இயல் கண்ணோட்டமும் அணுகுமுறையும் மாற்றம் அடைய வேண்டும். இம் மாற்றத்தை ஊக்குவிக்கவே நாம் இந்தச் சிறிய நூலை எமது பங்களிப்பாக வழங்குகின்றோம்.

வாழ்க்கைக்குச் சாதகமான சூழலை ஏற்படுத்தி, நீதியான அடிப்படையில் சமாதானமான ஓர் தீர்வைத் தேட இரு பகுதியினரும் முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். ஒற்றுமைக்கும், நீதியான சமாதானத்திற்கும் ஒரு வாய்ப்பு இருப்பதாக உணர்ந்த இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஆவது கிறிஸ்தவர்களும் திருஅவையும் இலங்கையில் தங்கள் இன்றியமையாத பணியை உணர்ந்து, துணிவுடனும் துரிதமாகவும் செயற்பட வேண்டும் என்ற அவா எம்மில் அதிகரித்தது.

இப்போது போர் முடிந்து 10 ஆண்டுகள் கடந்து விட்ட நிலையில் தமிழர் வாழ்க்கைக்கு இனியாவது வாழ்க்கைக்கு ஒரு சாதகமான சூழலை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். ஓரளவு ஒற்றுமைக்கும் சமாதானத்திற்கும் ஒரு வாய்ப்பு இருப்பதாக

உணருகிறேன். திரு அவைகள் இறைவன் நம்மோடு நடக்கின்றார் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையில் வாழ்பவர்கள் செயற்படுபவர்கள் விரக்தியில் வீழ்ந்து விடக் கூடாது.

அரசுகள் மாறினாலும் பெரும் பான்மை சிங்கள புத்த பேரினவாத பார்வையும் செயற்பாடுகளும் தொடரலாம். சிங்கள திருஅவைகள் எவ்வளவிற்கு எமது இனப் பிரச்சினையை விளங்கி எமக்கு உதவியளிப்பார்களோ தெரியாது. தமிழ் கிறிஸ்தவர்களாவது ஆங்கில மொழியினூடாகவும் தொடர்புகளினாலும் அவர்களை எமது பார்வைக்கு மாற்ற முயற்சிக்க வேண்டும்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் எமது வேண்டுகோளும் விருப்பமும் - தமிழராகிய சிறு பான்மைக்கு ஒரு நீதியான சமாதான ஒற்றுமை வாழ்க்கையை அடையும் போராட்டத்தில் தமிழ் கிறிஸ்தவர்களின் பங்கு இன்றியமையாதது.

நமது சிந்தனைகளை பொது நிலையினரும் குருக்கள் துறவிகளும் படித்து சிந்தித்து செயற்பட வேண்டுமென்பதே.

பணியாளன். எஸ். ஜே. இம்மானுவேல்

ஆயர் இல்லம்
யாழ்ப்பாணம்
18.05.2019

குறிப்பு :- இப் புத்தகம் இந்தியாவில் வெளியிட்டபோது போர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது போர் முடிந்தாலும் போராட்டம் தொடர்கின்றது. ஆகையினால் எமது திருஅவையின் ஈடுபாட்டைப் பற்றிய கருத்துக்கள் இன்றைக்கும் பொருந்தும்.

01. சிங்கள தமிழ் இனமுரண்பாட்டை

இறையியலாக்கம் செய்தல்

1.1. இன முரண்பாடு இன்று கொடூரப் போராகிவிட்டது

இலங்கைத்தீவு 450 வருடங்களுக்குப் பின்பு அந்நிய ஆட்சியில் இருந்து விடுபட்டு 1948ம் ஆண்டு தொடக்கம் ஒரு சுதந்திர நாடாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. கடந்த 50 ஆண்டுகளாகப் பெரும்பான்மை இனமான சிங்களவர்களுக்கும் சிறுபான்மையினரான தமிழருக்குமிடையில் இனமுரண்பாடு வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. கடந்த 20 வருடங்களிலும் இம்முரண்பாடு தீவிரமடைந்து போரும் வன்முறையுமாக உருவெடுத்திருக்கின்றது. இலங்கையின் வடகிழக்குப் பகுதிகளில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அரசு படைகளுக்கும் இடையிலே தொடர்கின்ற இப்போர் தமிழ் மனித மாண்பையும் தமிழ் இனத்தையும் அதன் சொத்துக்களையும் அதன் தாயகத்தையும் பல வழிகளிலும் அழிக்கும் ஓர் அநீதிப் போராக வளர்ந்துவிட்டது.

இப்போர் தமிழ்ப் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரானதென அரசு தரப்பினர் கூறிக்கொண்டாலும் இது பெரும்பான்மைச் சிங்களவர்களுக்கும் சிறுபான்மைத் தமிழர்களுக்கும் இடையில் நிலவிய நீடிய முறுகலின் இறுதிக் கட்டமும், சிதைந்த இன உறவின் அகோரவடிவமும் ஆகும். 50 வருட காலமாக இவ் இனமுரண்பாட்டின் தாக்கங்களையும் அதன் விளைவாக நேர்ந்த வன்முறைகளையும், கொடூரப் போரின் அழிவுகளையும், அனர்த்தங்களையும் தமிழ் இனம் சுமக்கின்றது. இவை அனைத்தையும் உண்மை, நீதி அடிப்படையில் சமாதான முடிவிற்குக் கொண்டுவர உழைக்கும் சகல மதத்தலைவர்களும் இப்போரின் நீள, அகல, ஆழத்தைத் தெளிவாக உணர்வது அவசியம்.

1.2. தமிழர்களின் கழுத்தை நெரிக்கும் போர்

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அரசு படைகளுக்கும் இடையிலான இந்தப் போரிலே பல படிமானங்கள் உள்ளன. அரசு தமிழர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை மறுத்து அவர்களின்

ஜனநாயக ரீதியிலான போராட்டங்களை அழித்ததும், ஆயுதப் படைகளின் உதவியோடு கொடூரமாக அடக்கியதும் (1956 தொடக்கம்) அரசு படைகளுக்கு எதிரான தமிழரின் ஆயுதப்போராட்டம் (1983) உதயமாவதற்கு வழிகோலியது.

இவ் இனப்போரானது ஒரு சாதாரண பயங்கரவாதப் பிரச்சினை மட்டுமே என்று அரசு கூறிச் சாதாரண அப்பாவித் தமிழ் மக்களைக் கொன்று குவிக்கும் அளவிற்கு இப்போர் எல்லை மீறிச் சென்றுவிட்டது. அரசு தனது மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி மறுப்பு அறிக்கை விடுகின்றது. கப்பல் மூலம் சில அடிப்படைத் தேவைகளை அனுப்பினாலும் வாட்க்கில் உள்ள முழுத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலைப் பாதிக்கும் மனிதாபிமானமற்ற தடைகளையும் சட்டங்களையும் விதித்துள்ளது.

விடுதலைப் புலிகளிடம் இருந்து தமிழர்களை விடுவிக்கும் நடவடிக்கை என்று கூறி அரசு தனது செயற்பாடுகளை நியாயப்படுத்த முயற்சித்து அப்பாவிப் பொதுமக்களைக் கொல்வதிலும் அவர்களின் உடமைகளை அழிப்பதிலும் ஈடுபடுகிறது. நுளம்பைச் சுத்தியலால் கொலை செய்யும் ஒரு முயற்சி இது. இம் முயற்சியின் வழியாக இப்போரை வடகிழக்கில் வாழுகின்ற அனைத்துத் தமிழ் மக்களுக்கும் எதிரான ஓர் 'இன ஒழிப்பு' நடவடிக்கையாக அரசாங்கம் மாற்றியுள்ளது.

தமிழ் மக்களுக்காக தமிழர் மத்தியிலும் தமிழ்ப் பிரதேச எல்லைகளில் நின்று விடுதலைப் புலிகள் அரசு படைகளோடு போராடுகின்றனர். இவ் விடுதலைப் புலிகள் இராணுவ ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் தமிழர்களின் காவலர்களாக, பிரதிநிதிகளாகத் தம்மைத்தாமே கட்டியெழுப்பி உள்ளனர். இன்னும் மிஞ்சியிருக்கும் உயிர்களை, உடமைகளை அழிப்பதன் மூலம் அரசு போரில் வெற்றியீட்டலாமென எண்ணுகின்றது. ஆனால் அது மயான அமைதியையே கொண்டுவரும். 18,000க்கு அதிகமான விடுதலைப் போராளிகளையும் 60,000க்கு மேற்பட்ட பொதுமக்களையும் இப்போர் பலிகொண்டுள்ளது. இந்திலையில் படிப்படியாக இராணுவ ரீதியிலும் பொருளியல் தன்நிறைவிலும், புலம்பெயர் மக்கள் அணியின் பின்புலத்திலும் தமிழர்களின் சுதந்திரப் போராட்டம் கொள்கைப் பற்றுடன் முனைப்படைந்து வருகின்றது. முழு வீச்சுடன் நிகழ்ந்து வரும் இப்போராட்டம் தணிந்துவிடும் என்பது வெறும் கற்பனையே!

இதன் கொடூர விளைவாக இன்று 800,000 தமிழர் வெளி நாடுகளில் தஞ்சம் கோரித் தவிக்கின்றனர். அதே தொகையினர் உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்து உணவு, உடை, உறைவிடமின்றிக் காடுகளிலும் கரையேரங்களிலும் வாழத் துடிக்கின்றனர். இதைத் தவிர, கணக்கிட முடியாத அளவில் வடகிழக்குத் தமிழ் பிரதேசங்களில் உள்ள வளங்கள் அரசு படைகளினால் அழிக்கப்படுகின்றன. ஈழத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகளும் வளரும் சிறார்கள் அடிப்படை வசதிகளின்றி வாழ்க்கையில் பின்தங்கிய சந்ததியாகக் குன்றிப் போகின்றனர்.

ஒரு பக்கத்தில் ஈழத் தமிழ் இனம் மேற்கூறியவாறு வேருடன் அழிந்துகொண்டு போகின்றது. மறுபக்கத்தில் சிங்கள இளைஞர் யுவதிகளின் அழிவும் முழுத் தீவின் பொருளாதார வீழ்ச்சியும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றது. இச்சூழமைவு இரு இனங்களையும் முழுத் தீவையும் திரும்ப முடியாத அழிவு நிலைக்கு வேகமாகத் தள்ளுகின்றது.

இக் கொடூரமான வரலாற்று வளர்ச்சியில் இலங்கைத் தீவில் வசிக்கும் அனைவரும் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகள் பல உண்டு. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நிறுவனமும் கடந்த காலத்தில் தாம் இழைத்த தவறுகளை உணர்வதும், எதிர்காலத்தில் தாம் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகளை உணர்வதும் மிக முக்கியம்.

1.3. இனமுரண்பாடு சீரடைவதில் திருஅவையின் ஈடுபாடும் எதிர்நோக்கும் கடமைகளும்

போரை நிறுத்தவதிலும், வன்முறைகளைத் தணிப்பதிலும், இன ஒற்றுமை, சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதிலும், மதங்களின் கடமைகள் மிக முக்கியமானவை. இவற்றுள் கிறிஸ்தவர்களினதும் கிறிஸ்தவத் திருச்சபைகளினதும் கடந்தகாலப் பொறுப்பு எப்படிப்பட்ட தாயிருந்தது, நிகழ்காலப் போக்கு எப்படி இருக்கின்றது, எதிர்காலப் பொறுப்பும் கடமையும் எப்படியாய் அமையவேண்டும் என்பனவற்றை ஆராய்வது எமது நோக்காகும்.

அனைத்துப் பௌத்தர்கள் சிங்கள இனத்தவராயும் அனைத்து இந்தியர்கள் தமிழ் இனத்தவராயும் இருக்கின்றனர். ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் போர் தொடுத்திருக்கும் இரு இனத்தவரையும்

சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். இவ் அகோர இன முரண்பாட்டு நிலையில் இரு இனங்களையும் கொண்ட கிறீஸ்தவத் திருச்சபைகள் போர் வன்முறை அல்லது அதன் விளைவுகளில் இருந்து விலகிற்றுக முடியாது. இரு இனங்களிலிருமிருந்து அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட இத்திருச்சபை, உண்மைக்கும் நீதிக்கும் சாட்சியம் அளித்து, இத்தீவு மக்களுக்கிடையில் புரிந்துணர்வையும் சமாதானத்தையும் ஒற்றுமையையும் கட்டியெழுப்ப அரும்பெரும் பணிபுரிய கடமைப்பட்டிருக்கின்றது. இக்கடமையில் நின்று தவறின் இச்சபைகளின் நம்பகத்தன்மையும் அவற்றின் நற்செய்திப் பணியும் கேள்விக் குறிகளாகிவிடும் ஆபத்துத் தோன்றும்.

இரு இனங்களுக்கும் இடையில் நிலவிய உறவுகள், இவ்வளவாகச் சிதைவடைந்ததற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. ஆனால் இனங்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையை உருவாக்கத் தனிப்பெரும் வசதிகளைக் கொண்டிருந்த கிறிஸ்தவத் திருச்சபைகள் இச்சிதைவடைந்த தவறின் பெரும்பங்கை ஏற்றுக்கொண்டேயாக வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல; கடந்தகாலத் தவற்றிற்கு ஈடாக இன்று பரித்தியாகங்கள், ஆபத்துகள் நிறைந்த பணியில் துணிவுடன் செயற்பட அழைக்கப்படுகின்றன. பல உயிர்களையும் உடமைகளையும் விழுங்கிக் கொண்டிருக்கும் இப்போரின் மத்தியில், நாட்டில் நீதியான சமாதானத்தை உருவாக்கக் கிறிஸ்தவத் திருச்சபைகளுக்கு அவசர அழைப்பு விடுக்கப்படுகின்றது.

ஐரோப்பியக் குடியேற்றத்திற்கு முன்பாக இலங்கையில் சிறுதொகைக் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்திருந்தாலும் குடியேற்ற அரசுகள் பொறுப்பேற்ற பின்னர்தான் கிறிஸ்தவத் திருஅவை முழுமையான ஒரு நிறுவன அமைப்பைப் பெற்றது. இத்தீவு சுதந்திரம் பெற்ற காலங்களில் ஒரு புதிய ஒன்றிணைந்த இலங்கையைக் கட்டியெழுப்பக் கிறிஸ்தவத் திருஅவைக்கு வாய்ப்பும் வசதிகளும் அதிகம் இருந்தும், சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அப்பணியைச் செய்யத் தவறிவிட்டது. இன்று 'சிறுபான்மை' என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையும் அரசியலில் ஈடுபாடற்ற மனோநிலையும் இத்தீவின் கிறிஸ்தவத் திருஅவையை ஒருவித விரக்தி நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது. அதனால் இச்சபைகள் நாட்டின் ஒற்றுமை சமாதானத்திற்குச் செய்யவேண்டிய முக்கிய பணிகள் போதியளவு செய்யப்படவில்லை.

நாட்டின் சுதந்திரத்திற்குபின் நிகழ்ந்த இன ஒதுக்கல்கள், சமவுரிமை மீறல்கள், இனக்கலவரங்கள் மட்டில் இலங்கைத் திருச்சபை ஒருவித அலட்சியப்போக்கையே கடைப்பிடித்தது. வகுப்புவாத அரசியல் சக்திகளின் இனஒதுக்கல் முன்னெடுப்புகளுக்கு இவ் அலட்சியப்போக்குக் கைகொடுத்தது. சிக்கல் நிறைந்த இவ்வேளையில் போரின் அழிவுகளாலும் மரணங்களாலும் திருஅவை விழிப்படைந்துள்ளது என்பது உண்மையாய் இருப்பினும் அது துணிவுடன் தனது இறைவாக்குப் பணியாகிய முழுமனித விடுதலைப் பணியை மேற்கொள்வது அவசியமாகின்றது. இவ் இறைவாக்குப் பணியை, இறைவாக்குப் பண்பைத் தன்னுள் முழுமையாக உள்வாங்கிய பின்பே திருஅவை இலங்கையில் தனக்கு உரிய இடத்தைப் பெற முடியும். அது நீதியில் உருவாகும் சமாதானத் துக்குப் பங்களிக்க முடியும்.

நாட்டின் பல் இன-மத மக்கள் மத்தியில் தனது நிலைப்பாடு என்ன என்பதைத் திருஅவை தெளிவாக்க வேண்டும். இலங்கையின் சமூக அரசியலில் ஈடுபடத் தனக்கு இறைவாக்கு வளம் (Prophetic Potential) உண்டா என்பதையும் திருஅவை கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டும். இவ்வாறான ஒரு ஆய்வின் மூலமே தனது பங்களிப்பை நிறைவாக்கிக் கொள்ளமுடியும்.

இனங்களின் முறுகல் நிலை தொடக்கம், இன்றைய போரின் பயங்கர அழிவுகள் ஈறாகப் பல்வேறு படிநிலைகள் இருந்துள்ளன. ஒவ்வொரு படிநிலையிலும் திருஅவையின் அணுகுமுறைகளையும், விடுத்த அறிக்கைகளையும் நோக்கும்பொழுது இத்திருச்சபைக்குள்ளே ஒரு தனித்துவமான இறையியல் செயல்முறை இருந்தது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் போரினால் ஏற்படும் பேரழிவுகளின் விளைவு, ஒரு புதிய இறையியல் செயல்முறையை உருவாக்குகின்றது என்பதை நாம் அடையாளம் காணலாம்.

1.4. போரிற்கான காரணங்கள் (Causal Realities) யதார்த்த விளைவுகள் (Consequential Realities)

இப்போர் தொடங்குவதற்கான உடனடி காரணமாகவும் நீண்டகாலக் காரணமாகவும் இருந்த சமூக, அரசியல், பொருளாதார யதார்த்தங்களும் நிகழ்வுகளும் முக்கியமான அம்சங்களாகும். இவற்றைக் காரண யதார்த்தங்கள் என்றும் விளைவு யதார்த்தங்கள் என்றும் அழைக்கலாம். இவ்விரு வகையான யதார்த்தங்களின் சேர்க்கைகளை ஒரே மையமுள்ள அரைவட்டங்கள் (Concentric Semicircles) என்று கொள்ளமுடியும். இதில் காரண-யதார்த்தங்கள் மேலிருந்து கீழ்நோக்கிவந்து விழுந்து போரிலே சங்கமமாகின்றன. யதார்த்த விளைவுகள் ஒரு வெடிகுண்டு வெடித்துச் சிதறுவதுபோல போரில் இருந்து விரிவடைந்து சென்று வடகிழக்கில் உள்ள சகல மக்களின் வாழ்வியலையும் நொறுக்குகிறது.

அரசின் சமூக அரசியல் திட்டங்களும், அதன் செயற்பாடுகளுமே மனித மாண்பைச் சிதைக்கும் போருக்குள்ளே நாட்டை இட்டுச் சென்றன என்பதை விளங்கிக்கொள்வதற்குக் காரண அரைவட்டங்கள் (Causal Semicircles) எமக்கு உதவி செய்யும். போரை எடுத்துச் செல்லும் அரசின் ஒவ்வொரு படிநிலையையும் நோக்கும்போது எமக்கு ஒரு உண்மை புரிகின்றது. மக்கள் அநியாய மாக வதைக் கப்படுவதில் வருத்தம் காணாத, சுயநலம் தேடும் அரசியல்வாதிகளாலும் குறுகிய மனப்பான்மை கொண்ட இனவாதிகளாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட முன்னெடுப்புக்கள் இராணுவ நடவடிக்கையாக மாற்றப்பட்டதை அவதானிக்கலாம். எப்பொழுதெல்லாம் இந்தப் படிநிலைகள் தமிழர்களுக்கு எதிரான இன வன்முறையாக வெடித்தனவோ அப்பொழுதெல்லாம் இலங்கை நிறுவனத் திருஅவையானது அரசியல் ஈடுபாடற்ற (apolitical) மனநிலையோடு தள்ளிநின்று தனது கவலையை வெளியிட்டது. வன்முறையைப் பொதுவிலே கண்டித்தது. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக பன்னாடுகளில் இருந்து சில நிவாரண உதவிகளைப் பெற்று பங்கிடுவதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டது.

இப்போர் எவ்வாறு வெடித்துச் சிதறி முழு மக்களையும் முக்கியமாகத் தமிழர்களை உடைத்துக் காயப்படுத்தியது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விளைவுகளின் யதார்த்த அரைவட்டங்கள் (Consequential - Semicircles) எமக்கு உதவும். அன்றாடம் உயிருக்காகப் போராடும் தமிழர்களின் மத்தியில் இப்போர் காண

முடியாத, ஆனால் ஆழமான வடுக்களையும் நீண்ட, விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஒப்பீட்டளவில் ஆயிரக்கணக்கில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கையும் அழிக்கப்பட்ட உடமைகளின் பலகோடிப் பெறுமதியும் இவ்விளைவுகளின் ஒரு சிறு பகுதியே!

பலர் தமது சொந்த இலாபத்திற்கும் நலனிற்கும் பேச்சளவில் பல்வேறு வழிகளில் சமாதானத்திற்கான தாகத்தைக் கொண்டிருக்கலாம். தங்களுடைய வழமையான வாழ்க்கை முறை குழம்பி விட்டது என்று பலர். தங்களுடைய சௌகரியங்கள் குறைந்து விட்டது அல்லது குழப்பம் அடைந்து விட்டது என்று சமாதானத்தை விரும்பலாம். ஆனால் போரினால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்ட வட கிழக்குத் தமிழர்கள் தம் அன்றாட வாழ்விற்காகத் துடித்தனர். அதில் அனுபவிக்கக்கூடிய உண்மைச் சமாதானத்திற்காக மட்டும் தாகித்தனர்.

அத்தோடு போரின் அழிவுகள் மத்தியில் இயலாத தன்மையில் வாழ்ந்து கொண்டு இறைத்திட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் அவர்கள் தொடங்கிவிட்டனர். தமக்கென்று உண்மையான முழு விடுதலையை மனிதர்களால் இறைவனே உருவாக்குவார் என்ற அறிகுறிகளையும் கீற்றுக்களையும் அவர்கள் இனங்காணத் தொடங்கிவிட்டனர்.

1.5. ஒடுக்குமுறைச் சூழலில் இறையியலாக்கம்

போரில் இருந்து புறப்படுகின்ற தமிழர்களின் விடுதலை வேட்கையையும் போரை நோக்கிய இலங்கை அரசின் முன்னெடுப்புக்களையும் இந்நாட்டின் திருஅவைசார் யதார்த்தங்களையும் சொந்தச் சூழ்நிலையில் இறையியலாக்கம் செய்ய, மூன்று முக்கிய விடயங்களை நாம் கவனத்திற்கொள்வோம்.

1. கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களாகத் தொடரும் இன ஒழிப்பு முன்னெடுப்புகளின் முக்கிய நிகழ்வுகளில் ஒரு யதார்த்த பார்வையைச் செலுத்துவோம்.
2. இனமுரண்பாடு, தொடரும் போர் பற்றிக் கடந்தகாலம் தொட்டு இன்றுவரை இலங்கைத் திருஅவையின் இறையியல் போக்கினை அடையாளம் காணுவோம். இவ் இறையியல் செய்முறையை கேள்விக்குள்ளாக்குவோம்.
3. மனித மாண்பைச் சிதைக்கும் அநீதிகளிலிருந்தும் தமிழரின் வாழ்வியலைத் தகர்க்கும் துன்பியலில் இருந்தும் படிப்படியாக ஊற்றெடுக்கும் விடுதலைக் கீற்றுக்களை இனங்காணுவோம்.

அண்மைக்கால அரசியலில் திருஅவை நிர்ணயிக்கும் சக்தியாக விளங்க ஓர் முழுமையான கண்ணோட்டம்

2.1. ஒரு நாட்டின் இரு இனங்கள்

கடந்த இருபது நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக வேறுபட்ட இரு மொழிகளையும் பண்பாடுகளையும் கொண்ட இரு இனக் குழுக்களான தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் தாயகமாக இலங்கை விளங்கிவந்துள்ளது. இங்கு தமிழர்கள் தென்னிந்தியாவில் இருந்தும் சிங்களவர்கள் வடஇந்தியாவில் இருந்தும் வந்து இங்கு குடியேறியிருக்கின்றனர். 65000 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட இத்தீவிலே தமிழ் அரசர்களுக்கும் சிங்கள அரசர்களுக்கும் இடையில் பல போர்கள் நடந்துள்ளன. தென்னிந்தியத் தமிழ் அரசர்கள் இத்தீவின் மத்திய பகுதிகளுக்குள்சுடத் தமது படையெடுப்பை நடத்தியிருக்கின்றார்கள். இத்தீவின் கடந்தகால வரலாறு இந்த நிகழ்வுகளையெல்லாம் பதிவுசெய்து வைத்துள்ளது. குடியேற்ற ஆதிக்கத்தின்கீழ் அதிலும் குறிப்பாகப் பிரித்தானியருக்குக் கீழே மட்டும்தான் இரு இனங்களினதும் கல்விகற்ற வகுப்பினர் ஒரே அரசாங்கத்திற்குக் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டனர். அவ்வேளையில் ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழியாக விளங்கியது. இந்த இரு இனங்களின் கல்விகற்ற வகுப்பினரும் ஒரே அரசாங்கத்திற்குக் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது எதற்காகவெனில், ஒரே மக்களாகச் சேர்ந்து வாழ்வற்காக அல்ல; மாறாக ஒன்றாகச் சேர்ந்து வேலை செய்வதற்காகவே ஆகும்.

2.2. இரு முக்கிய மதங்கள்

கிறிஸ்துவுக்குமுன் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே அசோகர் சக்கரவர்த்தியின் பிள்ளைகளான மகிந்தா, சங்கமித்தா ஆகியோரினால் இந்தியாவில் இருந்து பௌத்த மதம் இலங்கைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. அன்று தொடக்கம் இன்று வரை அந்நியப் படையெடுப்புகளுக்கு மத்தியிலும் பௌத்த மதத்தை

ஒரு தூய மதமாக இந்த நாடு பெருமையோடு பாதுகாத்து வருகின்றது. அத்துடன் உலகின் மற்றப் பாகங்களுக்கும் பௌத்த மதத்தைப் பரப்புவதற்காக பல மறைபோதகர்களையும் இந்நாடு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பியுள்ளது. பெரும்பான்மை மக்களாகிய சிங்களவர்களின் மதமாக பௌத்த மதம் இருந்தபடியால், சிங்கள அரசர்களின் காலத்தில் இருந்தே அது பல வசதிகளையும் முன்னுரிமைகளையும் அனுபவித்து வருகின்றது. சிங்கள மொழியின் வளர்ச்சிக்காகவும் முன்னேற்றத்திற்காகவும் பௌத்த அரசர்களும் பௌத்த பிக்குகளும் அளப்பரிய பணியாற்றினார்கள்.

மொத்த சனத்தொகையில் ஏறக்குறைய இருபது சதவீதமானோர் இலங்கைத் தமிழர். இவர்கள் இருபது நூற்றாண்டுகளுக்குக் குறையாமல் இந்நாட்டின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் இந்துக்களாகவே இருக்கின்றனர். தென்னிந்தியாவின் இந்துசமய அரசர்கள் தென் சிறிலங்காவின் பௌத்த சமய அரசர்களோடு போரில் ஈடுபட்டனர் என்றும் சிங்கள தேசத்தின் சில பகுதிகளைத் தமிழ் அரசர்கள் கைப்பற்றினர் என்றும் சரித்திர ஏடுகள் சான்று பகர்கின்றன. ஆயினும் மதங்கள் என்ற அடிப்படையில் இந்த அரசர்கள் நாடுமுழுவதும் தமது வழிபாட்டுத் தலங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். மதவிழாக்களைக் கூட்டாகவே கொண்டாடினர். இரு சமயத்தவர்களும் ஒருவர் ஒருவரோடு சமாதானமாகக் கலந்துகொண்டனர். எப்படியிருப்பினும் இந்த ஆரம்ப காலத் தமிழ் இந்துப் படையெடுப்புக்கள் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஒரு வகையான பயத்தை விட்டுச் சென்றுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. அதாவது தமிழ் மக்களுக்கு ஏதாவது சலுகையை வழங்கினால் அது பௌத்த சமயத்துக்குரிய சிறப்பான இடத்தைக் குறைத்துவிடும் அல்லது இல்லாமற் செய்துவிடும் எனச் சில பௌத்த சமயத் துறவிகள் பயமடைகின்றனர்.

இனரீதியாகவும் சமயரீதியாகவும் கலந்துவிட்ட இந்த மக்கள் மத்தியில் தென்னிந்திய வியாபாரிகள் வழியாக இஸ்லாம் இங்குவந்து சேர்ந்தது. ஏற்கனவே கிறிஸ்தவம் இலங்கைத் தீவில் பரவ ஆரம்பித்திருந்ததற்கான சான்றுகள் இருப்பினும் 16ம் நூற்றாண்டிலே போர்த்துக்கேயக் குடியேற்றவாதத்தின் ஊடாகக் கிறிஸ்தவம் இங்கு காலான்றி வளர்ச்சியடைந்தது. முஸ்லிம்கள் அனேகமாகத் தமிழ் மொழியைப் பேசுகின்றவர்களாகவே இருந்தனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் வடக்குக் கிழக்குக் கரையோரங்களிலும் வியாபார நோக்கங்

களுக்காகக் கொழும்பு, களுத்துறை, கண்டி, இரத்தினபுரி, புத்தளம் போன்ற பெரிய நகரங்களிலும் குடியேறியிருந்தனர்; மறுபக்கத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் மேற்குக் கரையோரப் பிரதேசங்களிலும் பெரிய நகரங்களிலும் வாழ்ந்தனர்.

2.3. சிறிலங்காவில் திருஅவை

ஏறக்குறைய 150 வருடங்களாகக் குடியேற்ற ஆதிக்கத்தின் பாதுகாப்பிலும் உதவியிலும் கத்தோலிக்கத் திருஅவை தனது ஆரம்ப வளர்ச்சியைக் கண்டது. பின்னர் ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு வரை ஒல்லாந்தரின் ஆதிக்கத்தின்கீழ்ப் பயங்கரமான வேதனைகளை அது அனுபவித்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் டச்சுச் சீர்திருத்தத் திருச்சபையும் புரட்டஸ்தாந்துத் திருச்சபையும் இந்த நாட்டிற்குள் வந்தன. ஒல்லாந்தரைத் தொடர்ந்து வந்த பிரித்தானியரின் காலத்திலே தான் எல்லா மறைபோதகர்களுக்கும் தமது திருச்சபைகளைக் கட்டியெழுப்பி, வளர்க்கச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. அத்துடன் அற, சுகாதார, கல்விப் பணிகளில் ஈடுபடவும் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தவும் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டது. பெரும்பாலான பௌத்தர்களும், இந்துக்களும் பொறாமைப்படும் அளவுக்கு இந்த நிறுவனங்கள் குடியேற்ற அதிகாரிகளிடம் இருந்து வெளிநாட்டு உதவிகளையும் சலுகைகளையும் அனுபவித்தன.

2.4. சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட கிறிஸ்தவம்

1948ல் பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திர நாடாக இத்தீவு மலர்ந்தபோது 6 மில்லியனாக இருந்த மொத்தச் சனத்தொகையில் 8 வீதமானோர் கிறிஸ்தவர்களாகப் பெரும்பாலும் கத்தோலிக்கர்களாக இருந்தனர் (பௌத்தர் 65, இந்துக்கள் 18, முஸ்லிம்கள் 7 விழுக்காடு). ஆனால் இந்நாட்டிலே கிறிஸ்தவர்கள் அனுபவித்த முழு அளவிலான செல்வாக்கானது இந்த விழுக்காடைவிட மிக அதிகமானதாக இருந்தது. இத்தகைய செல்வாக்கை இந்நாட்டிலே இவர்கள் பெறுவதற்கு என்ன காரணம் என்று நாம் சிந்திக்கக்கூடும். இவர்களால் நடாத்தப்பட்ட அறப்பணி நிறுவனங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் வாயிலாக இவர்கள் ஆற்றிய அளப்பரிய பணிகளே இதற்கான காரணமாகும். இக்கிறிஸ்தவ நிறுவனங்களிலே கல்விகற்ற பௌத்தர்களும், இந்துக்களும் புதிய சுதந்திர நாட்டின் தலைவர்களாக வெளிவந்தனர். கிறிஸ்தவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்தச் சமூக முன்னேற்றப்

பணிகள்மட்டில் இந்துக்களும், பௌத்தர்களும் நன்றியுடையவர்களாக இருந்தனர். ஆனாலும் இவர்கள் கிறிஸ்தவத்தை மேற்குலகின் வெளிநாட்டு மறை என்றே கருதினார்கள்.

2.5. பிரித்தானியக் குடியேற்றவாதத்தின்கீழ் சிறிலங்காவின் நிர்வாக ஒன்றிப்பு

ஆங்கில மொழி, பாராளுமன்ற ஜனநாயகம், கல்வி, வீதிகள் போன்ற நன்மையான விடயங்களை மட்டும் பிரித்தானியர் இந்நாட்டிற்குள் விட்டுச் செல்லவில்லை; மாறாக இன்றைய சில தேசியப் பிரச்சினைகளுக்கான வித்துக்களையும் அவர்கள் இந்நாட்டிற்குள் விட்டுச்சென்றனர். இவற்றில் ஒரே குடியேற்ற நிர்வாகத்தின் கீழ் சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்படாமை, நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் வருங்கால சந்ததியின் வேலை வாய்ப்புக்கும் தேவையான உரிய அடித்தளம் இடப்படாமை என்பன சில முக்கியமான வித்துக்களாகும்.

போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தரைப் போலல்லாமல் இறுதித் தமிழ் அரசான கண்டி இராச்சியத்தையும் ஒரே குடியேற்ற நிர்வாகத்தின் கீழ்க் கொண்டுவருவதில் பிரித்தானியர் வெற்றி கண்டனர். இவர்கள் கொழும்பைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு இந்நாட்டைப் பல மாகாணங்களாகப் பிரித்தனர். கொழும்பில் இருந்த ஒரு ஆளுநரின் மேற்பார்வையின்கீழ் இந்நாட்டை நிர்வகித்தனர்.

குடியேற்றவாத அரசாங்கக் காலத்திலே மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக ஒன்றிப்பானது தலைநகரில் இருந்தபடியால் வடக்கிலேயும் தெற்கிலேயும் இந்த ஆங்கில அறிவுபடைத்த தமிழர்களும், சிங்களவர்களும் அரசாங்கப் பணியாளர்களாக வேலை செய்வதற்காகக் கொழும்பிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தனர்.

ஒரே எசமானின் சேவையாளர்கள் என்றமட்டில் அங்கே ஓர் உத்தியோக ஒற்றுமை உருவாகியது. இந்த அரசாங்கப் பணியாளர்களின் குடும்பங்களைத் தவிர, வியாபார நோக்கங்கொண்ட முஸ்லிம் சகோதரர்களும் வேறு சிலரும் கொழும்பிலும் கொழும்பைச் சுற்றியும் குடியேறினார்கள். ஆங்கில மொழியாலும் வேறு உத்தியோக நலன்களாலும் இணைக்கப்பட்ட பல்லின, பல்மத மக்கள் தலைநகரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் அக்கம் பக்கமாக அவரவர் மொழி,

மத, பண்பாட்டு வேறுபாடுகளுடன் வாழ்ந்தனர். இவர்களும் இவர்கள் வாழ்ந்த தலைநகரும் சிறிலங்காவில் அன்று திணிக்கப்பட்டிருந்த நிர்வாக ஒன்றிப்பிற்கு உதாரணமாக, ஓர் இலட்சியச் சின்னமாக விளங்கியது. குடியேற்ற நிர்வாகத்தினால் அதிகம் பாதிக்கப்படாத நாட்டின் ஏனைய பகுதி மக்கள் எவ்வாறு அரசர்கள் காலத்தில் மத, மொழி, பண்பாடு ரீதியாகப் பிரிக்கப்பட்டு வாழ்ந்தார்களோ அவ்வாறே தொடர்ந்தும் தமது வாழ்க்கையை நடாத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

பிற்காலத்தில் பிரதம மந்திரியாக வந்தவரும், தனிச் சிங்களச் சட்டத்தின் சிற்பியுமாகிய திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டார நாயக்கா இந்த இரண்டு சமூகங்களும் ஒருபோதுமே இணையப்போவ தில்லை என்பதை ஒரு இளம் அரசியல்வாதியாக இருக்கும்போதே உணர்ந்து சொல்லியிருக்கிறார். அவர் கூறினார்: 'கடந்தகால வரலாற்றைக் கவனத்தில் எடுத்துப் பார்க்கும்போது, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழர்களும், கரையோரச் சிங்களவர்களும், மலைநாட்டுச் சிங்களவர்களும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதையும் ஆனால் இவர்கள் தற்பண்பிழந்து ஒன்றுபடும் போக்கை எவ்விதத்திலும் வெளிக்காட்டவில்லை என்பதையும் அவதானிக்கலாம். இவர்கள் தமது வேறுபட்ட மொழி, சமயப் பழக்க வழக்கங்கள் என்பவற்றை மிகக் கவனமாப்ப் பாதுகாத்து வந்துள்ளனர்' (Morning Leader, July 17, 1926 and Sunday Times, Oct.3, 1993)

கொழும்புப் பிரதேசத்தில் மட்டும் ஆங்கில அறிவு படைத்தவர்களிடையே நிலவிய நிர்வாக ஒற்றுமை, தொழில் ஒற்றுமை, வாழ்க்கை முறை என்பவற்றை வைத்துக்கொண்டு ஒரு நாட்டிலே இரு இனங்களும் இணைந்து வாழ்வதற்கான சாத்தியக்கூறும் ஆழமாக வேருன்றிய நீண்ட ஒற்றுமையும் இருந்திருக்கின்றன என்று கூறமுடியாது. சிறுபான்மைத் தமிழர்களை இந்நாட்டின் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகக் கணித்து, அவர்களைத் தமக்குக் கீழ்ப்படுத்துகின்ற போக்கு சிங்களவர்களிடையே சிறுபான்மையினரிடம் காணப்பட்டது. எனவே சுதந்திரம் அடைவதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், அதாவது பிரித்தானியர் இந்நாட்டைவிட்டு வெளியேற இருந்த வேளையில், தமிழ்த் தலைவர்கள் இது தொடர்பான தமது அச்சத்தைப் பிரித்தானியரிடம் வெளியிட்டனர். அத்துடன் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை அரசியல் யாப்பில் உறுதிசெய்து தரும்படியும் கேட்டுநின்றனர். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாகப் பிரித்தானியரால் விட்டுச் செல்லப்பட்ட டொனமூர் அரசியல் யாப்பிலோ அல்லது சோல்பரி

அரசியல் யாப்பிலோ இந்த உரிமைகள் உறுதிசெய்யப்படவில்லை.

ஒரு நாற்றாண்டிற்கு மேற்பட்ட (1815-1947) மையப்படுத்தப் பட்ட குடியேற்ற நிர்வாகத்தையும், கிறிஸ்தவர்களும் ஆங்கில அறிவுபடைத்த கொழும்புப் பிரஜைகளும் தமக்குள்ளே அனுபவித்த ஒற்றுமையையும், சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு வந்த அரசாங்கங்களும் அதன் அரசியல்வாதிகளும் தவறாகப் புரிந்துகொண்டனர். அதாவது நிர்வாக ஒன்றிப்பை நாட்டினுடைய ஒன்றிப்பாகக் கருதித் தம்மை ஏமாற்றிக் கொண்டனர். இன்றும் கூடச் சில கொழும்புத் தலைவர்கள் அந்த நிர்வாக ஒற்றுமையைப்பற்றியே வாதாடுகின்றனர். அதேவேளையில் ஒரு பகுதி பௌத்த பிக்குகளுக்கும் தீவிர அரசியல்வாதிகளும் நீண்ட வரலாற்றைக்கொண்ட தமிழ் அரசர்கள், அரசுகள் பற்றி அறியாமை கொண்டவர்களாக இருந்துகொண்டு சிறிலங்காவின் ஒற்றுமை, தன்னாட்சி, இறைமையைப் பற்றிப் பறைசாற்றுகின்றனர்.

2.6. ஒரு புதிய அரசியல் சகாப்தத்தின் பிறப்பு

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒரு தேசியவாத மோகம் பெரும்பான்மைச் சிங்கள பௌத்தர்களிடையே நிலவியது. வெளியேறிச் சென்றுவிட்ட குடியேற்ற எஜமானைத் திருப்திப்படுத்துகின்ற கட்சியாகவும், சிங்கள பௌத்த மக்களுடைய அபிலாசைகளை விளங்கிக்கொள்ளாத ஒரு கட்சியாகவுமே அன்றைய ஆளுங்கட்சியான ஐக்கியதேசியக் கட்சி காணப்பட்டது. அத்துடன் கல்வியறிவு கொண்ட பணக்காரர்களின் நலன்களைப் பேணுகின்ற மேற்கத்தியம் சார்ந்த கட்சியாக அது விளங்கியது. இதனால் திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவின் தலைமையின்கீழ் ஐக்கியதேசியக் கட்சியில் இருந்து பிரிந்த ஒரு குழுவானது தேசியத் தாகத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் 'சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி' என்ற புதியதொரு கட்சியை உருவாக்கியது.

இந்நாட்டின் வடக்குக் கிழக்கில் வாழ்ந்த தமிழர்களிடம் இருந்து இரு கட்சிகளாலும் எந்த ஆதரவையும் பெற முடியவில்லை. தமது சொந்த நலன்களுக்காகக் குடியேற்றக் கால நிர்வாக ஒன்றிப்பை விரும்பிய ஒரு சில மேற்குலக மோகம் கொண்ட தமிழ்த் தலைவர்கள் இந்தக் கட்சிகளின் அரசாங்கங்களிடமிருந்து அமைச்சரவைப் பதவிகளை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

பெரும்பான்மையினரின் அடக்குமுறைகளில் இருந்து தமிழர்கள்
 களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காகத் தமிழர்கள்
 தமக்கென்று தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி, தமிழரசுக் கட்சி, தமிழர்
 விடுதலைக் கூட்டணி போன்ற கட்சிகளை உருவாக்கினார்கள்.
 வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, அபிவிருத்தி போன்ற விடயங்களிலே அரசாங்கத்தினால்
 தமிழர்களுக்குப் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டபோது இந்தத்
 தமிழ்க் கட்சிகள் தமிழர்களின் காவலர்களாக இருந்து அநீதிகளை
 எதிர்த்தன. இக்கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள் எதிர்க்கட்சி இருக்கை
 களில் இருந்துகொண்டு அரசாங்கத்தின் அநீதிகளுக்கு எதிராகப்
 போராடினார்கள். ஆனால் நாட்டின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில்
 குறிப்பிடத்தக்க எந்த அபிவிருத்தி வேலைகளையும் இவர்களால்
 மேற்கொள்ள முடியவில்லை.

2.7. சுதந்திரத்திற்கு பின் புதிய தேசியப் பிரச்சினைகளின் தோற்றம்

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய ஆரவாரங்கள் எல்லாம் குறைந்த
 வேளையில் புதிய அரசியல் கட்சிகளும் அதன் தலைவர்களும்
 புதிய அரசாங்கம் தொடர்பான பிரச்சினைகளிலே மூழ்கியிருந்தனர்.
 குடியேற்றவாத அதிகாரத்திடம் இருந்து தமது சுதந்திரத்தை
 உறுதிப்படுத்தவும் பொருளாதார சுதந்திரம் அபிவிருத்தி என்பவற்றை
 நோக்கி நாட்டை நடத்திச் செல்லவும் இவர்கள் வாக்குறுதிகளையும்
 திட்டங்களையும் முன்வைத்தனர்.

ஆனால் அரசியல் முதிர்ச்சியின்மையும் பிழையான தேசிய
 வாதமும் கலந்த கருத்துடன் இவர்கள் தேசிய ஒற்றுமையைப்
 தவறாக விளங்கிக் கொண்டனர். அத்துடன் சிறுபான்மையினரின்
 பிரச்சினைகளையும் குறைவாக மதிப்பிட்டனர்.

ஆரம்பகால பாராளுமன்றத்தின் முதிர்ச்சியற்ற அரசியல்
 தலைமையானது இந்நாட்டின் பல்வேறு இனங்களுக்கும், அவற்றின்
 அரசுகளுக்கும், மொழிகளுக்கும், சமயங்களுக்கும் இடையே சரித்திர
 ரீதியாக நடந்த சண்டை சச்சரவுகளுக்குமான காரணங்களை அலசி
 ஆராயாமல் அவற்றை இலகுவாக மூடி மறைத்தது. இந்நாட்டினுடைய
 பல் இன, மத இருப்புக்களின் சாதக பாதகத் தன்மையையும் சீர்தூக்கிப்
 பார்க்கவில்லை. ஒன்றை நூற்றாண்டுகளாகப் பிரித்தானி

யருக்குக்கீழ்த் தலைநகரில் நடைமுறையில் இருந்த நிர்வாக ஒற்றுமையானது முழு நாட்டினுடைய ஒற்றுமையின் முதுகெலும்பெனப் தவறாகக் கணிக்கப்பட்டது.

இதன் விளைவாக தமது சிங்கள பெரும்பான்மையை தவறாக பாவித்தனர். இதை ஆரம்ப காலத்திலேயே இரண்டு முக்கிய விடயங்களில் தெளிவாகக் காட்டிக் கொண்டனர்.

2.7.1 இலங்கையின் தேசியக் கொடியில் சிறுபான்மையினர் பிரித்துக் காட்டப்பட்டு சிங்க(ள)த்தினால் அச்சுறுத்தல்

சுதந்திர இலங்கைக்கான தேசியக் கொடியை தயார் செய்வதற்கு 7 பேர் கொண்ட குழுவொன்றை தேர்ந்தனர். அதில் பேராசிரியர் சுந்தரலிங்கமும் செனட்டர் நடேசனும் தமிழர் சார்பாக பங்கு பற்றினர். இறுதி முடிவிற்கு இவர்கள் இணங்காததால் 5 பெரும் பான்மை முடிவே இன்றைய தேசியக் கொடியாக இருந்து சிங்கள பெரும் பான்மையினருடய இனவாதத்தை தெளிவாக காட்டுகின்றது. வாளுடன் நிற்கும் சிங்கம் சிங்கள இனத்தையும் இவ் இனத்தைக் காக்க புத்த மதம் 4 மூலைகளிலும் போ மரத்தின் கிளைகளும் இருக்கின்றன. கொடி பறக்கவிருக்கும் கம்ப ஓரத்திலே தமிழரும் இஸ்லாமியரும் 2 கீற்றுகளினால் அடையாளப் படுத்தப் படுகின்றன. இக் கொடி பெரும் பான்மையினரின் சிங்கள-பவுத்த இனவாதத்தை தெளிவு படுத்துகின்றது.

அது மாத்திரமல்ல. சிங்கத்தின் வால் அடக்குமுறை உருவமாக தமிழ்-இஸ்லாமிய கீற்றுகளையே நோக்கி நிற்கின்றது. ஆகையினால் பிரேமதாசா தலைவராக இருந்த பொழுது நான் ஓர் கடிதத்தில் வேண்டினேன் - சேர் தயவு செய்து தேசியக் கொடியில் சிறு பான்மையினரை அச்சுறுத்தும் சிங்கத்தை மறு திசைக்கு திருப்புங்கள். பதில் இல்லை.

இன்று வட-கிளக்கிலிருக்கும் படைத்தளங்கள் வாயிலில் போடப்பட்டிருக்கும் தேசியக் கொடியிலிருக்கும் 2 சிறுபான்மையினரின் கீற்றுக்களின் மேல் படையினரின் உத்தியோக அடையாளத்தை பதித்திருக்கின்றனர். சிறு பான்மையினரை அடக்கி ஆள்வதே மது தேசியக் கொள்கையென்கிறது!

2.7.2 1956 தனிச்சிங்களச் சட்டம் - சிங்களத்தின்

பிரிவினைவாதம்

'24 மணித்தியாலத்திற்குள் சிங்கள மொழியை மட்டும் நாட்டின் அரசகரும மொழியாக ஆக்குவோம்' என்ற பிரசித்திபெற்ற இனவாத சுலோகத்துடன் 1956 யூன் 5ல் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சியதிகாரத்தைப் பிடித்தது. அனைத்துத் தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் ஏகமனதான எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும் தமிழருக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட வன்முறைகளுக்கு மத்தியிலும் சிறிலங்காவின் அரசகரும மொழியாகச் சிங்களத்தை மட்டும் ஆக்கி அதனை எல்லா வழிகளிலும் அரசாங்கம் தமிழர் மேல் திணித்தது. இந்நாட்டின் சிங்களப் பிரிவினைவாதத்தின் தொடக்கமாக இது அமைந்திருந்தது. இத்தனிச் சிங்களச் சட்டமானது தமிழருக்கு எதிரான பாரபட்சத்திற்கும் நான்கு சகாப்தங்களுக்கு மேலான இனக்கலவரங்களுக்கும் வழிவகுத்தது. பாராளுமன்றத்தில் இருந்த ஒரு இடதுசாரி உறுப்பினர் அன்று குறிப்பிட்டார்: 'இரண்டு மொழிகளுடன் எம்மிடம் ஒரு நாடு இருந்தது. ஆனால் ஒரு மொழியுடன் நாம் இரண்டு நாடுகளையுடைய பிரிவினைக்குத் தள்ளப்படுகிறோம்' என்று. கடந்த நான்கு வருட அகோர மரணங்கள் அழிவுகளுக்குப் பிறகும் கூட இக்கூற்றின் விவேகம் சிங்களத் தலைவர்களுக்குத் தெளிவாகப் புரியவில்லை. பல தசாப்தங்களாக ஒன்றாக வாழ்ந்தபின்னர் நம்பிக்கை அற்ற நிலையில்தான் தமிழர்கள் தனிநாட்டுக்கான கோரிக்கையை முன்வைத்தனர் (1975ல் 'தமிழீழம்' பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது). தனிச் சிங்களச் சட்டத்தின் மூலம் சிங்களவர்கள் தம்மைத்தாமே தமிழர்களிடம் இருந்து பிரித்துக் கொண்டனர்.

பிரிவினை வாதத்தை ஆரம்பித்தவர்கள் தமிழர் அல்ல. மாறாகத் தனிச் சிங்களச் சட்டம்தான் இலங்கை முழுவதிலும் (Sinhala Only for whole island of Ceylon) என்று பெரும்பான்மைச் சமூகத்தவரிடையே பிரிவினைக்கான உணர்வைத் தூண்டிப் பிரிவினை வாதத்திற்கு பெரும் பான்மை இனத்தவர் மத்தியில் வித்திட்டவர் அப்போதைய பிரதமர் பண்டாரநாயக்கவே! இச் சட்டத்தால் சிங்கள வரல்லாத தமிழர் முஸ்லீம்களை இரண்டாம் தர குடிமக்களாக பிரித்து விட்டார்.

2.7.3 கல்வி, வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றில் தமிழர்களுக்குப் பாரபட்சம்

பிரித்தானியருடைய காலத்திலே முளைவிட்டுத் தமிழருக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் ஒன்றாக மாறிய இன்னுமொரு தேசியப் பிரச்சினை நாட்டின் பொருளாதாரம் ஆகும். அரசாங்கத்தின் அமைப்பு, அத்தகைய அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாய் இருந்த கல்வி பொருளாதார அமைப்பு, தேயிலை, இறப்பர், தென்னை போன்ற மண்ணின் வளங்களைச் சுரண்டும் முறை என்பன குடியேற்ற எசமானின் நலனுக்காக அவனாலேயே நிர்ணயிக்கப்பட்டுக் கையாளப்பட்டன. நாடுமுழுவதிலும் அதிலும் குறிப்பாகத் தட்டையான வரண்ட வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பொருளாதார அடிப்படையைக் கட்டியெழுப்புவதில் பிரித்தானியர் எந்தவிதமான ஆர்வத்தையும் திட்டத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

அபிவிருத்தி செய்யப்படாத தமது தாயக மண்ணைவிட்டு ஆங்கில அறிவு படைத்தவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உத்தியோகப் பதவிகளைத்தேடி வடகிழக்குத் தமிழர்கள் கொழும்புக்குப் படையெடுத்தனர். தமிழ் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் மேல் சிங்கள மொழியைத் திணிப்பதன் மூலமும் தமிழ் மாணவர்கள் பரீட்சைகளில் பெறும் புள்ளிகளில் தரப்படுத்தலை (1972) அமுல் செய்ததன் மூலமும் வேலைவாய்ப்புக்கான, உயர்கல்விக்கான கதவுகள் தமிழருக்கு மூடப்பட்டன. பிரித்தானியர் வெளியேறியதும் இந்நாட்டில் அரசியல் சுதந்திரம் பிறந்தது. ஆனால் அன்றுதான் ஒருவகையில் தமிழர்களின் சுதந்திரமும் பறிக்கப்பட்டது.

2.8 தெற்கில் JVP கிளர்ச்சி; வடக்கில் LTTE ஆயுதப் போராட்டம்.

அரசாங்கம் இவை இரண்டையும் தவறான முறையில் அணுகியது

இன ஒற்றுமை, உறுதியான பொருளாதாரம் என்பவற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைவாக மதிப்பிட்டமையானது நாட்டின் உண்மையான அபிவிருத்தி, வளர்ச்சி என்பவற்றின் அடித்தளத்தை மட்டும் பலவீனப்படுத்தவில்லை. அதற்கும் மேலாக நாட்டிற்கு அழிவையும் ஆபத்தையும் கொண்டுவரும் ஆயுதக் கிளர்ச்சி வெடிக்க

வழிகோலியது. பொருளாதாரத்தில் காணப்பட்ட திருப்தியின்மையானது நாட்டின் தென்பகுதி இளைஞர்களின் 'சேகுவெற' கிளர்ச்சியாக வெடித்தது (1971, 1988). பல தசாப்த ஜனநாயக ரீதியிலான எதிர்ப்புகளுக்குப் பின்னர், தமிழர்களின் நீண்டகால மனத்தாங்கல்கள், துன்பங்கள் என்பன விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையில் ஆயுதப் போராட்டமாக வெடித்தது (1983).

அரசு படைகளைக் கொலைக்கும்பல்களாக மாற்றியதன் மூலமும், ஆளும் அரசியல்வாதிகள் மறைமுகமாக இயங்கிவந்த தனியார் இராணுவத்தின் (கறுப்புப் படைகள்) மூலமும் தெற்குக் கிளர்ச்சியை அடக்கி ஒடுக்கும் நடவடிக்கையில் 60,000க்கும் அதிகமானோர் இறந்து அல்லது காணாமற்போய் உள்ளனர். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 'சூரியகந்த' என்னும் இடத்தில் நூற்றுக்கணக்கான மனித எலும்புக் கூடுகள் புதைகுழியில் இருந்து தோண்டி எடுக்கப்பட்டன.

மனித உரிமைகளை மீள நிலைநாட்டுவதற்கும், சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்குமான தமிழர்களின் நீண்ட ஜனநாயகப் போராட்டத்தின் இறுதி வடிவமே வடக்குக் கிழக்கின் ஆயுதப் போராட்டமாகும். இந்தப் படிமுறை வளர்ச்சியை மறந்த அரசாங்கம் தெற்குக் கிளர்ச்சியை அடக்கி ஒடுக்கிய சண்டித்தன உற்சாகத்தோடும் உணர்வோடும் வடக்குக் கிழக்கின் ஆயுதப் போராட்டத்தை வெறும் 'புலிப் பாய்கரவாதம்' எனத் தப்பிக்கணக்குப் போட்டது. தமிழ் மக்களின் நீண்டகாலப் போராட்டத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியே இன்றைய ஆயுதப் போராட்டம் என்பதைப் புரிந்துணர் அரசாங்கம் மறுத்தது. இதன் விளைவாக அரசாங்கம் புலிகளுக்கு எதிராக அல்ல; அதிலும் மேலாக சாதாரண அப்பாவித் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகவே யுத்தம் புரிகிறது. ஆகாயத்திலிருந்து குண்டுகளைப் பொழிவதும், பாதைகளை மூடுவதும், பொருளாதாரத்தை விதிப்பதும், மீள்பிடித்தல் போன்ற தொழில்களைத் தடைசெய்வதும் மக்களின் குரல்வளைகளை நசுக்குகின்ற நடவடிக்கையாகும்.

2.9 புதிய மெய்மைகளுக்கு முகங் கொடுத்து அவைகளை சந்திப்பதிலும் சமாளிப்பதிலும் திரு அவையின் தோல்வி

இத்தனை கொடூரங்கள் மத்தியிலும் இலங்கைத் திருச்சபையானது அதிகாரத்தில் இருக்கும் அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கின்ற தனது குடியெற்றகால நிலைப்பாட்டைத் தொடர்ந்தும் கடைப்பிடித்து வந்தது. இதன்படி சுதந்திரத்தின் ஆரம்ப வருடங்களில் இருந்தே மேற்குலக சார்பான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை அது வெளிப்படையாகவே ஆதரித்து வந்துள்ளது. திருச்சபை தனது நலன்கருதி நடாத்திய பாடசாலைகளைச் சுதந்திரக்கட்சிக் கூட்டு அரசாங்கம் சவீகரித்தபோது மட்டுமே (1961) ஐக்கிய தேசியக் கட்சியால் உந்தப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு எதிராகத் தனது உறுதியான, வெளிப்படையான எதிர்ப்பைக் காட்டியது. பாடசாலைகளைத் தேசிய மயமாக்குகின்ற நடவடிக்கையைத் திருச்சபை விடாப்பிடியாக எதிர்த்தது. ஏழைகள் படித்துவந்த சுதேச பாடசாலைகளை அரசாங்கத்திடம் கையளித்துவிட்டு ஒரு சில தனியார் பாடசாலைகளை மட்டும் தனக்கென வைத்துக்கொண்டது. இதனால் பெரும்பான்மையானத் தனது வறிய மக்களின் கல்வியை கைநெகிழ்ந்துவிட்டு பணம் படைத்த சிலரின் கல்வியிலே தனது அக்கறையை அதிகரித்தது. இந்நிலை இன்றுவரையும் தொடர்கின்றது. அரசாங்கத்திடம் இருந்து பெற்ற இந்தத் தோல்வியுடன் திருச்சபை தனது சிறுபான்மை நிலையைப்பற்றி உணர் ஆரம்பித்தது. இந்த உணர்வானது திருச்சபையை ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு இழுத்துச் சென்றது. திருச்சபையானது அரசாங்கத்திடம் இருந்து சில சலுகைகளைப் பெறுவதற்காகப் பாராளுமன்றத்தின் கிறிஸ்தவ உறுப்பினர்கள் ஊடாக ஒரு 'பின்வாசல் உறவை' அரசாங்கத்துடன் ஏற்படுத்தி வருகின்றது.

தற்போது குறிப்பாகப் பெரும்பான்மைத் தெற்குத் திருச்சபையானது சிங்களப் பெளத்த சிறிலங்காவிிற்குப் பிரமாணிக்கமில்லாமல் இருக்கிறது எனப் பெளத்தர்களால் சந்தேகிக்கப்படுகிறது. ஏழைகளுக்காகச் செய்யப்படும் சமூகப் பணி தொடர்பாகவும், பெளத்தர்களிடையே மேற்கொள்ளப்படும் நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி தொடர்பாகவும் பலவிதமான குற்றச்சாட்டுக்களையும் பிரச்சினைகளையும் திருச்சபை எதிர்தோக்கியிருக்கின்றது.

திருச்சபையானது நீண்டகாலமாக இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக ஒருவித அக்கறையின்மையையும், அரசியல் நிலைப்பாடில்லா நிலையையுமே கடைப்பிடித்து வந்துள்ளது. இன்று நாட்டிலே அவசியம் தேவைப்படும் அமைதியைக் கொண்டுவரவும், மனிதாபிமானமற்ற இந்தப் போரை ஏதாவது ஒரு வழியில் முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கவும் திருச்சபை அஞ்சுகிறது. தனது நீண்டமௌனத்தின் மூலம் தனது நம்பகத் தன்மையை, நடுநிலைமை வகிக்கும் ஆற்றலை, மூலோபாயச் சக்தியை, இறைவாக்கு உரைக்கும் அதிகாரத்தை, திருச்சபை வலுவாகப் பலவீனப்படுத்தி விட்டது. சட்டம், ஒழுங்கு ஆகியவற்றின் பாதுகாவலர்களான அரசினராலேயே திட்டமிட்டு மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டபோதும், அப்பாவிப் பொதுமக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டபோதும் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டாமல் திருச்சபை மௌனம் சாதித்தது. இவை அனைத்தும் சேர்ந்து, திருச்சபையை ஒரு பலவீனமான நிலைக்குள் தள்ளிவிட்டமை வருந்தத்தக்கதே.

3.0 இலங்கைத் திருஅவையின் இறையியற் பரிமாணங்கள்

3.1. கிறிஸ்தவர்களிடையே நிலவும் மூன்று வகையான இறையியற் கருத்தமைவு

இலங்கைத் திருச்சபைக்கும் அரசுக்கும் இடையில் உள்ள உறவானது காலத்திற்குக் காலம் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றிருந்த போதிலும், இவ் உறவின் இறையியற் கருத்தமைவை மூன்று வகையாக இனங்காணலாம். தென் ஆபிரிக்காவின் இன ஒதுக்கல் கொள்கை தொடர்பாக கத்தோலிக்கரையும் உள்ளடக்கிய 120க்கும் மேற்பட்ட அனைத்துலகக் கிறிஸ்தவ இறையியலாளர்கள் *கெயிநோஸ் (Kairos)* என்ற ஏட்டை வெளியிட்டனர். இவ்வேட்டில் பயன்படுத்திய சொற்பதங்களைக் கொண்டு, நாமும் இலங்கைத் திருச்சபையில் செயல்படும் இறையியற் போக்குகளை திருச்சபைசார் இறையியல், அரசசார் இறையியல், இறைவாக்குசார் இறையியல் (முழுவிடுதலை) என்ற பதங்களைக் கொண்டு விளக்குகிறோம்.

பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்களும் இன்றைய உலகத் திருச்சபையின் தலைமைப் பீடமும் அனேகமாத் திருச்சபைச் சார்பு இறையியலையே தழுவி நிற்கின்றனர். *திருச்சபைச் - சார்பு இறையியல்* உலகத் திருச்சபையின் ஆசிரிய இறையியல் என்ற கருத்தில் இங்கு கையாளப்படவில்லை. *அரசு-சார் இறையியல்*, *இறைவாக்கு-சார் இறையியல்* என்பவை உலகத் திருச்சபையின் ஆசிரிய இறையியலுக்கு அப்பாற்பட்டவையுமல்ல. இம்மூன்று இறையியல் கருத்தமைவுகளும் உலகத் திருச்சபையினுடைய ஆசிரிய இறையியலின் உண்மையானதும் ஏகமானதும் உத்தியோக பூர்வமானதும் ஆகும். இவை பாரம்பரியப் பாணியிலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்துகளிற்குப் பாதகமின்றி, சூழ்நிலைக்கேற்ப வேறுபாடான - ஆனால் பொருத்தமான முறைகளில் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டு, வெளிப்படுத்தப்பட்டு, மக்களால் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கப்படும் இறையியலாகும்.

3.2.0. திருஅவை—சார் இறையியல் (Church-Theology)

இவ் இறையியல் கருத்தியலின் விசேட இயல்புகளை நோக்கும்பொழுது சில உண்மைகளைக் காணலாம். கிறிஸ்தவ வாழ்வியலில் ஒரு சில நிலைகளை மட்டும் அழுத்திக் கூறுவதிலும் அவற்றிற்கு மிதமிஞ்சிய அர்த்தமும் முக்கியத்துவமும் கொடுப்பதிலும் இருந்து இவ்விறையியற் கருத்தியல், கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் பாதகமான விளைவுகளை உருவாக்கியுள்ளதென்பது தெரியவருகின்றது. இந்நிலைப்பாடுகளில் முக்கியமானவை பின்வருவன:

3.2.1. தன்னைத் தனிமைப்படுத்தும் திருஅவை

உலகத் திருஅவை இப்பாருலகில் இருந்து தன்னைத் தனிமைப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்ற கருத்தைத் 'திருஅவை சார்பு இறையியல்' ஆதரிக்கின்றது. அதேவேளையில் திருச்சபை அமைப்புசார் விடயங்களில் மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதைப் பரிபாலிக்க வேண்டும் என்று இவ்விறையியல் கூறுகின்றது. திருச்சபையின் அறநெறி, விழுமியங்களைப் பின்பற்றுவதிலும் வழிபாட்டுச் சடங்குகள், சம்பிரதாயக் கொண்டாட்டங்கள் போன்றவற்றிலும் கிறிஸ்தவ வாழ்வு நிறைவேய்துகின்றது என இது அக்கறை எடுப்பதில்லை. சமூக அரசியல் நிகழ்வுகளிலே கிறிஸ்தவர்கள் பங்கேற்பதை இது ஊக்குவிப்பதில்லை. இதனால் அடுத்தவர்களைப் பற்றிய அக்கறையோ அல்லது சமூக நலனைக் குறித்த அக்கறையோ இல்லாத சமயமாகத் தன்னலம் நாடும் மறையாகக் கிறிஸ்தவம் தன்னைத் தனிமைப்படுத்திக் கொள்கின்றது. சமூக அரசியல் தலைமைத்துவத்தை ஊக்குவிப்பதோ அல்லது முழுவிடுதலைப் பார்வை வீச்சுடன் துணிகரமான செயல்களைச் செய்வதோ இந்த இறையியலின் நோக்கல்ல!

3.2.2. செபமும் பகிர்தலும் மாற்றீடு?

முரண ஓலங்கள், அழிவுகள், அநீதிகள் மத்தியில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காகச் செபிக்கவும் அவர்களுக்கு உதவி வழங்கவும் கிறிஸ்தவர்கள் அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர். உலகுசார் அரசியல் விடயங்களில் ஈடுபடுவதையோ அவை சார்பாகச் செயற்பட ஈர்க்கப்படுவதையோ இவ் இறையியலாளர் அனுமதிப்பதில்லை.

மக்களின் மனச்சாட்சியாகவும்-விமர்சகராகவும், சமூகத்தின் விழிப்புணர்வைத் தூண்டுபவராகவும், நீதி-அமைதி-மனித உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்கும்படியும் திருச்சபையின் ஆசிரியம் அறிவுறுத்துகிறது. வளர்முகத் திருச்சபைகள் சமூக அரசியல் வாழ்வியலில் துணிவுடன் தீர்க்கதரிசனத் தலைமைத்துவத்தை வகித்த சாட்சியங்கள் ஏராளம். இருப்பினும் இலங்கையின் பெரும் பான்மைக் கிறிஸ்தவர்கள், திருச்சபைச் சார்பு இறையியலைப் பின்பற்றுபவர்களாக உள்ளதால் சமூக அரசியற் செயற்பாடுகளில் சோர்வுநிலையில் இருக்கின்றனர்.

இப்படிச் சிக்கல் நிறைந்த சூழ்நிலைகளின்போது இவர்கள் செபத்தில் ஈடுபட்டுத் திருப்தி கொள்கின்றனர். சிறுதொகைப் பணத்தைக் கொடுத்தபின் தூர விலகி நிற்கின்றனர். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக உதவிகோரிப் பன்னாடுகளுக்கு விண்ணப்பிப்பதிலும், அந்த உதவியைப் பகிர்ந்தளிப்பதிலும் இத்தலைவர்கள் திறமையாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் செயற்படுகின்றனர். ஈழப்போர் ஆரம்பித்த பின்னர், திருச்சபையின் சமூகப் பொருளாதார மையங்கள் குறிப்பாகத் தமிழ்த் திருச்சபையின் சமூகப் பணிச் செயலகங்கள் இரக்கச் செயல்களிலும் அன்புப் பணிகளிலும் நிவாரணப் பகர்விலும் உற்சாகமாகத் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றன.

போர்த்தளத்திற்கு வெளியே வாழுகின்றவர்கள், இன்றுவரை தப்பிப் பிழைத்து இருக்கின்றவர்கள் இவர்களின் மனச்சாட்சியைத் தட்டி எழுப்ப, சிந்திக்கத் தூண்ட, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மட்டில் ஈடுபாடு கொள்ள, ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுக்கத் துணிவான முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை.

போர்ச்சூழலில் எழும் துன்பியலில் செபம், அன்புப் பணி, வெளிநாட்டு உதவிப் பகிர்வு போன்றவற்றின் மூலம் கிறிஸ்தவர்களின் மனச்சாட்சியை நியாயப்படுத்த இவ்விறையியல் உந்தல் கொடுக்கின்றது. அழிவு, குழப்ப நிகழ்வுகளில் இருந்து தப்பி ஓடிப் புகலிடம் தேடும் சுயநலப் போக்கிற்கு இவ்விறையியல் வித்திடுகிறது.

3.2.3. அரசுக்கு குருட்டுப் பிரமாணிக்கம்

அநீதிகளுக்கு எதிராகக் குமுறுகின்றவர்களையும், சம உரிமையற்ற நிலையை மாற்ற முயலுகின்றவர்களையும் 'பயங்கரவாதிகள்' என்று எடுத்த எடுப்பில் சுறாவிட்டாலும் சட்டத்திற்கு

முரணானவர்கள் என்றும் தேசியத்திற்கு எதிரானவர்கள் என்றும் நாட்டைக் கவிழ்ப்பவர்கள் என்றும் சுட்டுகின்றனர். மறுபக்கத்தில் ஆயுதப் படைகளுக்குப் பாதுகாப்பைக் கொடுக்கும் அரசானது எப்போதுமே நீதியான சட்டங்களை அளிக்கும் அமைப்பு என்றும் வரையறையற்ற அதிகாரங்களை உடைய ஓர் இயந்திரம் என்றும் இவ் இறையியல் கருதுகின்றது.

மக்களை உயிருடன் எரிக்கவும், எவ்வித விசாரணையும் இன்றி கொலைசெய்து புதைக்கவும், சாதாரண பொதுமக்களைக் குண்டுவீசித் தாக்கி அழிக்கவும் அவர்களின் உடமைகளை நாசப் படுத்தவும் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் அரசு படைகளுக்கு அரசாங்கம் அதிகாரம் கொடுத்துள்ளது. இவர்கள் இக்குற்றங்களுக்காகக் கண்டிக்கப்படுவதோ, தண்டிக்கப்படுவதோ இல்லை. அநேக சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகையோர் தீமையை எதிர்க்கும் வீரர்கள் என்று கணிக்கப்பட்டு ஆலயங்களில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களின் பாவங்கள் மௌனமாக மூடி மறைக்கப்படுகின்றன. திருச்சபைசார் இறையியலை ஆதரிப்பவர்கள் இதுபற்றிக் கவலை கொள்ள மாட்டார்கள்!

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தினால் தவறென்று ஒதுக்கப்பட்ட ஒழுக்க முறைகளையே இந்த இறையியல் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளது. சமூக வாழ்வின் பரந்துபட்ட ஒழுக்க விடயங்களில் ஒரு தெளிவான நிலைப்பாட்டை இவ் இறையியல் எடுப்பதில்லை. தனிமனித மேம்பாட்டிற்கு மட்டும் முன்னுரிமை கொடுத்தும் சமூகப் புறக்கணிப்பிற்கு இவ் இறையியல் இட்டுச் செல்கிறது. வன்முறை எங்கிருந்து வந்தாலும், எந்த உருவத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் அது கண்டனத்துக்குரியதே என்று இவ் இறையியல் பிரகடனம் செய்யும். ஆனால் இது இவ் வன்முறைக்கான அடிப்படைக் காரணிகளைத் துளாவி அறியாமலும் வேரோட்டமாக அணுகாமலும் இருக்கும் மக்களின் அவலங்களை வெளிப்படுத்த அகிம்சைவழி உண்ணாவிரதம், எழுச்சி நிகழ்வுகள் போன்றவற்றில்கூட ஈடுபடாமல் ஒருதலைப்பட்சமாக, அறிக்கையில் வன்முறையைக் கண்டனம் செய்யும்; தட்டிக் கேட்கத் தயங்கும்; வாய்பொத்தி மௌனியாக இருக்கும். இது உண்மையில் வெளிவேடத்தனம்!

3.2.4. திருஅவையின் அதிகாரப் பூர்வமான தலைமைத்துவம் திருஅவை -சார் இறையியலையே சார்ந்து செயல்படுகின்றது

மக்களை வாட்டிவதைக்கும் சமகாலப் பிரச்சினைகளை அலைசி ஆய்வதும் திருச்சபையின் அறிவுரைகளைக் காலத்திற்கு ஏற்றவகையில், பொருத்தமான முறையில் அணுகுவதும், இக்கட்டான சூழ்நிலையில் தலத்திருச்சபை செல்லவேண்டிய திசையைத் தெளிவாக உறுதியாகச் சுட்டிக்காட்டுவதும், திருச்சபைத் தலைமைத்துவத்தின் புனிதமான கடமை. தென் அமெரிக்காவிலும் தென் ஆபிரிக்காவிலும் இத்தகைய தலைமைத்துவத்திற்கு ஏராளமான உதாரணங்களைக் காணலாம்.

இலங்கையில் இனமுரண்பாடானது தமிழர்களை ஒடுக்கும் முறையாகத் தொடங்கி, இன்று தமிழர்களின் மனித உயிர்களையும் உடமைகளையும் பெருவாரியாய் விழுங்கிவிட்ட ஒரு பூதமாக உருவெடுத்து நிற்கின்றது. சிந்தித்துப் பார்க்க முடியாத அளவு முழு மனிதத்தைச் சிதைக்கும் ஒரு போராகி விட்டது. இருந்தும் திருச்சபை-சார் இறையியலினால் உந்தப்பட்ட இலங்கைத் திருச்சபைத் தலைமைத்துவமானது, பெருமளவில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஒரு நீதியான சமாதானமான தீர்வை நோக்கிய பயணத்தில் தனது ஆட்பலம், நேரம், நிதியைப் பெருமளவில் செலவழிப்பதற்கு முன்வருவதாகத் தானும் தெரியவில்லை.

அந்திகள், புறக்கணிப்புகள் அரசினால் இழைக்கப்படும் பொழுது, அவைக்கெதிராக இலங்கைத் திருச்சபை விடுக்கின்ற உத்தியோகபூர்வ அறிக்கைகளையும்; அதன் துணிவற்ற உயிரோட்ட மற்ற செயற்பாடுகளையும் நோக்கும்பொழுது, திருச்சபைத் தலைமைத்துவமானது இத் திருச்சபை-சார் இறையியல் போக்கையே தழுவி நிற்கின்றது என்று இலகுவாகப் புரிகின்றது. மிகவும் எச்சரிக்கையாகவும் பாதுகாப்பாகவும் அதிகமாகக் காலந்தாழ்த்தியும் விடுக்கப்படும் அறிக்கைகளில் கூட, இலங்கைத் திருச்சபை, அரசின் இன அழிப்புக் கொலைகளை, கொடூரமான மனித உரிமை மீறல்களை, மென்மையாகக் கணித்து, மேலோட்டமாக மீளாய்வு செய்கின்றது. மாறாக அரசு பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான தமிழ் பயங்கரவாதச் செயல்களை உடனடியாகவும் கடுமையாகவும் கண்டித்துப் பெரும்பான்மைச் சிங்கள இனவாதிகளையும் அரசாங்க

கத்தையும் திருப்திப்படுத்தும். அகதிகளைப் பராமரித்தல், காயப்பட்டு
டோரைக் குணமாக்குதல், இறந்தோரை அடக்கம் செய்தல் போன்ற
உதவிப்பணிகளுக்குள்ளே திருச்சபை தனது முன்னெடுப்புக்களை
முடக்கிக்கொள்ள முயலுகின்றது.

மிகப்பயங்கரமான ஒருக்குமுறைக்கும் போர்ச்சுமுலுக்கும்
முகங்கொடுக்கின்ற தமிழ்க் கிறிஸ்தவத் தலைமைத்துவம் கூட,
சிங்கள - தமிழ் திருஅவையின் தலைமைத்துவ ஒருமைப்பாட்டின்
பாதுகாப்பிற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, தனது ஈடுபாடுகளையும்
எதிர்ப்புகளையும் உதவிகளையும் மட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறது.
பன்னாட்டு உதவி நிறுவனங்களின் சிறு நிதிகளைப்பெற்று, நிவாரணப்
புனர்வாழ்வுப் பணிகளில் குருக்கள், துறவிகள் தலைமையில் சில
நல்ல பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அதேவேளை, அரசு
படைகளினால் மேற்கொள்ளப்படும் மனித உரிமை மீறல்களைத்
தடுத்துநிறுத்த முயற்சிகள் அங்குமிங்குமாக எடுக்கப்படுகின்றன.
ஆனால் மேற்கூறப்பட்ட முன்னுரிமை காரணமாகத் தமிழ்த் திருச்சபை
தன் தலையான கடமைக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கத் தவறுகிறது.
இதைப்பற்றி வருங்கால சரித்திரமே தீர்ப்பளிக்கும்.

3.2.5. இறைவாக்குத் துணிவற்ற திருஅவை-சார் இறையியல்

இலங்கைத் திருஅவைத் தலைமைத்துவத்தினால் மிகவும்
கவனமாக வார்த்தைகளை அளந்து விடுக்கப்பட்ட அறிக்கைக
ளுக்குக்கூட போரினால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு உரிய முக்கியத்
துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. இவ்வறிக்கைகள் மக்களுக்குச்
சென்றடையும் விதத்தில் கூட பரப்புரை செய்யப்படவில்லை. இதனால்
இந்த அறிக்கைகள் உள்ளார்ந்த உறுதிப்பாட்டோடு எழுதப்பட்டவை
என்பதில் எமக்குப் பெரும் சந்தேகமே. திருச்சபைத் தலைமைத்துவம்,
தனது மனச்சாட்சியை சமாதானப்படுத்துவதற்காகவும், மௌனம்
சம்மதத்திற்கு அடையாளம் என்ற விமர்சனத்தில் இருந்து
தப்புவதற்காகவும் இவை எழுதப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

அரசு பயங்கரவாதம், இனக்கலவரம் போன்ற பாரதூரமான
அல்லது கொடுமான நிகழ்வுகளை நேரடியாக எடுத்துக்கூறும்
துணிவு இன்றி, சிறிய அளவில் ஊறுவிளைவிக்கும் தீமைகளின்
நீண்ட பட்டியலோடு சேர்ந்து போடுவது வருந்தத்தக்கதே. கொடுமான
நிகழ்வுகளின் கணகனத்தை அறியாதவர் போல் அனைத்தையும்

ஒரு அளவுகோலில் முடி மறைப்பது கோழைத்தனமே. இதன்வழி அரசையும், அரசியல்வாதிகளையும் பகைத்துக்கொள்ளாமல் புண்படுத்தாமல் நடந்துகொள்ள இத்தலைமைத்துவம் முயற்சிக்கிறது.

இன ஒடுக்குமுறையின் அனைத்து மடிப்புக்களையும் ஆழமாக அறியாமல், அது கிறிஸ்தவத்திற்கும் மனித மாண்பிற்கும் ஒவ்வாதென எடுத்துக்காட்ட இத்தலைமைத்துவத்தால் முடியவில்லை. காரணம் வெளிப்படையான ஒரு பயம் அங்கு ஆட்கொண்டிருந்தது. கொம்பள்ள ஒரு எருதை அடக்குவதற்கு அதிக துணிவு தேவைபடுமல்லவா!

கண்டனம் தெரிவிப்பதோடு மட்டும் திருஅவை திருப்தி காண முடியுமா? அதற்கு அப்பால் சென்று ஆவனசெய்யும் என அது எதிர்பார்க்கப்படவில்லையா? இயேசு, மகாதமா காந்தி போன்றவர்களது உறுதியான அகிம்சை முறைகளையும் ஊக்குவித்து வளர்க்க இத்திருச்சபையால் முடியாதா? அன்றாடம் முழு மனிதஉரிமை மீறல்களுடன் இடம்பெறும் அநீதிகள், கொலைகள் ஆகியவற்றை எதிர்க்கத் துணிவு இல்லாமல் பயந்து இருக்கும் திருஅவை, இயேசுவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட, இறைவாக்குரைக்கும் திருச்சபையாக எப்படி இருக்க முடியும்?

3.3.0. அரசுசார் இறையியல் (State-Theology)

அரசுசார் இறையியல் போக்காளர், திருஅவைக்கு விசுவாசமாய் இருப்பதை விட, அதிகாரத்தில் இருக்கும் அரசியல் கட்சிக்கு விசுவாசமாகவும் பயனுள்ள வகையிலும் இருப்பதே முக்கியமானது என்று கருதுகின்றவர்கள். இதில் திருஅவை தலைவர்களும் அடங்குவர். இவர்கள்தான் அரசுசார் இறையியல் கருத்தமைவை ஆதரிப்பவர்கள். இச் சிந்தனைப் போக்கின் முக்கிய அம்சங்களைப் பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டலாம்.

3.3.1. அரசியல்வாதிகளுக்குக் குருட்டு ஆதரவு!

கிறிஸ்தவ மறையானது ஒரு தனிநபர் விடயம் என்று இவ் இறையியல் கருதுகின்றது. தனிநபர் மேம்பாட்டிற்கு இது முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது. வழிபாட்டுச் சடங்குகள்தான் மறையின் முக்கியத்துவம் என்று கணித்து மறையைக் கொச்சைப்படுத்துகின்றது. அத்துடன் சமூக அரசியல் வாழ்வில் கிறிஸ்தவர்களின் ஈடுபாட்டை இது உற்சாகப்படுத்துவதில்லை. இவ் இறையியலானது

— இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் — 36

திருஅவைசார் இறையியலின் போக்கைவிட ஒருபடி மேலே சென்று சில அரசியல்வாதிகளையும் அரசியல் கட்சிகளையும் திருச்சபை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றது. இவ் இறையியற் போக்கைக் கொண்டவர்கள் அதிகாரத்தில் இருந்து அரசுகார் வாய்ப்புக்களையும் வசதிகளையும் அனுபவிக்க விரும்புவர். அதிகாரத்தில் இருக்கும் அரசாங்கமானது திருச்சபையினுடைய அரசியல் ஈடுபாடில்லா நிலைப்பாட்டைக் குறித்து மகிழ்ச்சி கொள்ளும். தனிநபர் கிறிஸ்தவம் என்ற கருத்தியலையும் அரசு கொள்கைகளில் தலையிடாத தன்மையையும் திருச்சபையின் விமர்சனமற்ற ஆதரவையும் அது வரவேற்கிறது.

3.3.2. அரசின் அரசாசீரகத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் திருஅவை

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்திற்கு முன்பு நிலவிய திருச்சபையின் கிணற்றுத் தவளைப் போக்கையும் இன்றைய அரசின் அராஜகத்தையும் இவ் அரசுகார் இறையியல் நியாயப்படுத்தும். அடுத்தடுத்துப் பதவி ஏற்ற அரசுகள் சிறுபான்மைத் தமிழருக்கு எதிராக அநீத — பாரபட்சமான சட்டங்களை இயற்றியபோது திருச்சபை தூரத்தில் நின்று வேடிக்கை பார்த்தது. காலம் தாழ்த்திய அறிக்கைகளினாலும் முனைப்பான மெளனத்தினாலும் அநீதிக்கு துணைபோவதாகவும், குருட்டுத்தனமான அரசாங்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதாகவும் இத்திருச்சபை குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

இவ் இறையியல், அதிகாரத்தில் இருப்பவரின் விருப்பமும் தீர்மானமுமே சரியானது என்றும் புனிதமானது என்றும் உயர்த்திக் காட்டும். அத்துடன் ஏழைகளும் துன்பப்படுவோரும் அரசாங்கத்தை எதுவிதத்திலும் எதிர்க்காமல் குருட்டுத்தனமாக அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றும் போதிக்கும். சட்டங்கள் அநீதியானதாக, பாரபட்ச முடையதாக இருப்பினும் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும் இன்றைய நிலையைத் தொடர்வதற்கும் இச்சட்டங்கள் தேவையே என இவ்விறையியல் அச்சட்டங்களை நியாயப்படுத்தும்.

தனிச் சிங்களச் சட்டம், பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான புள்ளிகளில் தரப்படுத்தல், வேலைவாய்ப்பு — பதவி உயர்வு அளிப்பதிலும் பாரபட்சமாக நடந்தமை, திறமையானவர்களை இனங்காணாமல் இருந்தமை என்பன திருஅவைக்கு உள்ளேயிருக்கும் பெரும் பான்மைச் சமூகத்தினரால் எவ்விதத்திலும் எதிர்பார்க்கப்படாத அநீதி.

இத்தகைய தீமைகளை ஆய்வு செய்யவும், இயேசுவினதும் அவருடைய ஆவியின் துணையோடு இவற்றை எதிர்க்கவும் அரசாங்கத்தின் கொடுமைகள் திருஅவைக்கு நிறையச் சந்தர்ப்பங்களைக் கொடுத்தன. ஆனால் அரசியலில் ஈடுபாடற்ற தன்மை, இன்றுவரை எஞ்சியிருக்கும் குடியேற்றவாத நலன்களை இழக்க விரும்பாமை, ஆளுங்கட்சியின் அதிருப்தியைப் பெறலாம் என்ற பயம் போன்றவைகள் அரசுசார் இறையியலைச் சார்ந்திருந்தவர்களை எவ்வித செயற்பாட்டிலும் இறங்காதவர்களாக மௌனிகளாக்கின. இவர்கள் இறந்தவர்களைப் புதைத்தனர், காயப்பட்டவர்களைப் பராமரித்தனர். ஆனால் உண்மை, நீதி என்பவற்றிற்காக எழுந்து நிற்க இந்த அரசுசார் இறையியல் கருத்தியல் இவர்களுக்கு வேண்டிய துணியை, திடநம்பிக்கையை வழங்கவில்லை. அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லாச் செயல்களும் சட்டத்திற்கு உட்பட்டவையே என இவர்கள் தமது மௌனத்தினால் அங்கீகாரம் வழங்குவர்.

3.3.3. திருஅவைக்கும் அரசுக்குமான இலாப

நோக்கு ஒத்துழைப்பு

திருஅவைக்கும் அரசுக்கும் இடையில் நிலவும் முறைகேடான உடன்பாட்டை அல்லது ஒத்துழைப்பை இவ் அரசுசார் இறையியல் ஆதரிக்கும். அத்துடன் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறப்படும் சலுகைகளுக்கு நன்றியாக அரசினால் திருஅவைபயன்படுத்தப்படுவதை இது அனுமதிக்கிறது. கிறிஸ்தவ விவகாரங்களுக்கான அமைச்சு ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று கிறிஸ்தவ அரசாங்க உறுப்பினர்களால் சில வருடங்களுக்கு முன்பு முன்மொழியப்பட்டது. உண்மைக்கு முரணாக அரசு செயற்பட்டாலும் அதனுடன் சலுகை தரும் தொடர்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று திருச்சபையின் தலைவர்கள் பலருக்கு இருந்த ஓர் பாவச் சோதனைக்கு இது ஓர் நல்ல உதாரணம். அரசானது தனது சொந்த நலன்களைக் கருதியே திருஅவையைத் தனது பராமரிப்பின் கீழ்க் கொண்டுவர விரும்புகிறது. தேர்தல் காலங்களில் மட்டுமல்லாமல் ஏனைய வேளைகளிலும் ஒரு நியாயமான துணைநிற்கும் அங்கமாகத் திருச்சபை விளங்கவேண்டுமென்று அரசு விரும்புகிறது.

அரசுசார் இறையியற் போக்கை ஆதரிப்பவர்கள் அரசுக்கும் திருஅவைக்கும் இடையில் ஏற்படும் கூட்டு உடன்பாட்டுக்கு ஆதர

வாகவே இருப்பர். சுதந்திரம், சுயஅதிகாரம், இறைவாக்குத் துணிவு, விமர்சனத் திறமை போன்ற தனது அரிய கொடைகளைத் திருஅவை அரசாங்கத்திற்கு விற்றுவிட முடியாது என்று இவர்கள் உணர்வ தில்லை. உண்மைக்குச் சாட்சி பகரும் நற்செய்தியிலே திருஅவையின் வலிமையை உரசிப் பார்க்காமல், மாறாக அரச ஆதரவில் இயங்கும் திருஅவையின் நிறுவன நிர்வாக இயந்திரத்துடைய அதிகாரத்திலும் புகழ்ச்சியிலும் இவர்கள் திருஅவையின் வலிமையைப் பார்ப்பர்.

3.4.0. அரசுசார்-திருஅவைசார் இறையியல்களின் தவறான கருத்தியல்

அரசுசார் இறையியல், திருஅவைசார் இறையியல் பின் புலத்தில் உள்ள தவறான கருத்தியல்களைச் சுட்டுவது இங்கு பொருத்தமானது. மேற்படி கருத்தியலை ஆதரிக்கின்றவர்கள் தீர்க்கதரிசனத் தூரநோக்குடன் செயற்படாவிட்டாலும் நீதி உண்மைக்காக இறைவாக்கு நிலைப்பாட்டை (Prophetic Stance) நோக்கி நகர இவை பயன்படும்.

3.4.1. தவறான கருத்தியல்

பெரும்பான்மையினரின் சலுகையில் தான் சிறுபான்மைத் திருஅவை தப்பி பிழைக்க வேண்டும்.

இலங்கையில் கிறிஸ்தவர்கள் சிறுபான்மையினராய் இருப்ப தால் பெரும்பான்மைச் சிங்களப் பெளத்தர்களோடு (அனைத்துத் துன்பத்தின் மத்தியிலும்) அமைதியாகவும் ஆதரவாகவும் சேர்ந்து வாழவேண்டும் என்று திருஅவைசார் - இறையியலை ஆதரிக்கின்ற பெரும்பான்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் கூறுவர். ஏன்? அரசு - இறையியலை ஆதரிக்கின்ற ஒரு சில தலைவர்களும் கூட அப்படி வாதாடுவர்.

அயலில் உள்ள இந்திய உபகண்டத்தில் உள்ளதைப் போன்று கிறிஸ்தவம் ஒரு சிறுபான்மை மறை என்பது உண்மையே (16 மில்லியன் சனத்தொகையில் ஏறக்குறைய 12 மில்லியன் பெளத்தர்கள், 2 மில்லியன் இந்துக்கள், 1 மில்லியன் முஸ்லிம்கள், 1 மில்லியன் கிறிஸ்தவர்கள்). ஆனால் திருஅவை என்ற ரீதியில் அதிலும் சிறப்பாக இறைவாக்கு உரைக்கும் திருஅவை என்ற ரீதியில் எமது பணிக்கு இச் சிறுபான்மை நிலை ஒரு குறையுமல்ல; தடையுமல்ல.

————— இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் ————— 39

போர்

இலங்கைத் தமிழ் இளைஞர் மகதல்

கற்றமற்ற மக்கள், இளைஞர் படுகாலை

விடுதலைவர்கள், அனாதைகள், பெண்கள், கற்பழிப்பு

பெறுமதியான பொருட்கள், வளங்கள் அரசு படைகளால் தடை

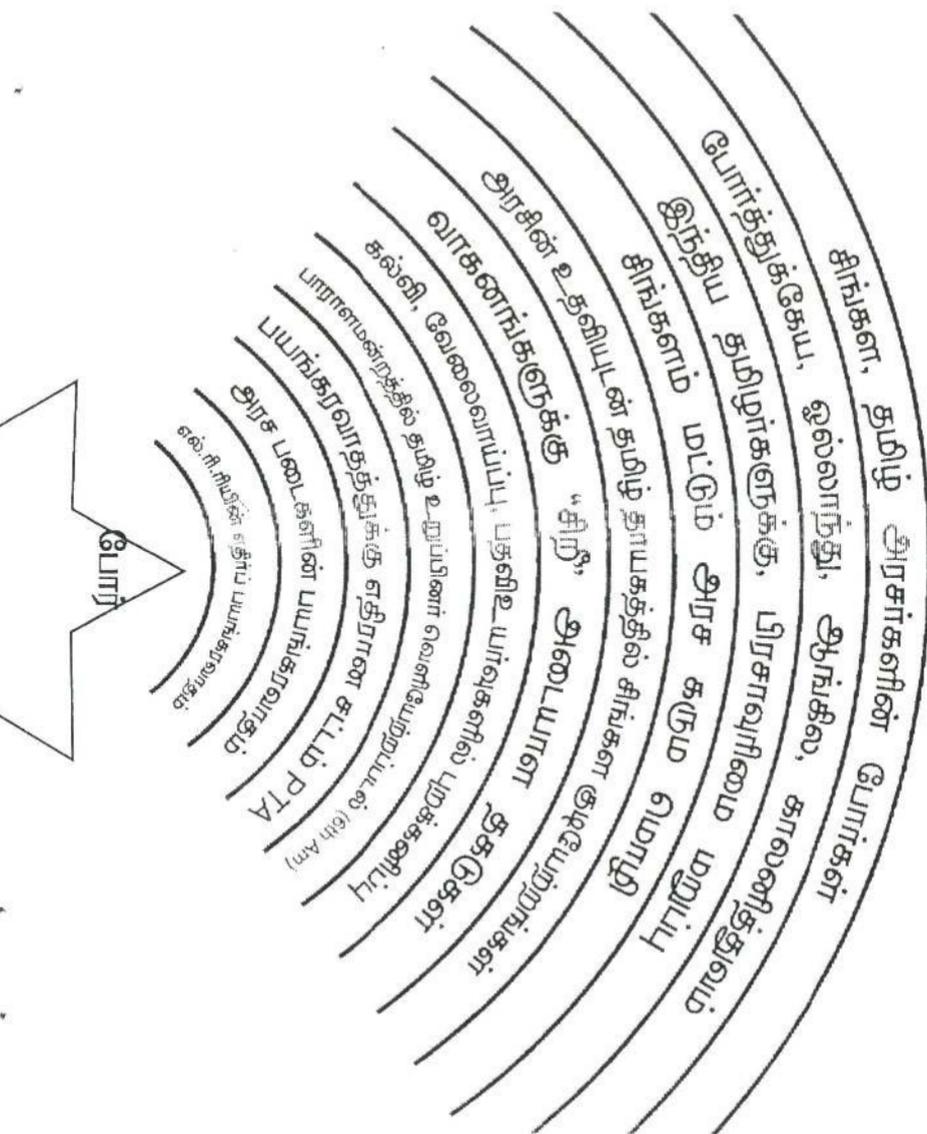
அகதிகள் - இடம்பெயர்ந்தோர் - உள்நாட்டிலும் - வெளிநாட்டிலும்

உணவு, மருந்து, மற்றும் அடிப்படைத் தேவைகள் தடை

போகக்கவர்த்து, மற்றும அடிப்படைத் தேவைகள் மறுப்ப

செய்தி தொடர்பு சாதனங்கள் மறுத்தல்

அரசு பொருளாதாரம் வீழ்ச்சி, போரின் செலவு அதிகரிப்பு

இரு இனங்களையும் இணைக்கின்ற வழிமுறையும் அதன் வழி நடுநிலைமை செய்வதற்கான சாத்தியமும் தன்னிடம் உண்டு என்ற உணர்வை இலங்கைத் திருச்சபை நிறைவுடன் நோக்க வேண்டும். சிறுபான்மைத் திருஅவையாக இருக்கின்றோம் என்ற பயம், அரசின் வசதிகள் வாய்ப்புக்களை இழந்து விடுவோம் என்ற அச்சம், உண்மைக்காக நீதிக்காக இறைவாக்கு நிலைப்பாட்டை எடுக்கும்போது துன்பமான விலையைச் செலுத்த வேண்டுமே என்ற தயக்கம் திருஅவைத் தலைவர்களிடம் உண்டு. அத்துடன் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவோமோ என்ற பீதியும் தேசியத்திற்கு எதிரானவர்கள் என்று சிங்கள பௌத்த தேசியவாதிகளால் அடையாளப்படுத்தப்படுவோமோ என்ற பயமும் உண்டு. திருச்சபைத் தலைவர்கள் உண்மைக்குச் சாட்சியம் பகர அல்லது இறைவாக்குப் பணியைச் சந்தேகமின்றி மேற்கொள்ள இப் பய அழுத்தங்கள் அவர்களுக்குத் தடையாக இருக்க முடியாது.

‘அரச ஆட்சித் துறையால் வழங்கும் தனிச் சலுகைகளை நம்பித் திருஅவை வாழ முடியாது. தனது சாட்சியத்தின் உண்மைத் தகமையில் ஐயம் ஏற்படுமாயின் திருச்சபை நியாயமாகப் பெற்ற உரிமைகளைத் தன்னும் செயற்படுத்தாது விடத் தயாராக இருக்கின்றது’ (இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள் இன்றைய உலகில் திருச்சபை எண் 76)

3.4.2. தவறான கருத்தியல்

திருஅவைக்கும் உலகத்திற்குமான எதிர்மறை விரிசல்
திருஅவையிடமிருந்து ஓர் அரசியல் கலப்பற்ற
நடுநிலைமையைத்தான் கோருகின்றது

அரசுக்கும் திருஅவைக்கும் இடையிலான தவறான உறவினால் அல்லது கூட்டினால் பல ஆபத்துக்கள், தவறுகள் நடந்தன என்பது கடந்தகால வரலாறு. இதன் காரணமாக உலகம் உடலைச் சார்ந்தது, திருஅவை ஆன்மாவைச் சார்ந்தது என்ற மத்தியகாலப் பகுதி எதிர்மறை விரிசலை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருமறையும் உலகமும் ஒரு பாதுகாப்பான விரிசலை தமக்கிடையில் வெளிப்படுத்திக் கூறின. மனித வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி அரசியல்; மறுபகுதி மறை என்பதுமான ஒருவித விரிசலை உற்சாகப்படுத்தியது. வேறுபடுத்திக் கூறப்பட்ட இந்தப் பிரிவினையானது ஒருவர் ஒருவரைத்

தனிமைப்படுத்தும் அலட்சியப் போக்கிற்கு வித்திட்டது. அரசியலில் ஈடுபடாத நிலைப்பாட்டை இது ஊக்கப்படுத்தியது.

கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரானதாகக் கருதப்படுகின்ற இவ் அரசியல்சாரா நிலைப்பாடு பிழையானது என்றும், ஆபத்தானது என்றும் இன்றைய திருச்சபையினுடைய படிப்பினை ஏடுகள் விளங்குகின்றன. (காண்க: இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள் - *இன்றைய உலகில்* திருஅவை - திருத்தந்தையின் சுற்றுமடல்களான - அவனியில் அமைதி - அன்னையும் ஆசிரியையும் - மக்களின் முன்னேற்றம்)

‘நாட்டின் அரசியல் சமூகமும், திருஅவையும் தத்தம் செயல் எல்லைகளுக்குள் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து நிற்கும் நிலையுள்ளனவும் அவை ஒவ்வொன்றும் தன்னாட்சி உரிமை கொண்டவையுமாகும். ஆனால் இவை இரண்டுமே வெவ்வேறு உரிமைத் தகுதிகளின் அடிப்படையில் ஒரே மனிதனுடைய தனி ஆள் சார்ந்த மற்றும் சமூகப் பண்பு சார்ந்த அழைத்தலுக்கே துணைநிற்கின்றன’ (இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள் இன்றைய உலகில் திருச்சபை எண் 76)

அரசியல் துறையில், ஆசியத் திருச்சபைகள் ‘விமர்சித்து ஒத்துழைக்கும்’ (Critical Collaboration) போக்கை நேர்மையாகப் பின்பற்றும்படி வேண்டப்படுகின்றன. விசுவாச வாழ்விற்கும் அரசியலுக்குமிடையில் தனித்துவ சுதந்திரமும் ஒத்துழைப்பும் நிலவ வேண்டும் (ஆசிய ஆயர் மன்றங்களின் பேரவை அறிக்கைகள் இல. 63 பக். 48-A)

3.4.3. தவறான கருத்தியல்

துன்புறும் மக்களுக்காகச் செபித்தால் போதும்; சவால்களிலும் பிரச்சினைகளிலும் ஈடுபடத் தேவையில்லை.

கடந்த பல்லாண்டுகளாக அழிவுகளாலும் மரணங்களாலும் நாட்டின் வடகிழக்குப் பகுதி சுடுகாடாக மாறிவருகின்றது. அகதி முகாம் களும் பதுங்கு குழிகளும் பலருக்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தன. இதேவேளையில் நாட்டின் சமாதானத்திற்காக எந்தவொரு நடவடிக்கையும் எடுக்காது உண்மையான அக்கறை எதுவும் இன்றி தென்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கை ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இத்தகைய

————— இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் ————— 43

சூழ்நிலையினால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட தெற்குத் திருச்சபையானது துன்புறும் மக்களோடு தன்னையும் இணைத்துக் கொள்வதன் மாற்றீடாகச் சமாதானத்திற்காகச் செபம் செய்வதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு தனது மனச்சாட்சியைச் சமாதானப்படுத்தியது. ஒரு சில கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் யுத்த பூமிக்கு நல்லெண்ணைத் தரிசிப்பை மேற்கொண்டனர். சமாதானத்திற்காகச் செபிக்கும்படி மக்களைக் கேட்டனர். சமாதானத்திற்கான ஆர்வத்தையும் விருப்பத்தையும் ஓரளவு கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இவைகளைத் தாண்டித் துன்பப்படும் மக்களுடன் தமது கிறிஸ்தவத் தோழமை உணர்வின் வெளிப்பாடு தெற்குத் திருச்சபையிடம் இருந்து வரவில்லை. இது வருந்துதற்குரியது.

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத பகுதி செபம். மனிதனுடைய இயலாமையின் வெளிப்பாடாகவும் அவன் இறைவனில் தங்கியிருத்தலின் வெளிப்பாடாகவும் செபம் அமைகின்றது. ஆனால் கடமைகளைச் செய்வதில் இருந்தும், சவால்களைச் சந்திப்பதில் இருந்தும் தப்புவதற்கான வழியாக எப்போது இச் செபம் மாறுகின்றதோ அப்பொழுது அது மறையைச் சீரழிக்கும் ஒரு பூச்சியாக மாறுகின்றது. திருஅவைசார் இறையியலினாலும் அரசசார் இறையியலினாலும் உந்தப்பட்ட பல கிறிஸ்தவர்கள் தமது திருஅவைக் கடமைகளில் இருந்தும் தப்புவதற்காகச் செபம் பற்றிய தவறான இறையியல் வாதம் ஒன்றை ஆதரிக்கின்றார்கள்.

3.5.0. இறைவாக்கு-சார் இறையியல் (Prophetic Theology)

இது அரசசார் இறையியலுக்கு ஒவ்வாததும், திருச்சபை-சார் இறையியலில் இருந்து ஒரு சில முக்கிய அம்சங்களில் வேறுபட்டதாகவும் அமைகின்றது. இவ்வித இறையியலைப் பின்பற்றுவோர் 'இறைவாக்குப் பார்வையுடையோர்' 'இறைவாக்கினர்' என்ற இரு பிரிவிற்குள் அடங்குவர்.

3.5.1. இறைவாக்குப் பார்வையுடையோர்

கடந்த சில சகாப்தங்களாகத் தமிழ் சிங்களக் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலே சில இறையியலாளர் முழுமனித விடுதலைக்கு ஒவ்வாத பரம்பரை இறையியலை மீளாய்வு செய்யவேண்டும் என்பதில் ஊக்கமாக இருக்கின்றனர். இயேசுக்கிறிஸ்துவின் ஆளுமை, அவர்

உருவாக்கிய திருச்சபை, அவருடைய சமூக அரசியல் பணிகள் பற்றி மக்கள் கொண்டிருந்த குறுகிய பார்வையை மீளாய்வு செய்து, கிறிஸ்துவைப் பற்றியும், திருஅவை பற்றியும், கிறிஸ்துவின் சமூக அரசியல் ஈடுபாடு பற்றியும் புதியதோர் பார்வை வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற தாகம் வளர்கின்றது. கிறிஸ்தவ மறையில் பொதிந்திருக்கும் சடங்குத் தன்மையைவிட இயேசுவின் நற்செய்தி விழுமியங்களுக்கும் இறைவாக்குப் பார்வைக்கும் முழுமனித விடுதலை வீச்சுக்கும் முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இறைவாக்குப் பார்வையுடையோர் அழுத்திக் கூறுவர்.

இன்றைய இனமுறுகலின் பின்புலத்தில் நீதியின் வழி உருவாகும் சமாதானம்தான் நிலைக்கும் என்ற தெளிவான நிலைப் பாட்டைக் கூறுவர். மரபு இறையியலின் கருத்தமைவில் இரு இயல்புகளைக் கொண்ட ஒரு ஆள் என்று மட்டும் இவர்கள் இயேசுவை விளங்கிக் கொள்வதில்லை. மாறாக முழு மனிதனுக்கும் முழு மானிட சமூகத்திற்கும் முழு விடுதலையை அளிப்பவர் என்று இயேசுவைப் புரிந்து கொள்வர். உலகில் இடம்பெறும் ஏழைகளதும் ஒடுக்கப்பட்டோரினதும் விடுதலைப் போராட்டங்களை தந்தை இறைவன் இயேசுவில் நாத்திவரும் மீட்புப்பணியாகவும், முழு மனித விடுதலைக்காக அவரால் தொடக்கப்பட்ட இறையரசின் பல்வேறு பரிமாணங்களாகவும் இவர்கள் இதைக் காண்பர்.

முதலாளித்துவ அரசிற்கெதிராகவும், ஏழைகளின் சிறந்த பொருளாதார மறுமலர்ச்சிக்காகவும் சிங்கள இளைஞர் நாத்திய போராட்டத்தைப் பற்றி (ஜே.வி.பி) ஒரு நல்ல புரிந்துணர்வை இத்தரி சனமுடையோராலேயே கொண்டிருக்க முடிந்தது. இவர்களே சுதந்திரத்திற்கான தமிழர் போராட்டத்தின் மட்டிலும் அத்து ஆயுதப் போராட்டமாக வெடித்ததன் மட்டிலும் ஒரு அனுதாபம் மிக்க புரிந்துணர்வைக் கொண்டிருக்க முடியும். வன்முறையையும் போரையும் மேலெழுந்தவாரியாகக் கண்டிப்பது மட்டும் போதாது என்றும் அது கிறிஸ்தவப் பதிலாக அமையாது என்றும் இவர்கள் நம்பினார்கள். கண்டனம் செய்வதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் அதையும்விட மேலாகச் செல்லவேண்டிய தேவையை இவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

வெளிப்படையான சக்திவாய்ந்த ஒரு தலைமைத்துவம் இல்லா வேளையிலே இவர்கள் (ஆசிய மறையியலாளர்கள் அலோய் பீரிஸ், திஸ்ச பாலசூரியர், ஆயர் கெனத் பெர்னாட்டோ போன்றவர்கள்)

தமது உரைகளாலும் எழுத்துக்களாலும் ஏழை விவசாயிகள், கடற் தொழிலாளர், நகரத் தொழிலாளர் ஏன் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் சிறுபான்மை இனத்தவர் பக்கமாய்க் கூட வெளிப்படையாகச் சார்ந்திருந்தனர். எதிர்ப்புக் கூட்டங்களிலும் பேரணிகளிலும் பங்குபற்றி அரசாங்கத்தின் செயல்களுக்கு எதிராகத் தமது எதிர்ப்பைக் காட்டினர் (உதாரணமாக, இரணவில் என்னும் இடத்தில் வோய்ஸ் ஒவ் அமெரிக்கா நிறுவனத்திற்கு ஏழைகளின் காணிகளை அபகரிப்பதற்கெதிராக எழுந்த எதிர்ப்பு). தென்னிலங்கைத் திருஅவையினருக்கு இக் கொள்கைகளைத் தெளிவுபடுத்த இவர்கள் முயற்சித்தார்கள். ஆனால் துரதிஸ்டவசமாக மரபுகளுக்கு மாறானவர்கள் என்றும் நிறுவனத்தன்மைக்கு எதிரானவர்கள் என்றும், ஏன் சமூக ஒழுங்கை சீர்குலைத்துக் கவிழ்க்கும் புரட்சிக்காரர் என்றும் இவர்கள் முத்திரை குத்தப்பட்டுத் திருஅவை அதிகாரிகளின் எதிர்ப்பையும் சம்பாதித்தனர்.

நேர்மையாக இறைவாக்கு நிலைப்பாட்டைச் செயல்படுத்திப் புவர் துன்பப்படுகின்ற, ஒடுக்கப்படுகின்ற மக்களோடு தம்மையும் இணைத்துக் கொள்வர். இதன் காரணமாக இவர்கள் பெரும்பான்மையான கிறிஸ்தவ சகோதரர்களாலும் தமது மதத் தலைவர்களாலும் தமது இனத்தவராலும் புகழப்பட்டவோ உயர்த்தப்பட்டவோ மாட்டார்கள். மாறாக அதிகாரத்தில் இருக்கும் அரசாங்கத்தினாலும் அரச இறையியலை வளர்த்து ஊக்கப்படுத்தும் மதத் தலைவர்களாலும் 'அமைதியைக் குழப்புகின்ற சக்திகள்' என்று சந்தேகிக்கப்படுவர்; துன்புறுத்தப்படுவர்.

உலகத் திருச்சபையினதும் தலத் திருஅவையினதும் உள்ளார்ந்த மெய்மைகள் தொடர்பாகவும் ஏன் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாகவும் ஓரளவுக்கேனும் தெளிவான இறைவாக்கு நோக்கை இவர்கள் கொண்டுள்ளனர். ஆயினும் உண்மை, நீதி, சமாதானம் என்பவற்றிற்காகத் தமது உயிரைக் கொடுக்கும் அளவிற்குத் துணிவு இவர்களுக்குக் குறைவாகவே உள்ளது. இன்னும் துரதிஸ்டவசமாக, பரந்த அளவிலான தேசிய விடயங்கள் என்று வரும்போது அதிலும் தாம் சார்ந்திருக்கும் இனத்தின் மீதும் தாம் கொண்ட பிரமாணிக் கத்தை அல்லது பற்றுறுதியைத் தொடுகின்ற விடயங்களாக இருக்கும்போது இவர்கள் அச்சம் கொண்டு பீதியுடன் பின்வாங்குகின்றனர். நோக்கில் மாத்திரம் துணிவு இருந்தால் போதாது. துணிவான நோக்குடன் துணிவான செயல்களும் இணைய வேண்டும். தரிசனத்திற்

கேற்ற சாட்சியம் வேண்டும். எனவே இவர்களை இறைவாக்கினர் என்று அழைப்பதைவிட இறைவாக்கு நோக்கை உடையோர் என்று அழைப்பதே அதிகம் பொருத்தமானதாகும்.

3.5.2. இறைவாக்கினர்கள்

இறைவாக்குசார் இறையியலைத் தம் வாழ்வில் உள்வாங்கிய சிலர், அதன் வெளிப்படையான சாட்சிகளாகத் தமது இன்னுயிரைக்கூட தியாகம் செய்யும் அளவிற்குத் துணிந்துள்ளனர். மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அநீதியான சட்டங்களை எதிர்த்து எழுந்ததனாலும் வன்முறையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்ததனாலும் இவர்கள் தமது உயிரைத் தியாகம் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது (உதா. பணியாளர்கள் மைக்கல் றொட்றிகோ, மேரி பஸ்ரியன், சந்திரா பெர்னாண்டோ, செல்வராஜா, ஜெயராஜசிங்கம் போன்றவர்கள்).

இலங்கைத் திருஅவை கிறிஸ்துவின் தனித்துவமான முழுவிடுதலைப் பணியை ஆற்றவேண்டுமாயின், நீதி, சமாதானத்திற்காக, தியானங்களினாலும் திருஉரைகளினாலும் மக்கள் உணர்வுகளைப் பண்படுத்த வேண்டும். அதேநேரத்தில் இரு தரப்பினருக்கும் நடுநிலையாளராக இருந்து, உண்மை, நீதியைத் துணிவோடு எடுத்துரைக்கக்கூடிய இறைவாக்கினர்களை உருவாக்க வேண்டும். இவ்வாறான இறைவாக்கினர்கள் திருஅவைக்கும் நாட்டிற்கும் மிகவும் இன்றியமையாதவர்கள் என்பதை அடையாளங்கண்டு அவர்களைத் திருஅவைத் தலைமைத்துவம் ஏற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டும். திருத்தூதர்களாலும் அவர்கள் வழிவந்தவர்களாலும் மட்டும் திருச்சபை கட்டி எழுப்பப்படவில்லை. மாறாக திருத்தூதர்களாலும் இறைவாக்கினர்களாலும் அவர்கள் வழிவந்தவர்களாலும் கட்டி எழுப்பப்பட்டது. இதனால் கிறிஸ்தவத் தலைமைத்துவத்திலே தமக்கு உரிய கூட்டுப்பங்கை வகிக்க ஆயர்கள், இறையியலாளர்கள், குருக்கள், துறவிகள், பொதுநிலையினர் இணைந்து செயற்பட அழைக்கப்படுவது தெளிவாகின்றது. இறைவாக்கு நோக்கையும் இறைவாக்கு செயலையும் இறைவாக்கினரையும் தாழ்வாக மதிப்பிடும் திருஅவை இயேசுவின் இறைவாக்கு வீச்சுக் கொண்ட திருச்சபையாக இருக்க முடியாது

3.5.3. துன்பியலின் யதார்த்தங்களை அறிந்திருப்பது துணிவான இறைவாக்குப் பணிக் கு இன்றியமையாதது

இலங்கையின் சமூக அரசியல் தளத்தில் திருஅவை தனது மீட்புப் பணிக்கும் இறைவாக்குப் பணிக்கும் பிரமாணிக்கமாய் இருக்கவேண்டும் என்றால் துன்பப்படுவோரிடம் இருந்து அது தன்னை அந்நியப்படுத்த முடியாது. தனது உடன்பிறப்புக்களின் கொடூர அவலங்கள் பற்றிய யதார்த்தங்களை அறியாமல் நற்செய்தி விழுமியங்களையும் திருஅவை உண்மைகளையும் அணுஅணுவாக அறிந்து போதித்தல் போலிக் கிறிஸ்தவமாகும். துன்பப்படுவோரின் நிலைபற்றிய ஆணித்தரமான காரணிகளை அறியத் திருச்சபை ஆழமாகத் தவிக்க வேண்டும். நாளுக்குநாள் இடம்பெறும் மிகக் கேவலமான மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் அதன் விளைவுகளோடு தன்னை ஐக்கியமாக்கி உண்மைக் காரணிகளை அறிய திருச்சபைக்குப் பேரார்வம் இருக்கவேண்டும்.

திருச்சபைக்குள்ளே இதுவரை நிலவிய அக்கறையின் மைக்கும் கண்முடித்தனத்துக்கும் காரணம் துன்பப்படுவோர் பற்றிய உண்மை நிலையை அது அறியாதிருந்ததே. வடகிழக்கில் உள்ள தமது சகோதர சகோதரிகளின் துன்ப நிலைபற்றி தெளிவுநிலை அறிவதற்கோ அல்லது அது பற்றிய அறியாமையைப் போக்கு வதற்கோ இறைவாக்குச் சார்புடையோர் என்று தம்மைக் கூறிக் கொள்ளும் கிறிஸ்தவர்கள்கூட துன்பத்திலுள்ள மக்களைச் சந்தித்து யதார்த்த நிலை அறிய நேர்மையான முயற்சிகள் எதுவும் மேற் கொள்ளவில்லை. தென்பகுதித் தொடர்புசாதனங்களும் நாளாந்த - வார செய்தி இதழ்களும் வடகிழக்கு மண்ணில் நடைபெறும் அழிவுகளின் உண்மை நிலைக்கு மிகக் குறைவான முக்கியத்துவமே கொடுக்கின்றன. சிங்கள மக்களுக்கு இனத்துவேசத்தை ஊட்டும் வகையில் உண்மையைத் திரித்துக் கூறுகின்றன. இதனால் தென்பகுதியில் இருந்த முழுவிடுதலை விரும்பிகளுக்குக்கூட உண்மையை அறியும் வாய்ப்பு அற்றுப் போனது. சிங்கள - தமிழ் அரசியல், சமூக, மறைத் தலைவர்களை இணைக்கும் கருவியாக இருப்பது ஆங்கிலத் தொடர்புசாதனங்களே. ஆனால் அரசு தனது அரசியல் போக்கைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், பன்னாட்டில் தனது செல்வாக்கை வளர்க்கவும் ஆங்கிலத் தொடர்பு சாதனங்களைத் தனது

கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொணர்ந்து தனக்குச் சாதகமாக அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறது. இரு தரப்பினருக்கும் உண்மையான நிலைமையை அறிவிக்கவும்; இரு பகுதியினருக்குமிடையில் குறைந்தபட்ச உரையாடல் இடம்பெற வழிசெய்யவும்; ஒரு உறுதியான சுதந்திரமான ஆங்கிலத் தொடர்பு சாதனத்தால்தான் முடியும். இலங்கைத் திருச்சபையின் ஒரே ஆங்கில வார செய்தித்தாளாகக் கொழும்பிலிருந்து *மெசெஞ்சர் (Messenger)* என்ற பத்திரிகை வெளிவருகின்றது. அதற்குத்தன்னும் இப்பணியை மேற்கொள்ளும் துணிவு இன்றுவரை ஏற்படவில்லை.

3.5.4. கிறிஸ்தவர்கள் உயிருள்ள நடமாடும் தொடர்புச் சாதனங்களாகச் செயற்படலாம்

தமிழர்கள் - சிங்களவர்களுக்கிடையில் உண்மையை அறியமுடியாத ஒரு தொடர்பற்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. உண்மைக்குப் புறம்பான வதந்திகளை இலேசாக உருவாக்கும் நிலை இன்று காணப்படுகின்றது. பெரும்பான்மையான சிங்களவர் புத்த சமயத்தவராகவும், பெரும்பான்மையான தமிழர் இந்து சமயத்தவராயும் வாழும், அத்துடன் பிளவுபட்ட, இச் சூழ்நிலையில், இரண்டு தரப்பிலும் வாழுகின்ற கிறிஸ்தவர்கள், உயிருள்ள உண்மைத் தொடர்புக் கருவிகளாகச் செயற்பட விசேட அழைப்பைப் பெறுகின்றனர். பாரிய விரிசலுடன் வாழும் இரு தரப்பினருக்கும் இடையே புரிந்துணர்வுப் பாலங்களாகவும், உண்மையை விளக்கும் கருவிகளாகவும் செயற்படக் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கடமையுண்டு. இதற்கான நல்லெண்ணப் பயணங்களை - திருச்சபைக் குழுக்கள் - விசேடமாகத் தென் திருச்சபைக் குழுக்கள் - மேற்கொள்ள வேண்டும். சிங்கள இனவாதிகளால் திரித்துக் கூறப்படும் உண்மைகளையும் தமிழரின் உண்மையான துன்ப நிலைகளையும் விளக்க, திருச்சபை தமது நிறுவனங்கள் செய்தித்தாள்களைக் கூடுதலாகவும் துணிவுடனும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

‘ஆசிய சமூக அரசியல் சூழ்நிலைகளில் வாழும் ஆசியத் திருஅவைகளை ஒரு ஆழ்ந்த மனமாற்றத்திற்கு இறைவன் அழைக்கிறார். திருவழிபாட்டையும் கிறிஸ்தவ ஒற்றுமைப்பாட்டையும் வளர்ப்பதில் மட்டுமன்றி, இறைவாக்குசார் பணிகளுக்கும் முழு விடுதலைச் செயற்பாட்டிற்கும் இறைவன் இவ் அழைப்பை விடுக்கின்றார். இச்செயல்கள் சமூக அரசியல் யதார்த்தங்களில் காலத்தின்

அறிகுறிகளை மேற்கொள்ளும் ஒரு கடினமான பாதை' (ஆசிய ஆயர் மன்றங்களின் பேரவை ஏடுகள் (FABC) இல.63 பக்.48)

3.6.0. இறையியல் போக்கில் மாற்றம் தேவைப்படுகின்றது

இலங்கையின் ஐம்பது வருட அரசியல் வரலாற்றில் பல குழப்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இனப்படுகொலைகளும் அழிவுகளும் மட்டுமன்றி சனநாயக அரசுக்கும் அதன் ஆட்சிக்கும் அச்சுறுத்தல்கள் பல வடிவங்களில் வந்துள்ளன. நீதித்துறை, நாடாளுமன்றம் உட்படப் பொது வாழ்க்கையின் எல்லா மூலை முடுக்குகளிலும் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. அரசு தலைமைத்துவங்களில் மக்கள் வைத்திருந்த நம்பிக்கை பலவீனம் அடைகின்றது. இச்சூழ்நிலையில் மறைகள் அறநெறி மதிப்பீடுகளின் காவலராகத் திகழவேண்டுமென்றும், அதன் தலைவர்கள் இறைவாக்குப் பார்வையும் துணிவும் கொண்டவர்களாக வாழ வேண்டுமென்றும் என்னுமில்லாதவாறு இன்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

நாடு முழுவதும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் அபாயச் சங்கின் அலறல்கள் மக்களின் அழகைக் குரல்கள் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டில் ஆடம்பர சங்கீதங்களின் மத்தியில் பக்தர்களுக்கும் அவர்களின் தலைவர்களுக்கும் கேட்குமா? நற்செய்தி வார்த்தையுடன் அன்றாட நிகழ்வுகள் கொடுக்கும் காலத்தின் அறிகுறிகளையும் சேர்த்து வாசிப்பார்களா? இப்பயங்கரமான காலகட்டத்தில் இவர்கள் தங்கள் ஆலயங்களில் மட்டும் முடங்கிக் கிடக்காமல், வெளியே புறப்பட்டு மக்களுக்குத் தேவைப்படும் துணிவான இறைவாக்குத் தலைமைத்துவத்தை வழங்குவார்களா? இவைகளுக்கு விடையளிப்பது எமது காலத்தின் கடமை.

4.0 போரில் இருந்து மேலெழுகின்ற இறையியற் சிந்தனைகள்

4.1. வாழ்க்கையின் கடினமான மெய்மைகள் புதிய இறையியற் சிந்தனைக்கு எம்மை உந்தித் தள்ளுகின்றன

இந்த நூற்றாண்டில் வெடித்த இரண்டு உலகப் போர்களின் விளைவாக - குறிப்பாக இரண்டாம் உலகப் போரின் விளைவாக - பல புதிய சிந்தனைகளும் தூண்டுதல்களும் இயக்கங்களை ஊக்குவித்துப் புதிய ஐரோப்பா உருவாகக் காரணமாய் இருந்தன. கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் இப்போரின் அனுபவங்கள் - கோடிக்கணக்கான இறப்பு, பொருள் அழிவுகள், அதிகாரச் சீரழிவுகள், அரசாங்க வீழ்ச்சிகள் - மேலும் ஜேர்மனியின் அடொல்ப் கிட்லர் யூதருக்கு எதிராக மேற்கொண்ட இன ஒழிப்பு, நச்சு வாயு, மரண அறை போன்ற கொடூர யதார்த்தங்கள் இவைகள் மறக்க முடியாத வரலாற்று அனுபவங்கள். மேற்கத்திய நாட்டுக்கிறிஸ்தவர்கள் தமது விசுவாசத்தையும் கிறிஸ்தவ வாழ்வையும் மீளாய்வு செய்ய இவை அனைத்தும் அவர்களுக்குச் சவால்களாகவும் உந்து சக்திகளாகவும் அமைந்தன. விசேடமாக நான்கு முக்கியமான முற்போக்குச் சிந்தனை இயக்கங்களின் (வேதாகம இயக்கம், வழிபாட்டு இயக்கம், கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்பு இயக்கம், பொதுநிலையினர் அப்போஸ்தலத்துவ இயக்கம்) ஒன்று சேர்வதனால் அல்லது சங்கமத்தினால்தான் இந்த நூற்றாண்டின் மிகப்பெரிய பெந்திக்கோஸ்து நிகழ்வாகக் கருதப்படுகின்ற இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் நடந்தேறியது.

சுருங்கக்கூறின், உலகப் போர்க்குண்டுகள் ஐரோப்பா முழுவதும் வெடித்துச் சிதறியபோது அவைகளிலிருந்து பிறந்த சிந்தனைகளும் இயக்கங்களுமே இன்றைய புதிய ஐரோப்பாவைக் கட்டியெழுப்பியது எனலாம்.

சிறிலங்காவின் இனப்போர் முடிவுறுவதற்கான அறிகுறி எதுவும் இதுவரைத் தென்படவில்லை. இந்தப் போரில் பயன்படுத்தப்படும்

ஆயுதங்கள் அரைநூற்றாண்டுக்கு முன்பு இரண்டாம் உலகப் போரின்போது பாவிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களைவிட மிக மோசமான வையாகும். அண்மைக் காலங்களிலே உலகில் பல இடங்களில் இருந்தும் அதிக ஆயுதங்களைக் கொள்வனவு செய்வதில் அரசாங்கம் அதிக அக்கறை காட்டுகிறது. சீனா, இத்தாலி, பிரிட்டன் மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்வதும் மலிவான ஆயுதங்கள் குவிக்கப்படும் தளமாகச் சிறிலங்கா இன்று மாறிவிட்டது. இந்த ஆயுதங்கள் அனைத்தும் தனது சொந்த மக்களெனக் கூறிக்கொள்ளும் தமிழர்களுக்கு எதிராகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சமாதானத்திற்காக மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளை விட யுத்த ஆயுதங்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கே அதிக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகத் தெரிகிறது.

மோசமடைந்து, அச்சுறுத்துகள் அதிகரித்து, நம்பிக்கையற்ற சூழ்நிலை வளர்வது பல தமிழருக்கு ஆத்திரத்தை உண்டு பண்ணியுள்ளது. சிறிலங்கா இராணுவத்தால் அநியாயமாகக் கொல்லப்படுவதைவிட ஒன்றிணைந்து எதிர்த்து நின்று மானத்தோடு மரணிப்பதிலேயே இவர்கள் உறுதி கொண்டுள்ளனர். தமது வாழ்வைப் பற்றியும் விடுதலையைப் பற்றியும் துணிவோடு சிந்திப்பதற்கு இந்த நிலைமை இவர்களை உந்தித் தள்ளுகிறது. விரட்டியடிக்கப்பட்டு இடம்பெயர்ந்து தவிக்கின்ற அல்லது தமது சொந்த மண்ணிலேயே அனைத்தையும் இழந்து அகதிகளாக அலைகின்ற தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள், இறைமக்களாகிய இஸ்ரவேலரின் பாலைவன யாத்திரையைத் தம் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றனர். இரண்டாம் உலகப் போரின்போது இன வெறிபிடித்த கிட்லருடைய அநியாயத்தினால், ஐரோப்பாவில் நடந்த இன அழிவுக் கொலைகள் இவர்கள் மனக்கண்முன் வருகின்றன. ஒரு மக்களினம் என்ற வகையில் தமது எதிரிகாலத்தைப் பற்றிப் புதிய கண்ணோக்கில் துணிவாகச் சிந்திப்பதற்கு இவை அனைத்தும் தமிழரை, விசேடமாகத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களை வற்புறுத்துகின்றன.

போரின் கடினமான மெய்மைகளையும் விளைவுகளையும் எல்லாத் தமிழ் மக்களும் குறிப்பாகத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களும் எதிர்கொள்கின்றனர். போரின் 'விளைவு மெய்மைகளில்' இருந்து புதிய அறிகுறிகள், புதிய வார்த்தைகள், புதிய செய்திகள் பிறக்கின்றன. தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் இப்புதிய வார்த்தைகளை வாசிப்பதற்கு மெல்ல மெல்ல வழிநடத்தப்படுகின்றனர். கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின்

பழைய சிந்தனைகளும், வழிமுறைகளும் குறைக்கப்பட்டு புதியவற்றிற்கு இடம்கொடுக்கப்படுகின்றன. போர்ச் சூழ்நிலைக்கு வெளியே தெற்கில் வாழும் கிறிஸ்தவர்கள் இத்தமிழக கிறிஸ்தவர்களின் நிலைமையையும் அவர்கள் கொடுக்கும் பதிலையும் பிழையாக விளங்கி அவர்களைப் புரட்சிவாதிகள் என்றும் கிளர்ச்சியாளர்கள் என்றும் ஏன் பயங்கரவாதிகள் என்றும் கணித்து வெறுக்கின்றனர். ஆனால் வாழ்வும் விடுதலையும் வழங்கும் இயேசுக் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகின்ற காரணத்திற்காக இத்தலைப்புக்கள் கொடுக்கப்படுமாயின் அவற்றை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்பதிலே தமிழக கிறிஸ்தவர்களுக்கு மதிப்பு உண்டு.

4.2. திருச்சபை எதிர்கொள்ளுகின்ற போர் - விளைவு மெய்மைகளின் ஆழமும் அகலமும்

பிளவுபட்ட இருபகுதியிலும் இருந்து (அதாவது தமிழர் சிங்களவர் பகுதிகளில் இருந்து) போரில் இறக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான சிங்கள தமிழ் இளைஞர் யுவதிகள் மட்டுமே யுத்தத்தின் விளைவுகள் என்று கொள்ள முடியாது அல்லது மீளமைக்கப்படக்கூடிய கட்டடங்கள் உடமைகளின் அழிவுகள்தான் யுத்தத்தின் விளைவு என்றும் கூறமுடியாது. மாறாக இதன் விளைவுகள் ஈடுசெய்யப்பட முடியாத வையாகவும் கண்ணால் காணமுடியாதவையாகவும் அமைந்த தமிழர் வாழ்க்கையின் அனைத்து நிலைகளிலும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இப்போரின் விளைவுகளை எப்படித்தான் கணிப்பது?

இலக்கு எதுவும் இன்றி ஏவப்படும் எறிகணைகள் இரவிலோ பகலிலோ எந்த நேரத்திலும் எந்த இடத்திலும் விழலாம். கண்மூடித் தனமாக மேற்கொள்ளப்படும் விமானத் தாக்குதல்கள் எந்த நேரத்திலும் எந்த இடத்திலும் நிகழலாம். இவற்றினால் அழிக்கப்பட்ட அப்பாவிக்குடும்பங்கள் எத்தனை? அங்கவீனர்கள் எத்தனை? இராணுவத்தினரின் ஆக்கிரமிப்பினால் தமது சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை இலட்சம்? தாயகத்திற்குத் திரும்பும் நம்பிக்கை எதுவுமின்றி அகதியாக்கப்பட்ட நிலையில் இந்தியாவிலும் ஏறக்குறைய உலகின் எல்லாக் கண்டங்களிலும் வாழ்கின்றவர்கள் அகதிகளாக அலைகின்றவர்கள் எத்தனை இலட்சங்கள்?

முற்றுகையிடப்பட்ட (மறியற் கூடான) யாழ் குடாநாட்டிற்குள் இதுவரை தப்பிப் பிழைத்து வாழத்தூடிக்கும் எட்டு இலட்சம் உயிர்

களும் வடக்குக் கிழக்கு எங்கும் அலைந்து திரியும் ஆயிரக்கணக்கான அகதிகளும் கொடூரமான அச்சுறுத்தல்களைத் தம் வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்கின்றனர். ஆகாய விமானத் தாக்குதல்கள், இரவும் பகலும் ஏவப்படும் எறிகணைகள், பட்டினிச்சாவு, மருத்துவ வசதியின்மை, வருத்தங்கள், தொற்றுநோய்கள், வெளி உலகோடு தொடர்பு அற்ற நிலை ஒருபுறம்; வெளியில் இருக்கும் அன்புக்குரிய வர்களிடமிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலை, போதிய கல்வி வசதி இன்றி வளரும் சமுதாயம், அதிகரிக்கும் மன நோயாளிகள் என்பன மறுபுறம். சுருக்கமாகக் கூறினால் தமிழர்களுடைய வாழ்க்கையின் எல்லாப் பக்கங்களையும் மெய்மைகளையும் இந்தப் போர் காயப்படுத்தியுள்ளது அல்லது கொலை செய்துள்ளது. வடகிழக்கில் உள்ளவர்கள் இன்று உயிர்தப்பிப் பிழைத்திருப்பது ஒரு தொடர்ச்சியான புதுமை என்றே கூறவேண்டும்.

இப்போரின் பயங்கரமான விளைவுகள் திருத்தந்தை 2ம் அருள் சின்னப்பருடைய கவனத்தையும் ஈர்த்துள்ளது. அவர் புதிய இலங்கைத் தூதுவரைச் சந்தித்தபோது கூறினார்: 'அண்மைக் காலத்திலே பல தடவைகளில் உங்கள் நாட்டின் உள்நாட்டுப் பிரச்சினை தொடர்பாக எனது அக்கறையை வெளிப்படுத்தி உள்ளேன். இந்த உள்நாட்டுப்போர் பல ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களைப் பலியெடுத்துள்ளது. குடும்பத்திலும் சமூக வாழ்க்கையிலும் சொல்லொண்ணாத துன்பத்தையும் ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்புகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது (ஒசவற்றோ நோமனோ 13.01.1994)

திருச்சபையானது உண்மையிலேயே இயேசுக்கிறிஸ்துவின் திருச்சபையாக இருக்குமானால் வடக்குக் கிழக்கில் இடம்பெறும் பயங்கரமான சவால் மிகுந்த நிகழ்வுகள் மட்டில் கண்ணை மூடிக் கொண்டோ அல்லது காதைப் பொத்திக்கொண்டோ இருக்காது! அப்படி இருக்கவும் முடியாது! திருச்சபையை நிறுவிய இயேசுக்கிறிஸ்து தன்னுடைய காலத்தில் இஸ்ராயேல் மக்கள் மத்தியில் இந்த நிகழ்வுகளை எப்படித் துணிவோடும் நேர்மையோடும் அணுகியிருப்பாரோ, கையாண்டிருப்பாரோ அப்படியே இன்றும் செயற்படும்படி திருச்சபை அழைக்கப்படுகிறது. இன்றுவரை இறைவன் தந்து கொண்டிருக்கும் அடையாளங்களை, அறிகுறிகளை வாசிக்கும்படியும் இயேசுவின் சிந்தனை செயல்களில் இணைந்து அவரோடு பயணம் செய்யவும் இத்திருச்சபை அழைப்புப் பெறுகின்றது.

4.3. போரின் தாக்கத்தை அனுபவிப்பதில் பல்வேறு அளவுகள்

ஐந்து சகாப்தங்களாகத் தமிழருக்கு எதிராக இடம்பெற்ற கலவரங்களும் காரண மெய்மைகளும் பாரிய உத்வேகத்தோடு, படிப்படியாக வளர்ந்து ஒரு இனக்குண்டு (The ethnic-bomb) வடிவத்தைப் பெற்றது. இந்த இனக்குண்டுதான் இன்று போராக வெடித்துள்ளது. இவ் வெடிப்பானது வடக்குக் கிழக்கில் வாழும் தமிழருக்கு, குறிப்பாக யாழ் குடாநாட்டில் உள்ளவர்களுக்குப் பெரும் அழிவையும் அதிர்ச்சியையும் நடுக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

வடக்குக் கிழக்கு மக்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் போரானது மக்களின் துன்ப துயரங்களுக்கும், கவலை கண்ணீருக்கும் காரணமாய் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் போரானது பாரிய இராணுவ உயிர் இழப்புக்கும் பொருண்மிய நெருக்கடிகளுக்கும் காரணமாக இருக்கிறது. போரிலே பிள்ளைகளைப் பலிகொடுத்த குடும்பங்களின் தொகையைச் சதவீதமாகக் கணக்கிடும்பொழுது பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்கள் மத்தியிலே உயிரிழந்தவர்களின் சதவீதம் சிறியது. ஆனால் சிறுபான்மையான தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே உயிரிழந்தவர்களின் சதவீதம் பெரியது. இந்தக் குறைந்த சிங்கள அழிவின் வீதநிலை அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய அச்சுறுத்தலாக அமைவதில்லை. அதேபோன்று தெற்கில் உள்ள நேரிய சிந்தனையை உடைய மக்களுக்கும் இது ஒரு கருத்துள்ள செய்தியைக் கொடுப்பதில்லை.

சில தென்பகுதிக் கிறிஸ்தவர்கள், விசேடமாக யுத்த பூமிக்கு வருகைதந்து உண்மை நிலையை அறிந்து வைத்திருக்கின்றவர்கள் துன்பப்படுவோர் மட்டில் ஓரளவு அனுதாபத்தையும் அக்கறையையும் கொண்டு விளங்குகின்றனர். ஆனால் தூரதிஸ்டவசமாக தென்பகுதிக் கிறிஸ்தவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் அரசாங்கத்தினால் தமிழருக்கு எதிராக நடாத்தப்படும் விசமத்தனமான பிரச்சாரத்தினால் ஈர்க்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அரச-இறையியலுக்கும் திருச்சபை-இறையியலுக்கும் உள்ளே நின்று சிந்திக்கின்றனர். இதனால் தமிழருடைய நிலையைப்பற்றி இவர்கள் ஆத்திரமடையாவிட்டாலும் குழப்பமடைகின்றனர். சில வேளைகளில் தமிழர் பிரச்சினையிலே தமிழ்த் திருச்சபை காட்டும் கரிசனையைக் கூட சந்தேகத்துடன் பார்க்கின்றனர்.

ஆனால் வடக்குக் கிழக்கில் வாழும் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் உண்மை நிலை வேறாக இருக்கின்றது. பல தசாப்தங்களாகத் தொடர்ச்சியான பாரபட்சங்களையும் விமானக் குண்டுத் தாக்குதலின் பயங்கரங்களையும் உயிர்வாழ்வுக்கான அச்சுறுத்தல்களையும் இவர்கள் அனுபவித்து வருகின்றனர். இதனால் இனப்போரைப் பற்றிய தமிழர்களின் பார்வை, அணுகுமுறை என்பன சிங்களவர்களின் பார்வை அணுகுமுறையில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக அமைகின்றது. ஒரு பக்கத்தில் மனிதாபிமானமற்ற சுயநலம்மிக்க அரசாங்கத்தினால் கொண்டுவரப்பட்ட நீதியற்ற பொருளாதாரத் தடையையும், போரினால் திணிக்கப்பட்ட ஏனைய துன்பங்களையும் அனுபவித்து அலறும் தமிழர்கள்; மறுபக்கத்தில் தெற்கில் உள்ள சிங்களச் சகோதரர்களின் புரிந்துகொள்ளா மையையும் அதன் விளைவான அவர்களின் கோபத்தையும் சம்பாதிக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

இப்பயங்கரமான போரிலே விடுதலைப் புலிகளின் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த 15,000க்கும் மேற்பட்ட ஆண், பெண் போராளிகள் வீரமரணம் அடைந்துள்ளனர். 60,000க்கும் மேற்பட்ட அப்பாவிப் பொதுமக்கள் பலிக்கடாக்களாக்கப்பட்டுள்ளனர். இன்றுவரை தப்பிப் பிழைத்துள்ள தமிழர் சனத்தொகையோடு ஒப்பிடும்போது இந்த ஏண்ணிக்கை மிகப் பெரியதாகும். ஏறக்குறைய வடக்குக் கிழக்கில் உள்ள எல்லாக் குடும்பங்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் இழப்பையும் அழிவுகளையும் அனுபவித்துள்ளன. எந்த விதிவிலக்கும் இன்றி அனைவருமே போரின் அனர்த்தங்களையும் பயங்கரத்தையும் நேரடியாக அனுபவித்துள்ளனர் எனக் கூறலாம்.

கண்ணால் காணக்கூடிய இந்த மரணங்கள், அழிவுகள் என்பவற்றிற்கு மேலாக இன்னுமொரு அநியாய நடவடிக்கையை அரசாங்கம் திட்டமிட்டு மேற்கொண்டு வருகின்றது. அதாவது பொருளாதாரத் தடை என்ற பெயரில் வடக்குக் கிழக்கு மக்களின் சாதாரண வாழ்க்கைக்கு அத்தியவசியமாகத் தேவைப்படுகின்ற பொருட்களின் மேல் அரசாங்கம் தடை விதித்தது. சாவை நோக்கி மெல்ல மெல்ல இம்மக்களை நடத்திச் செல்கிறது. அரசாங்கத்தின் இச்செயற்பாடானது வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாத வேதனைதரும் விடயமாகும். ஆயினும் தமிழர்கள் இச் சொல்லொண்ணா வேதனைகள் அனைத்தையும் தாங்கிக்கொண்டது மாத்திரமல்ல தமது மனவலிமையை உறுதிப்படுத்த இச் சொல்லொண்ணாத துன்பங்க

ளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். திடசங்கற்பம் கொண்டவர்களாய் ஒன்றிணைந்து எழுகின்றனர். வாழ்க்கையில் அனைத்துச் சவால்களையும் உறுதியோடு எதிர்கொள்கின்றனர். இதனால் தான் தப்பிப் பிழைத்தனர். உயிர்வாழும் வசதிகளைக் குறைத்துப் படிப்படியாகத் தமிழரைப் பலவீனமாக ஆக்கும் அரசிட்டம் கைகூடவில்லை. மாறாக தமிழினம் ஒற்றுமையுடனும் வீரத்துடனும் எழுந்து நிற்க அரசாங்கத்தின் இத்திட்டம் வழி சமைத்தது.

4.4. போரில் வெடிக்கும் குண்டுகளில் இருந்து புதிய அறிகுறிகளும் புதிய செய்தியும் புதிய வார்த்தையும் பிறக்கின்றன

குண்டுவிழுந்த இடங்களிலிருந்து புகை எழும்புவது போல குண்டு வெடிப்புகள், அழிவுகள், மரண ஓலங்கள் மத்தியில் தூடிதடிக்கும் இதயங்களிலிருந்து ஒரு பனிப்படலம் மிக மெதுவாக அதே வேளை அமைதியாக மேலெழும்புகிறது. பொதுவாகத் தமிழர் இதயத்திலும் குறிப்பாகத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர் உள்ளத்திலும் தோன்றுகின்ற இந்தப் பனிப்படலமானது புதிய அறிகுறிகளினுடைய ஒரு செய்தியாகும். கடவுள்களின் சித்தப்படியே இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் நடப்பதாகவும் இவற்றில் இருந்து ஒருவித விடுதலை வெளிப்பட வேண்டும் என்றும் தமிழரில் பெரும்பான்மையினராய் இருக்கின்ற இந்துக்கள் கூறுகின்றனர். இதே திசையில் கிறிஸ்தவர்களும் சிந்தித்தாலும் விவிலிய வார்த்தையால் இக்கிறிஸ்தவர்கள் மேலும் சிந்தனைத்தெளிவு பெறுகின்றனர். பழைய ஏற்பாட்டு வெளிப்படுத்தலில் நிறைவாக மனித உடலில் மனித உருவில் வந்த இயேசுக்கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்கின்ற இவர்கள் போரிலிருந்து வெடிக்கும் அறிகுறிகளைப் புதிய வார்த்தையாக, புதிய சவாலாகக் கருதுகின்றனர். சவால் நிறைந்த கடினமான வார்த்தையாக இது இருந்தாலும் யுத்த பூமியில் வாழும் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்குரிய புதிய இறைவார்த்தை இதுவே ஆகும். கேட்கச் செவி உள்ளவர்களும் பார்க்கக் கண் உள்ளவர்களும் இந்தப் புதிய வார்த்தையையும் அடையாளத்தையும் இனங்கண்டு கொள்வர்.

4.5.0. புதிய வார்த்தையின் பண்புகள்

இறைவனாலே தேர்ந்து கொள்ளப்பட்ட இஸ்ராயேல் மக்களின் சமய வரலாறே பழைய ஏற்பாட்டு வார்த்தையாக அமைந்தது. இறைவெளிப்பாட்டின் நிறைவாக வந்த இயேசுக்கிறிஸ்துவில் ஆதித்திருச்சபை வைத்த விசுவாசத்தின் அறிக்கையே புதிய ஏற்பாட்டு வார்த்தையாகும். ஆனால் இந்தப் புதிய வார்த்தையானது புதிய, பழைய ஏற்பாட்டு வார்த்தைகளைப்போல் அல்லாமல் தற்காலச் சூழல் நிகழ்வுகளோடு சம்பந்தப்பட்டது. சில சிறப்பான பண்புகளைக் கொண்டது.

4.5.1. பழைய வெளிப்படுத்தலின் தொடர்ச்சியிலேயே புதிய வார்த்தை கருத்து நிறைவு பெறும்

இந்தப் புதிய இறைவார்த்தையானது இஸ்ராயேலருடைய வரலாற்றின் வழியாகத் தரப்பட்ட வார்த்தையினதும் முழு நிறைவின் வார்த்தையாகிய இயேசுக்கிறிஸ்து வழியாகத் தரப்பட்ட வார்த்தையினதும் மேலதிகச் சேர்க்கை ஆகும். இன்றைய போரின் நிகழ்வுகளுக்கு ஊடாகத் தரப்படுகின்ற இந்த வார்த்தையும் செய்தியும் பழைய வார்த்தையின் தொடர்ச்சியே ஆகும். இது பழைய வார்த்தைக்கு முரணானது அல்ல. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இனமான இஸ்ராயேலரின் வரலாற்றில் இந்த வார்த்தை எப்படி ஒன்றாகச் சேர்ந்து உருப்பெற்றதோ அப்படியே ஈழத் தமிழர்களின் இன்றைய வரலாற்றிலும் இந்த வார்த்தை தொடர்ந்து எழுதப்படுகின்றது.

போர்ச் சூழ்நிலையில் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் ஒளியிலே இறையியலாக்கம் செய்வது, போரின் காரண மெய்மைகளையும் விளைவு மெய்மைகளையும் வாசித்து விளங்குவதற்கு மட்டும் அல்ல; மாறாக எமக்குத் தரப்பட்ட இறைவெளிப்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகவும், புதிய இறைவார்த்தையாகவும் இதனைக் கணித்து இந்த மெய்மைகளைத் தியானிப்பதற்காகவே இறையியலாக்கம் செய்யப்படுகிறது.

நாம் விசுவசிக்கின்ற இறைவனுடைய ஞானம் அல்லது முடிவில்லாத வார்த்தை ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் வரலாற்றில் மட்டும் இடம்பெற்று முற்றுப்பெறவில்லை. இறை வெளிப்பாட்டை பழைய புதிய ஏற்பாடுகளுக்குள் மட்டும் அடக்கிவிட முடியாது. கிறிஸ்தவர்

களைப் பொறுத்தமட்டில் இறைவெளிப்பாடு படைப்புக்களிலும் இஸ்ராயேலரின் வரலாற்றிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டதாயினும் இயேசுக்கிறிஸ்துவில்தான் அவ்வார்த்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது என விசுவசிக்கின்றோம். உயிர் அளிக்கும் கடவுள் இன்றும் தொடர்ந்து தமது ஆவியினூடாகப் பேசுகின்றார். குறிப்பாக அழிவு நிகழ்வுகளின் ஊடாக யுத்த பூமியில் வாழும் மக்களினத்தோடு அவர் தொடர்ந்தும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றார், பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

இயேசுக்கிறிஸ்துவின் மறை நிகழ்வுகளை வழிபாட்டில் நினைவுசூர்வதோடு மட்டும் அல்லது விவிலியப் பகுதிகளை வாசிப்பதோடு மட்டும் தமது கடமை முடிந்துவிட்டது என தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் எண்ணக்கூடாது. மாறாக வரலாற்றை உருவாக்கும் ஆண்டவனால் தரப்படுகின்ற தனித்துவமான புதிய வார்த்தையைக் கேட்கவும் வாசிக்கவும் தமக்குக் கடமை உண்டு என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் புதிய வார்த்தையின் ஒளியில்தான் பழைய புதிய ஏற்பாடுகளின் வார்த்தைகள் புதிய விசுவாசத்தையும் புதிய செய்தியையும் பெற்றெடுக்கின்றன. சிறிலங்காவில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கடவுள் கொடுக்க விரும்பும் முழுமையான செய்தியோடு குறிப்பாகத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒரு தனிமையான செய்தியையும் கொடுக்கிறார். எனவே தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இன்று இரண்டு வகையான வார்த்தைகள் உண்டு. ஒன்று இயேசுக்கிறிஸ்துவின் வழியாகத் தரப்படும் இறைவார்த்தை; மற்றது தமிழர் மத்தியில் வெடித்துச் சிதறும் குண்டுகளில் இருந்து வருகின்ற புதிய வார்த்தை. இவ்விரண்டு வார்த்தைகளுக்கும் இடையில் இடம் பெறும் பின்னிய செயல் விளைவிலேயே தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசம் புதுப்பிக்கப்படுகிறது.

4.5.2. போரின் அழிவு நிகழ்வுகளை வாழ்ந்து அனுபவிப்பவர்களால் மட்டுமே இவ்வார்த்தை கேட்கப்படுகின்றது

மக்களின் நாளாந்த வரலாற்றிலே இந்த வார்த்தை பின்னிப்பிணைந்து எழுதப்படுகின்றது. யுத்த பூமிக்கு வருகை தருவோர், மற்றும் அறியும் ஆர்வம் மிக்க பத்திரிகையாளர் போன்றவர்கள் இந்த வார்த்தையைத் தமது ஊனக் கண்ணால் காணவோ அல்லது காதால் கேட்கவோ முடியாது. மாறாக இந்தப் போரின்

நிகழ்வுகளைத் தொடர்ச்சியாக வாழ்கின்ற அனுபவிக்கின்ற மக்களால் மட்டுமே இவ் வார்த்தையைக் கேட்க முடியும்.

சிறிலங்கா மக்கள் உண்மை எது?, நீதி எது?, நேர்மை எது? என்பதை ஞாயிறு பத்திரிகைகளின் வதந்திகளில் இருந்தோ அல்லது சாய்வு நாற்காலிப் பத்திரிகையாளர்கள் வெளியிடும் ஊகங்களில் இருந்தோ தெரிந்துகொள்ள முடியாது. மாறாக யுத்த பூமியின் கொடூர நிகழ்வுகளுக்குள் வாழத்தாழ்க்கின்ற மக்களின் அழுகுரல்கள் மரண ஓலங்களில்தான் உண்மை, நீதி, நேர்மை தெரியவரும். குண்டுகள் விழும்போது மக்கள் மரணக்குரல் எழுப்பி அழுதுபுலம்பி உயிரைக் காப்பாற்ற அஞ்சி ஓடும்போது பச்சிளங் குழந்தைகள் இளையோர் முதியோர் என்று அனைவருமே கொடூரமாகக் கொல்லப்படும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட சுற்றாடலில் வாழும் அனைத்து மக்களுமே கண்ணீரின் மத்தியில் செயலற்று அதிர்ச்சியில் உறைந்துபோய் நிற்கும்போது இதயத்திலிருந்து பனிப்படலம்போல் எழும் உணர்வின் மத்தியில்தான் இறைவிசுவாசிகள் இந்த வார்த்தையைக் கேட்கின்றனர் அதன் செய்தியை உணருகின்றனர்.

4.5.3. யுத்தத்தில் துன்புறுவோருடைய ஆன்மாவே இதை அனுபவிக்கின்றது

பெரும்பாலான மக்கள் இந்த யுத்த நிகழ்வுகளை மேலெழுந்த வாரியாகவே வாசிக்கின்றனர். அதைப்பற்றி கதைக்கின்றனர். பதில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். ஆனால் மிகச்சிலர் மட்டுமே தமது ஆன்மாவோடும் விசுவாசக் கண்களோடும் இந்த நிகழ்வுகளை வாசிக்கின்றனர். இவர்களே துன்புறுவோரோடு தம்மையும் இணைத்து, இனங்காட்டி, ஒன்றித்து, உணர்வோடு செயலாற்ற முனைகின்றனர். அடக்குமுறையாளரின் அநீதியான, மனிதாபிமானமற்ற செயலைத் தெளிவாகப் பார்க்கின்றனர். இந்த நடப்புக்கள் நிகழ்வுகள் அனைத்தினதும் கருத்து என்ன என்று வியப்புடனும் விசனத்துடனும் கேட்டு நிற்கின்றனர்.

தொடர்புச் சாதனங்களின் பொய்களையும் அரசாங்கத்தின் அநீகளையும் ஆள்வோரின் கடின நெஞ்சத்தையும் அழிக்கப்பட்டு மடிவோரின் நிரபராதித் தன்மையையும் மக்களின் பாதுகாப்பிற்காகப் போரிடும் இளைஞரின் நேர்மைத்தனத்தையும் வடக்குக் கிழக்கில் வாழும் மக்கள் நிதர்சனமாகப் பார்க்கின்றனர். நாளுக்குநாள் அனு

பவிக்கின்றனர். ஆனால் யுத்த பூமிக்கு வெளியே தெற்கில் வாழ்பவர்கள் இந்த நிகழ்வுகளை அப்படியே அப்பட்டமாக ஒருபோதும் அனுபவிப்பதில்லை. அனுபவிக்கவும் முடியாது. தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் தோன்றிய புதிய வார்த்தையையும் அதற்கு அவர்கள் அளிக்கும் பதிலையும் தென்பகுதி மக்களால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாது.

யுத்த பூமியில் பிறக்கும் இப்புதிய வார்த்தையும் செய்தியும் வேதநூலின் வார்த்தைகளைவிட அதிகம் கூர்மையானவை. உணர்வை உச்சிக்குத் தூண்டுபவை. ஏனென்றால் இவை நாளுக்கு நாள் அவர்கள் கண்முன் நடக்கும் நிகழ்வுகள். இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்வுகள்.

4.6. வேதநூல் (விவிலிய) வார்த்தையில் இருந்து மாத்திரம்

இறையியலாக்கம் செய்வது அரைகுறையானது

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிலவிய பண்பாடு மற்றும் மெய்யியல் தத்துவங்களின் உதவியோடு வேதநூலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள இறைவனின் வார்த்தையை கிறிஸ்தவ மறைவல்லுநர்கள் தியானித்தனர். சிந்தனைகளில் வடித்தனர். அச்சிந்தனைகளின் முடிவுகளை உலகம் முழுவதற்கும் ஏற்புடையதான பொருத்தமான மறையியல் என்று கருதினர். அவை தந்த மறையியல் தத்துவங்களினூடாகவே அந்நிய நாடுகளின் நிகழ்வுகளை, பிரச்சினைகளை, போராட்டங்களை, போர்களைக் கணிப்பீடு செய்தனர். இந் நடைமுறையானது முற்று முழுதாகவே முறையற்றது மாத்திரமல்ல தவறான முடிவுக்கு இட்டுச் செல்லும் ஆபத்தையும் கொண்டது. திருச்சபையின் அண்மைக்காலத்துச் சமூகப் போதனைகளிற் கூட இப்படியான குறைபாட்டை அவதானிக்க முடிகிறது. உலகளாவிய உபயோகத்தைக் கருத்திற்கொண்டு இவை எழுதப்பட்டாலும் இங்கே ஐரோப்பியச் சூழ்நிலைகளும் நிகழ்வுகளுமே திருச்சபைப் படிப்பினைகளின் இறையியல் மையமாக (Locus theologicus of Universal magisterium) இருக்கிறது.

சிறிலங்காத் திருச்சபையின் தலைமைப்பீடத்தால் அதிகார பூர்வமாக விடுக்கப்பட்ட சில அறிக்கைகளிற்கூட இந்தக் குறைபாடான மறையியல் காணப்படுகிறது. அரசினால் அநீதியான நடவடிக்கைகளும் மனிதாபிமானற்ற சட்டங்களும் (1949ல் இந்தியத் தமிழரின்

இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் — 61

குடியரிமையைப் பறித்தது. 1956ல் இனப்பாகுபாடு மிக்க தனிச் சிங்களச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. தமிழரின் பாரம்பரியப் பிரதேசங்களிலே அரசினால் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட குடியேற்றங்கள், ஆயுதப் படையினருக்கு அத்துமீறிய அதிகாரங்களைக் கொடுத்த பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம், அரசு படைகளாலும் ஆளுங்கட்சியின் கறுப்புப் படைகளாலும் தென் இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொலைகள் என்பன நிறைவேற்றப்பட்டபோது திருச்சபை வெட்கக் கேடான முறையில் மௌனம் சாதித்தது. இப்படி மௌனம் காத்த திருச்சபை அண்மையில் தனது பாரம்பரிய இறையியற் கண்ணோட்டத்துடன் விழித்தெழுந்து வன்முறையை, பயங்கரவாதத்தை, தற்கொலைகளை மட்டும் ஒருதலைப்பட்சமாகக் கண்டனம் செய்தது. அரசுபடைகளின் பயங்கரவாதம், மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டமை, வெறிபிடித்த இனவாதிகளால் தமிழருக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட கலவரங்கள் என்பன மனிதாபிமானமற்றவை என்றோ, வன்முறை என்றோ, பயங்கரவாதம் என்றோ நேராகக் கண்டிக்கப்படவில்லை. சிங்கள மற்றும் தமிழ் ஆயுதப் போராட்டங்களின் அடிப்படைக் காரணங்களைக் கண்டு பிடிக்க, விளங்கிக்கொள்ள, எந்தவொரு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கையும் திருச்சபையால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஒரு சில பொதுவான பரவலான கண்டனங்களைத்தவிர வேறு எந்த முயற்சியிலும் திருச்சபை இறங்கவில்லை.

யுத்தம், பயங்கரவாதம், வன்முறை, மனித உரிமைகள் என்பவை இரண்டாம் உலக யுத்த முடிவிலே, முதலாம் உலக நாடுகளின் பார்வையிலே வரையறை செய்யப்பட்டன; சாசனங்கள் எழுதப்பட்டன. ஆனால் இவைகளைக்கொண்டு மூன்றாம் உலக மக்களின் நீண்டகாலப் பிரச்சினைகள் போராட்டங்களை மதிப்பீடு செய்வது தவறு.

இதனால் வேதநூலில் இருந்து இறையியலாக்கம் செய்யும் போது, முதலாம் உலகக் கண்ணோட்டத்தை மட்டும் பயன்படுத்தி இறையியலாக்கம் செய்யமுடியாது. மாறாகச் சொந்த சூழலில் நாம் தியானித்தவற்றையும் சிந்தித்தவற்றையும் எமது சொந்த உலகக் கண்ணோட்டத்தையும் பயன்படுத்தியே நாம் இறையியலாக்கம் செய்யவேண்டும். எனவே முன்னைய கண்வோட்டம் பிந்திய கண்ணோட்டத்தினால் ஈடுசெய்யப்பட வேண்டும். ஏனெனில் இந்தப் பிந்திய கண்ணோட்டம் குறைந்த அமைப்புத் தன்மையையும் (less

institutional) கூடிய உறுப்புத் தன்மையையும் (more organic) கொண்டது; குறைந்த தனிமைப் பண்பையும் (less particularistic) கூடிய முழுமைப் பண்பையும் (more intergral) கொண்டது.

4 7.1. புதிய வார்த்தையில் இருந்தும், தமிழ் மக்களுடைய இன்றைய வாழ்வின் மத்தியில் இருந்தும் இறையியலாக்கம் செய்வது அவசியம்

போரின் மெய்மைகளைச் சொந்தச் சூழமைவில் இறையியலாக்கம் செய்ய முற்படும்போது அங்கே அனைத்து அம்சங்களையும் கொண்ட நிறைவான முறையில் வாசனை, ஆராட்சி, தியானம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். போரில் இருந்து வரும் வார்த்தையிலிருந்தும், விவிலிய வார்த்தையிலிருந்தும், போரின் பயங்கரங்களை அனுபவிக்கும் மக்களோடு இருந்து, அவர்களின் அம்சங்களையும் நடுக்கங்களையும் பகிர்ந்துகொண்டுதான் இந்த முழுமையான ஆராட்சியும் தியானமும் செய்யப்படவேண்டும். நிகழ்வுகள் நடைபெறும் இடத்துக்கு வெளியே நின்றுகொண்டு அல்லது அந்தக் குறிப்பிட்ட மக்களின் உலகக் கண்ணோட்டத்திற்கு வெளியே நின்றுகொண்டு சூழமைவு இறையியலாக்கம் (Contextual theologising) செய்ய முடியாது.

யுத்த பூமிக்கு வெளியே தெற்கில் வாழும் சிங்களக் கிறிஸ்தவர்கள், தமிழருக்கு எதிராகச் செயற்படுகின்ற, சிங்கள-புத்த தொடர்புச் சாதனங்களினால் திரித்துக் கூறப்படுகின்ற குறைவான செய்திகளைப் பெற்றுத் தவறான அபிப்பிராயங்களுக்கு இட்டுச் செல்லப்படுகின்றனர். இவர்கள் தமது பாரம்பரிய இறையியல் வரையறைகள் (அரச-சார் இறையியல், திருச்சபை-சார் இறையியல்) ஊடாகத் தமக்கு அந்நியமாக இருக்கின்ற போரின் மெய்மைகளைத் தவறாகக் கணிக்கின்றனர். யுத்த பூமியில் நடக்கும் அனைத்தையும் வெறும் தமிழ்-பயங்கரவாதம் என்று கண்டனம் செய்கின்றனர்.

அரசு படையினரின் வன்செயல்களுக்கு எதிர் நடவடிக்கையாக எல்.டி.டி.ஈ.யினர் மேற்கொள்ளும் தற்காப்பு எதிர் வன்முறையை (The defensive counter violence of the LTTE) முழுப் பயங்கரவாதம் என்றும், சாதாரணத் தமிழ் மக்களைப் பயங்கரவாதத்தின் ஆதரவாளர்கள் என்றும் தூற்றுக்கின்றனர். எல்லாவற்றையும்விட மோசமாக, அரசு பயங்கரவாதத்தை முன்னெடுக்கும் சிங்களப் படை

களை, சட்டம் ஒழுங்கு என்பவற்றின் பெயரால் எதையும் செய்வதற்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ள ஒழுக்க மனிதர்கள் என்று போற்றுகின்றனர்.

ஆனால் சொந்த மண்ணில் நடைபெறும் அனைத்தையும் நேரடியாக அனுபவரீதியில் தெரிந்திருக்கின்ற தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள், இன்றைய நிகழ்வுகள் அந்த ஆட்சியாளருக்கு எதிராக நடைபெறும் ஒரு நீண்ட நேர்மையான போராட்டத்தின் உச்சப்பகுதி என்றே கருதுகின்றனர். இந்நிகழ்வுகள் ஊடாக, இரட்சணிய சிலுவையின் நிழல் தமது மண்ணிலும் விழுவதை இவர்கள் உணருகின்றனர். தமது இளைஞர் யுவதிகளின் இரத்தத்தால் சிவந்த தமது மண்ணுக்கு அருகே தம்முடைய காதுகளை வைத்து இன விடுதலையின் பிரசவ வேதனைக் குரல்களைக் கேட்கின்றனர். ஆயுத வேட்டுக்களின் ஆபத்துக்களையும், குண்டுத் தாக்குதல்களின் ஆபத்துக்களையும் எதிர்நோக்கியவர்களாய், தரை, கடல் ஊடாகவும் காடு, வயல்வெளிகள் ஊடாகவும் தமது சிலுவைப் பயணத்தை (சிலுவைப் பாதையை) தொடர்கின்றனர். அடிமைச் சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்டு படையினரால் அவமானமாக இழுக்கப்படுகின்றனர். அத்தியாவசியப் பொருட்களை எடுத்துவந்த ஒரே செயலுக்காக இராணுவத்தால் இகழப்படுகின்றனர், வெட்கித் தலைகுனியும் வகையில் தூற்றப்படுகின்றனர். மனிதாபிமானமற்ற முறையில் தாக்கப்படுகின்றனர் (வவுனியாவில் இராணுவப் பொலிஸ் ஒருவரால் யாழ் தமிழ் ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவுந்தர நாயகம் ஆண்டகை அவர்கள் இகழ்ந்து, தூற்றப்பட்டு, தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது).

கடந்த ஐம்பது வருடப் போராட்டத்தின் விளைவாகவும், இருபது வருடப் போரின் தாக்கமாகவும் இவர்கள் கொடுமான அனுபவ அறிவைப் பெற்றுள்ளனர். இந்த ஆழ்ந்த அனுபவத்தில் பிறந்த பலமே வரலாற்று ஆண்டவன் தரும் உண்மையான சுதந்திரத்தை நோக்கி நடக்கத் தமிழருக்கு உறுதியான நம்பிக்கையை வளர்க்கின்றது.

4.7.2. இயேசுவின் மனிதவதாரம், பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு (பாஸ்காவும்) இவ்விரு மறை உண்மைகள் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டும் புதிய நற்செய்தி யாகின்றது

வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்கள் இன்றி. போக்குவரத்து வசதிகள் இன்றி, ஒழுங்கான வீடுகளோ ஆலயங்களோ இன்றி, பெருமளவு கிறிஸ்தவர்கள் தாயகத்தில் அகதிகளாகவே வாழ்கின்றனர். இல்லை; அவர்கள் வாடுகின்றனர். இவர்கள் வழிபாட்டுக் கொண்டாட்டங்களுக்காக உடைந்த ஆலயங்களிலும், அகதிமுகாம்கள் மத்தியில் உள்ள தற்காலிகக் குடிசைகளிலும் பெருந்தொகையாகக் கூடுகின்றனர். கவனத்தைக் கவரும் தொடர்புச் சாதனங்கள் (வானொலி, தொலைக்காட்சி, செய்திப் பத்திரிகைகள் இன்மை) பொழுதுபோக்கில் மனதை மயக்கும் வசதிகள் இல்லாமை (மது, திரைப்படம், விடுதிச் சாலைக் களியாட்டங்கள் இன்மை) ஆகியன ஒரு விதத்தில் குறைபாடாக இருந்தாலும், இன்னோர் வகையில் அது ஆசீர்வாதமாகவும் அமைகிறது. தொடர்புச் சாதனமின்மையும் கவனத்தைத் திருப்பும் பொழுதுபோக்கு இன்மையும் பலரை வழிபாட்டுச் சடங்குகளுக்கு வந்து பங்குபற்ற உதவுகின்றன. மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்ளவும் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் நேரகாலத்தோடு வீடுகளுக்கு வந்து இளைப்பாறவும் இந்த வசதியின்மைகள் வாய்ப்பளிக்கின்றன. அகதிகளின் அதிகரிப்பானது வேற்றுமைகள் வேறுபாடுகளைக் கடந்து, வீடுகளையும் ஏனைய வசதிகளையும் ஒருவர் மற்றவரோடு சகோதரத்துவப் பண்போடு பகிர்ந்துகொள்ள சந்தர்ப்பமாக அமைகின்றது. மொத்தத்தில் வாழ்வைப் பகிர்ந்துகொள்ளவும் துன்பப்படுவோரோடு தம்மை இணைத்து இனங்கண்டு கொள்ளவும் இவை அனைத்தும் மக்களுக்குச் சவால் விடக்கின்றன; சந்தர்ப்பம் அளிக்கின்றன.

கடந்த பல வருடங்களாக, தென் இலங்கையும் உலகம் முழுவதும் நத்தார் பண்டிகையைக் கொண்டாடும் காலத்தில் பெத்தலேகம் சூழ்நிலையை ஒத்த அல்லது அதையும்விட மோசமான ஒரு சூழ்நிலையில்தான் தமிழர்கள் அனுபவிக்கின்றனர். இச் சூழ்நிலையின் கீழ் திருவருகைக் காலத்தை அனுசரிக்கவும் கிறிஸ்துவின் மணுவரு ஏற்பு மறைபொருளை நினைவுகூரவும் கிறிஸ்தவர்கள் தள்ளப்படுகின்றனர். அதனால் இயேசு மனிதனான நிகழ்வைக் கருத்து செறிந்த முறையில் அனுபவித்து பயன்பெறுகின்றனர்.

————— இணைப்பிற்சீனையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் ————— 65

பெத்தலேகேமுக்கு ஓடிய திருக்குடும்பத்தின் அகதி நிலை, ஏரோதனின் படுகொலைக்குள்ளாகிய அப்பாவிக்குழந்தைகளின் நிலை, பயத்தின் நிமித்தம் திருக்குடும்பம் மீளவும் அகதிகளாகத் தப்பியோடிய நிலை - இந்த நிகழ்வுகளும் நிலைகளும் இன்றும் எமது மண்ணில் கண்முன் நடைபெறும் நிகழ்வுகளாக நிலைத்து நிற்கின்றன. இவைகள் முழுத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தையும் ஒரு புதிய பெத்தலேகேமாகவும் அதனூடாகப் பிறக்கும் ஈழத்தமிழ் விடுதலையின் தொடர்லாகவும் மாற்றுகின்றன.

இயேசுவின் காலத்தை ஒத்த ஒரு சமூகப் பொருண்மிய அரசியல் சூழ்நிலையில்தான் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களும் தமது தவக் காலத்தை அனுசரிக்கின்றனர். கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு (பாஸ்கா) மறைபொருட்களை நினைவு கூர்கின்றனர். தமிழர்கள் தமது கெத்சமெனித் தோட்டத்தில் மரண வேதனைப் படுகின்றனர். நவீன யூதாசுகளின் உதவியோடு தமிழர்களைப் பிடித்துக் கொலை செய்ய, கொழும்புத் தலைமைக் குருக்கள் சதித்திட்டம் தீட்டுகின்றனர்; மறுபுறத்தில் நோயாளிகளையும் மரணப்பவர்களையும் இளைஞர்களும் யுவதிகளும் துவிச்சக்கர வண்டிகள் மூலமாக வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச்செல்ல முயலுகின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான துவிச்சக்கரவண்டிக்காரர்கள் ஒரு கட்டு விறகுக்காகத் தமது உயிரைப் பணயம் வைத்து; பணியிலும் மழையிலும் நீண்ட பயணம் செய்கின்றனர். சோதனைச் சாவடிகளில் இளம் பெண்களும் தாய்மாரும் இம்சைக்கும் அவமானத்திற்கும் ஏன், கற்பழித்தலுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். இவையே தமிழர் பாஸ்காவின் தொடர்ச்சியான பாடுகளும் வேதனைகளும் ஆகும். மரணத்தினூடாக இயேசுவுக்கு உயிர் அளித்த இறைவன் தமக்கும் பாடுகளினூடாகப் புதுவாழ்வும் விடுதலையும் அளிப்பார் என உறுதியாக நம்புகின்றனர்.

இப்படிப்பட்ட பாடுகள் நிறைந்த தமிழ்ச் சூழ்நிலையில் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் பைபிளை மீளவும் ஓர் புதிய சூழலில் வாசிப்பதற்குத் தூண்டப்படுகின்றனர். குறிப்பாக இஸ்ராயேல் மக்கள் எகிப்தில் இருந்து விடுதலை அடைந்த யாத்திரையாகமக் கதை (பயண நூல்), பாரவோன் மன்னனின் கையில் அகப்பட்டு அவர்கள் அனுபவித்த அவமானங்கள், வசைமொழிகள் பாலைவன அனுபவங்களான பசி, தாகம் என்பவற்றையே தமிழர்கள் ஆர்வத்துடன் மீளவும் வாசிக்கின்றனர்; அனுபவிக்கின்றனர்.

லாக்காஸ் நற்செய்தியின் நாலாம் அதிகாரத்தில் இயேசுவின் கூற்றாக அமையும் இறைவாக்கினர் இசையாசின் வார்த்தைகள், தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆண்டவருடைய ஆவி என்மேலே. ஏனெனில் என்னை அபிசேகம் செய்துள்ளார். எளியோர்க்கு நற்செய்தி சொல்லவும் சிறைப்பட்டோர் விடுதலையடைவர், குருடர் பார்வை பெறுவர் என அறிவிக்கவும், ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு உரிமை வாழ்வு வழங்கவும் அவர் என்னை அனுப்பினார் (லூக். 4:18). இதில் விபரித்துள்ளபடி இயேசுக்கிறிஸ்துவின் நோக்கும் பணியும் புதிதாக அவர்களினால் விளங்கிக்கொள்ளப்படுகிறது.

அரசாங்கத்தால் வடபகுதியின் மேல் அநியாயமாகத் திணிக்கப்பட்ட மின்சாரத்தடையும் இருளும் ஒருபக்கத்தில் பல கேடுகளுக்கும் காரணமாகலாம்; ஆனால் இன்னோர் புறத்தில் சில நன்மையும் விளைவிக்கின்றன. இருள் சூழ்ந்த இரவிலே, களியாட்டக் கவர்ச்சிகளின்றி அமைதியாக இறைவனைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும் தியானிக்கவும் விவிலிய நிகழ்வுகளின் பின்னணியிலே இன்றைய நிகழ்வுகளைத் தமிழர் விடுதலையின் ஓர் பகுதி என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் இந்த இருள் உதவிசெய்கின்றது.

4.7.3. இயேசுவின் முழு மனித விடுதலையின் பரிமாணங்களுக்கும் தமீழர் களின் விடுதலையும் இடம்பெறுகின்றது

முழு மானிடத்தினதும் விடுதலையே கிறிஸ்தவ வெளிப்பாட்டின் நோக்கமாக அமைகிறது. எகிப்திய அடிமைத்தனத்தில் வாழ்ந்த இஸ்ரவேலருடைய விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஊடாக இது வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. நீதியும் அமைதியும் நிறைந்த இறையரசை நோக்கிய ஒரு முழு மனித விடுதலையையே இயேசுக் கிறிஸ்துவுக்கும் குள்ளும் அவருடைய இறையரசுக்குள்ளும் கடவுள் ஆரம்பித்து வைத்தார். இந்த முழு மனித விடுதலைக்குள்ளேயே எல்லா மக்களும் எல்லா இனமும் - அது தமிழர்களாகவோ சிங்கள வர்களாகவோ இருக்கலாம் - எல்லா விடுதலைப் போராட்டங்களும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். இதுவே கிறிஸ்தவ விசுவாசம்.

வரலாறு படைக்கும் ஈழத்தமிழருடைய விடுதலைப் போராட்டத்தை இயேசுக்கிறிஸ்துவில் கடவுள் வெளிப்படுத்திய முழுமனித விடுதலைத்திட்டத்திற்குள்ளே விளங்குவதற்கு, தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் இனப்பீர்த்தியையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் 67

முனைகின்றனர். தமிழ் மக்களுக்கு உள்ளேயும் (சாதியத்திற்கு எதிராக, பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கு எதிராக, அநீதியான பொருளாதார - சமூக நடைமுறைகளுக்கு எதிராக) கிறிஸ்தவத் தூண்டுதலோடு, பல விடுதலை இயக்கங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இத் தேவையின் அவசியத்தைத் தமிழ் மக்கள் உணரத் தொடங்கிவிட்டனர்.

புத்த - சிங்கள இனவாதத்தின் அநீதச் செயல்களினாலே ஆரம்பத்தில் தூண்டப்பட்ட மனித உரிமைக்கான போராட்டம், நாளடையில் ஈழத்தமிழ் விடுதலைப் போராட்டமாக மாறிவிட்டது. தமது பாரம்பரியத் தாயகத்தில் தனித்துவமான மக்களாகத் தாம் வாழ வேண்டும் என்ற தேவையும் உணர்வும் வளர்ந்து, இன்று அது தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டமாக முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. இத்தமிழ் மக்களின் இன விடுதலைப் போராட்டம் வெறும் அரசியல் போராட்டமாக முடியக்கூடாது. அது தொடர்ந்து தமிழ் இனத்தினுள் தூரதிஷ்டவசமாக ஊறியிருக்கும் அடிமைத்தனங்களிலுமிருந்து விடுவிக்கும் விடுதலைப் பயணமாகத் தொடரவேண்டும்.

ஆகையினால் சமூகத்திற்குள்ளே தொடரப்பட வேண்டிய விடுதலைப்போராட்டம் புத்த-சிங்கள அரசாங்கத்திற்கெதிராக நடாத்தப்படும் இன விடுதலைப் போராட்டத்துடன் பின்னிப்பிணைந்து இப்போதே நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த உள் விடுதலைப் போராட்ட முயற்சிகள் தமிழ் இன அடக்குமுறைக்கு எதிரான தமிழ்ப் போராட்டத்தின் வேகத்தையும் ஒற்றுமையையும் குறைக்கக்கூடாது.

மேற்கூறிய கண்ணோட்டத்தில், முழு மனித விடுதலையை நோக்கி அனைத்து விடுதலை இயக்கங்களையும் தூண்டிவிடுகின்ற பொறுப்பு சிங்கள-தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் எல்லோருக்கும் உண்டு (சிங்களக் கிறிஸ்தவர்கள் சிங்கள மக்களுக்குள்ளே நிலவும் அடிமைத்தனங்களை இனங்கண்டு அவைகளுக்கெதிராக போராடக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர்). ஆனால் இன்று தமிழ் இனத்தின் விடுதலை, கடந்த 50 ஆண்டுகளில் கொடூர நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக முன்னுரிமை முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றது. இந்த சூழலில் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் இனப்போராட்டத்தின் முன் அணியில் நிற்க வேண்டும். மற்றைய விடுதலை முயற்சிகளிலும் உந்துசக்தியாகச் செயற்படவேண்டும்.

4.7.4. உள்ளதை உள்ளவாறே உண்மையை கூறும் துணிவு இலங்கை ஆயர் மன்றத்துக்கு வேண்டும்

தமிழ்த் திருச்சபைத் தலைவர்கள், சிங்களத் திருச்சபைத் தலைவர்கள் போல் அநீதிகளையோ, போர் அழிவுகளையோ அறியாதவர்கள் அல்ல. கண்டதையும் கேட்டதையும், உள்ளதை உள்ளவாறே, கூறிய அப்போஸ்தலர்களின் பின் தொடர்ந்து வந்தவர்கள். தாம் நேரில் அனுபவியாவிட்டாலும் தங்கள் மறை மாவட்டங்களில் நடந்தேறும் நிகழ்வுகளுக்குச் சாட்சியமளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர். பெரும்பான்மைச் சிங்கள ஆயர்களைக் கொண்ட இலங்கை தேசிய ஆயர் மன்றம் விடுக்கும் அறிக்கைகளும் கண்டனங்களும் சிங்கள-புத்த பெரும்பான்மை இனவாதிகளின் உணர்வை மிகையாக மதித்து, அவர்களைப் புண்படுத்தாது, அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்காது, ஒரு தலைப்பட்சமாக அல்லது சாரமற்ற நடுநிலை தந்திர அறிக்கைகளாக இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்தில் கையொப்பமிட்டு வெளியான அறிக்கைகளைத் தன்னும் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலே சிங்களத்தில் வெளியிடுவதைப் பின்வாங்குகின்றனர். இப்போக்கு ஒரு கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவத்திற்கு இருக்கவேண்டிய போக்கல்ல. அவர்களுக்கிருக்கவேண்டிய தீர்க்கதரிசனப் பெலத்தைக் குறைக்கின்றது.

சிங்கள அரசபடைகளின் நீண்டகால பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராகப் பிறந்த தமிழ் தற்காப்பு-எதிர் பயங்கரவாதச் செயல்களை மாத்திரம் துணிவாகக் கண்டித்துவிட்டு, காரணமாயிருந்த படைகளையும் அரசாங்கத்தையும் கண்டியாது, மாறாக படைகளுக்கு இரத்தமும் பணமும் சேர்துக்கொடுத்து, ஆசீர்வதித்து வழி அணுப்பு வது கோழைத்தனமும் காட்டிக் கொடுத்தலுமாகும். தமிழ் மக்களின் பாடுகளை அவமதிப்பதாகும். நீதியான விடுதலைப்போராட்டத்தைக் கொச்சைப் படுத்தலுமாகும்.

இன்னோர் குழ்நிலையிலே உறங்கியிருக்கும் சிங்களத் திருச்சபையால் தமிழ்த் திருச்சபையின் பணி பிழையாக விளங்கிக் கொள்ளப்படலாம். 20 ஆண்டுகள் வடகிழக்கில் போர் நீடித்தும் ஒரு முறை தன்னும் அப்பகுதிக்குச் செல்லாத சிங்கள ஆயர்கள் இன்னும் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அதனையும் எதிர்கொண்டு அல்லது ஏற்றுக்கொண்டு தமிழ்த் திருச்சபை தனது தீர்க்க தரிசனப்

பணியைத் தொடரவேண்டும். இதேவேளையில் தமிழரின் இலட்சியப் பாதையில் ஏற்படுகின்ற தவறுகளைக் குறைபாடுகளை உரியமுறையில் தமிழ்த் தலைமைத்துவத்திற்குச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற திருத்துக்கின்ற தூய்மையாக்குகின்ற பணியும் தமிழ்த் திருச்சபைக்கு உண்டு. இவற்றைப் பொறுத்தமட்டிலே கடந்த காலத்தில் தமிழ்த் திருச்சபை அதிகமாக மௌனம் சாதித்தது அல்லது தனக்குள்ளே கண்டனம் செய்து முணுமுணுத்தது. விருப்பம் இல்லாமல் அரைகுறை மனதோடு துன்பங்களைச் சகித்துக் கொண்டது. இந்தப் போராட்டத்தின் பரந்த சூழ்நிலைகளின் பின்னணியில் தனது புதிய பணியைக் கண்டுபிடிக்கவும் முழு மனிதனுக்கும் முழு மானிடத்திற்கும் விடுதலை அளிக்க வந்த இயேசுக்கிறிஸ்துவின் இறைவாக்குப் பணிக்கும் இறைவாக்கு நோக்கிற்கும் விசுவாசமாகப் பிரமாணிக்கமாகத் தனது மறை அனுசரிப்புக்களை நடைமுறைகளை மறுசீரமைக்கவும் திருச்சபை இப்போது அழைக்கப்படுகிறது.

5.0 இனமுரண்பாட்டுச் சூழலில் திருஅவையின் பணியை மீளக் கண்டுபிடித்தல்

5.1. புதிய பணிக்கேற்ற துணிவும் தூரப்பார்வையும் வேண்டும்

சிறிலங்காவில் உள்ள திருச்சபையானது ஒரு இக்கட்டான வரலாற்றுத் திருப்பத்தில் நிற்கின்றது. நாட்டு மக்களிடையே அமைதியையும் ஒற்றுமையையும் ஏற்படுத்துவதில் முக்கியமான தனித்துவமான பங்கை ஆற்ற இத்திருச்சபை அழைக்கப்படுகின்றது. திருச்சபை ஒரு நிறுவனமாக இருப்பதாலும் குறைவான எண்ணிக்கையுடையவர்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டிருப்பதாலும் அதன் பலம் குறைவானதாகத் தெரியலாம். இதனால் அமைதி ஒற்றுமைக்காகத் திருஅவை பங்காற்ற வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது அளவுக்கு மீறிய ஒரு எதிர்பார்ப்பாகத் தோன்றலாம். ஆனால் திருச்சபைக்குள்ளே இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படாத ஆற்றல் வளமும் திறனும் (Undiscovered Potentials) அகில உலகத் திருச்சபையின் ஆதரவும் இத்திருச்சபைக்கு இன்றுவரை நிறைய உண்டு. ஆனால் தனது இடத்தையும் பணியையும் தவறாகப் புரிந்துகொண்டாலும் துணிவற்ற செயல்களினாலும் ஆற்றல் வளமும் திறனும் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

கடந்த காலத்தைவிட இன்னும் அதிக பயன் உள்ள வகையில் திருஅவை தனது பணியை ஆற்றவேண்டுமானால், தற்போதைய தேசியப் பிரச்சினையில் தனது பணி என்ன என்பதையும் திருஅவை மீளத்துணிவுடன் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். மறைந்துள்ள தனது வளங்களுக்கும் ஆற்றல்களுக்கும் திறன்களுக்கும் புத்துயிர் ஊட்டவேண்டும்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட (1948) குறுகிய காலப்பகுதிக்குள், இந்நாடு பல மாற்றங்களையும் அதன் தாக்கங்களையும் அனுபவித்திருக்கின்றது. அரசியல், சமூக, சமயத் தலைவர்களின் சிந்தனைகளை இந்த மாற்றங்கள் ஓரளவில் தாக்கி உள்ளது. திருஅவையைப் பொறுத்தமட்டில் அதன் சுருக்கு வெளியே நடந்த

பல மாற்றுங்களில் அது எவ்வளவு கவனத்தைச் செலுத்தியது என்று தன்னையே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

தான் ஒரு சிறுபான்மைச் சமயம் என்றும் இதனால் பெரும் பான்மைச் சமயத்தின் தயவிலேதான் தான் வாழவேண்டும் என்றும் தன்னைப் பற்றிய ஒரு குறைவான புரிந்துணர்வை இத்திருஅவை கொண்டிருந்தது; இன்னும் கொண்டிருக்கிறது. அத்துடன் சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் கொழும்பு நகரத்திலும் அதைச் சூழ்ந்த பகுதிகளிலும் நிலவிய ஒற்றுமையை அல்லது ஆங்கிலம் படித்த கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் மட்டும் நிலவிய ஒற்றுமையை தேசிய ஒற்றுமை என்று பிழையாக விளக்கிக் கொண்டது ஓர் தவறான மதிப்பீடு என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். போரில் ஈடுபட்டிருக்கும் இருபகுதியினருக்கும் இடையில் நல்லெண்ணத் தூதுவராய் போய்வருவது மட்டும்தான் மத்தியஸ்தம் என்ற ஒரு விளக்கத்தையும் இத்திருச்சபை கொண்டிருந்தது. இத்தகைய விளக்கங்கள் அனைத்தும் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றுங்களின் சூழ்நிலையில் தீவிர சிந்தனைக்கும் மீளாய்வுக்கும் உட்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சிறிலங்காவில் தனது உண்மையான இடத்தையும் செயற்பாட்டையும் திருச்சபை மீளக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஒரு ஆழமான மனம் வருந்துதலையும், மனமாற்றத்தையும், புதுப்பித்தலையும் திருச்சபை தனக்குள்ளேயே மேற்கொள்ள வேண்டும். உயர்ந்ததோர் தலைமைத் துவத்தைக் கொண்ட ஒரு அந்நிய நாட்டுச் சமயம் என்ற தனது பழைய உருவத்தை வைத்துக்கொண்டு அல்லது சிங்களப் பௌத்தர்கள் மத்தியிலும் தமிழ் இந்துக்கள் மத்தியிலும் செல்வாக்குடைய உறவை ஏற்படுத்தாமல் இருந்துகொண்டு, தேசிய ஒற்றுமையின் சிறந்த தகுந்த கருவியாகத் திருச்சபை செயற்பட முடியாது.

தற்போது குறிப்பாகத் தென்பகுதிக் கிறிஸ்தவத் தலைமைத்துவத்தால் காலம் தாழ்த்திய சமாதான முயற்சிகள் சில மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சமாதானத்திற்காக ஏங்கும் தமிழர்களால் இந்த முயற்சிகள் வரவேற்கப்பட்டாலும் இந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்வோர் பௌத்த சங்கத்தின் சந்தேகத்திற்கும் ஏன் குற்றச் சாட்டுக்கும் முகங்கொடுக்கவேண்டி உள்ளனர். (உதாரணம்: அங்கிலிக்கன் ஆயர் கெனத் பெனான்டோவின் சரிதை) தமிழரின் பொதுவான விடுதலை இலட்சியத்திற்குள்ளே, தமிழ்க் கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவம் ஓரளவிற்குத் தன்னை அடையாளங்காணத்

தொடங்கியிருக்கின்றது. ஆனால் சிங்களக் கிறிஸ்தவத் தலைமைத் துவமோ இப்படிப்பட்ட ஒரு திசையைக் கைப்பற்ற இன்னும் அதிக தூரம் செல்லவேண்டி உள்ளது.

சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மகாவம்சப் புராணச் சரித்திரத்தினாலே தூண்டப்பட்ட ஒரு இனவாதம் வேரூன்றி இருக்கின்றது. இதனால் மற்றவர்களுக்கு அநீதி இழைப்பதன் மூலம் தன்னைக் கட்டியெழுப்ப இந்த இனவாதம் முயல்கிறது (சிங்கள உறுமய, சிங்கள வீர வதான, ஜே.வி.பி). ஆகையினால் சிங்களக் கிறிஸ்தவத் தலைமைத்துவம் ஏதாவது சமாதானத்துக்கான உயர்மட்ட, முயற்சியை எடுக்கவேண்டுமாயின், சிங்கள-சமூகத்தின் அடிமட்டத்திலே உள்ள இனவாதத்தையும் வென்றெடுத்து அவர்களின் ஆதரவையும் திரட்ட முயலவேண்டும்.

5.2. திருஅவை தனது கருணை காட்டும் பதிலை மீளாய்வு செய்யவேண்டும் (Revision of the so far Response of the Compassionate Church)

வடக்குக் கிழக்கு அழிவுகள் தாக்குதல்கள் அனைத்திலும் தமிழ்த் திருஅவைகளும் இழப்புக்களை அனுபவித்திருக்கின்றன. பல உயிர்களை இழந்து, ஆலயங்களை இழந்து தனது பாடசாலைகளை பங்குகளைக் கைவிடவேண்டிய நிலைக்குத் திருஅவை தள்ளப்பட்டுள்ளது. சொந்த மண்ணிலேயே இந்தத் திருஅவையின் பங்கு மக்கள் அகதிகளாக அலைந்தனர். கடந்த பல வருடங்களாக இடமாற்ற ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ள இத்திருச்சபை தள்ளப்பட்டது. மக்கள் மத்தியில் திருஅவை சிறப்புரிமை பெற்றிருப்பதன் காரணமாகப் போரின் சில தாக்கங்கள் தன்னைப் பாதிக்காதவாறு இற்றை வரைக்கும் அது சமாளித்துக்கொண்டது. ஆனால் தனது பழமையான மரபு வழியில் பிறந்த சிறப்புச் சலுகையுடன் நீண்ட காலத்திற்குச் செல்ல முடியாது என்பதை இத்திருச்சபை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

மரணங்கள், அழிவுகள், நாசகாரச் செயல்கள் என்பனத் திருச்சபையின் கண்முன்னே அதிகரித்தபொழுது தான் ஒரு புனர்வாழ்வு அல்லது இரக்கச் செயல்களுக்கான உலக நிறுவனம் என்றே திருஅவை தன்னைப்பற்றி எண்ணிக்கொண்டது. தன்னைப்பற்றி இப்படியானதொரு பழைய மரபுவழிப் புரிந்துணர்வை வைத்துக் கொண்டு, அதனடிப்படையில்தான் திருஅவை செயற்பட்டு வந்தது. இந்தப் புரிந்துணர்வும் செயல்முறையும் இயல் மூன்றில் நாம் விபரித்

இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் 73

துள்ளபடி திருச்சபை-இறையியல், அரச-இறையியல் போன்ற புரிந்துணர்வுக்குள் அடங்குகிறது. இதற்கும் மேலாக இப்புரிந்துணர்வை இரக்கத் திருஅவையின் இறையியல் (The theology of the Compassionate Church) என்ற மேலும் ஒரு பிரிவுக்குள் விபரிக்கலாம்.

அவசரத் தேவைகளான உணவு, மருந்து, வீடு, உடை போன்ற வற்றிற்கான ஓலங்களுக்குத் தமிழ்த் திருச்சபை பெருந்தன்மையோடு விரைந்து உதவி செய்கின்றது. ஆனால் இங்கு ஒரு முக்கிய கேள்வியாருடைய செலவில் தமிழ்த் திருச்சபை இவற்றை வழங்குகிறது? இலங்கைத் திருச்சபையின் ஒற்றுமை ஒரே சிங்கள-தமிழ் ஆயர் மன்றத்தினால் பேணிக் காக்கப்படவேண்டுமென்று மிகக் கரிசனை கொண்ட சிங்கள ஆயர்கள் துன்பப்படும் வடகிழக்குத் திருச்சபைக்கு ஏதாவது உதவிதிரட்டி அனுப்பியிருக்கிறார்களா அல்லது தரிசித்திருக்கிறார்களா? தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்காகத் தனியார் ஊடாகவும் பாடசாலைகள் ஊடாகவும் நிதி திரட்டிய சிங்களக் கிறிஸ்தவர்களும் அவர்களின் தலைவர்களும் தமது சதேச வளங்களைப் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட வடகிழக்கு சகோதரருக்கும் பகிர்ந்தளிக்க ஏன் முன்வரக்கூடாது? (அப்போஸ்தலர் நடவடிக்கையில் ஜெருசலேம்-அன்ரியோக் திருஅவைக்குள்ளே இருந்த உறவை நினைவு கூருவோம்). மனிதாபிமானப் பணிகளுக்கான நிதியை அரசாங்க நிறுவனங்கள் செய்வதைப் போல வெளிநாடுகளிடம் இருந்தே வடகிழக்கு திருச்சபைகளும் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றன. உள்நாட்டு நன்கொடையாளர்களிடம் இருந்து இந்நிதி திரட்டப்படவில்லை. போரால் வடகிழக்கில் துன்பத்துக்குள்ளா கியவர்களின் தேவையை நிறைவுசெய்ய தெற்குக் கிறிஸ்தவர்களின் இரக்கத்தைத் தூண்டவும் உதவியைத் தேடவும் ஏதாவது முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த விடயத்தில் கிறிஸ்தவர்களை விழிப்படையச் செய்ய பாதிக்கப்பட்ட தம் சகோதரர்களுக்கு உதவி செய்வதை ஊக்குவிக்க திருச்சபை தவறி விட்டது. இடம்பெயர்ந்து வடக்கிலிருந்து சென்ற மக்களுக்கு கிறிஸ்தவ வீடுகளிற்கூட அடைக்கலம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால் இவர்கள் பல துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றனர். பசியினால் வாடுவோரும் ஆடையற்றோரும் வீதிகளில் இல்லாவிட்டாலும் அகதிமுகாம்களில் இருக்கின்றனர். இவர்கள் இந்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களின் அன்பு பெருந்தன்மை என்பவற்றிற்குப் பெரும் சவாலாக அமைகின்றனர்.

போரின் பயங்கரத் தேவைகளுக்கு திருச்சபையால் மேற்

————— இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் ————— 74

கொள்ளப்பட்ட பதில் நடவடிக்கைகளையும் அந்நடவடிக்கைகளின் தன்மையையும் ஆழத்தையும் நோக்கும்போது ஒரு உண்மை தெளிவாகின்றது. அதாவது அந்தத் திருஅவை வெளிநாட்டு வளங்களைக் கொண்ட ஒரு அறப்பணி நிறுவனமாகவே இருக்கின்றது. இப்படியான ஒரு நிலையில் இருந்துகொண்டு திருஅவை காயப்பட்டவர்களை பராமரிக்கிறது; இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்கிறது; தனது சமூகப் பொருளாதார உதவி அமைப்புக்களின் மூலம் அகதிகளுக்கும் இல்லிடமற்றவர்களுக்கும் பசித்தோருக்கும் உதவி செய்கின்றது.

இப்படியான அறப் பணிகளில் வடகிழக்குத் திருஅவை தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டாலும் போரில் இருந்து வரும் புதிய இறைவார்த்தையை இத்திருஅவை இன்னும் தெளிவாகக் கேட்டதாகத் தெரியவில்லை. காலத்தின் அறிகுறிகளை வாசித்து, விளங்கி அதற்கேற்ப இரக்கப்பணிக்கு அப்பால் செல்லவேண்டும் (வெளிநாட்டு உதவியில் தங்கி இயங்கும் இரக்கத்-திருஅவையின்-இறையியல் இன்னும் எமது நாட்டில் மேலான்மை செலுத்துகிறது).

5.3. இரக்கச் செயல்களுக்கு சுதேச வளங்களைப் பயன்படுத்துதல் சிறந்தது

கிறிஸ்தவர்கள் பயன்படுத்தும் நிதி தொடர்பாகச் சில பௌத்த, இந்துத் தலைவர்கள் கிறிஸ்தவர்களைக் குற்றஞ்சாட்டி உள்ளனர். இந்தக் குற்றச்சாட்டின் மட்டில் திருஅவைகள் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். வடக்கிலும் தெற்கிலும் கிறிஸ்தவர்கள் புத்த-இந்து சகோதரரை நேர்மையற்ற முறையில் மனம் மாற்றுகிறார்கள் என்றும், வட-கிழக்கில் நிவாரணப் பணம் மனமாற்றுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறதென்றும் கிறிஸ்தவர்கள் மேல் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. சில கிறிஸ்தவச் சபைகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் குற்றச்சாட்டு உண்மையாக இருக்கலாம். அதேவேளை மதம் மாற்றவேண்டும் என்ற இந்த விருப்பம் பல கிறிஸ்தவ சபைகளுக்கு ஏற்படலாம் எனவே அனைவரும் இதன்மட்டில் எச்சரிக்கை யாகவும் நிதானமாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

சில இந்துத் தலைவர்கள் (தெல்லிப்பளை தூர்க்கை அம்மன் ஆலய நிர்வாகி திருமதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி) புனர்வாழ்வு மற்றும் புனரமைப்புப் பணிகளை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்து சமய மக்கள் மத்தியில் ஆரம்பித்துள்ளனர். வெளிநாட்டு நிதி உதவியுடன் இவர்கள் இப்பணிகளை மேற்கொள்ளவில்லை. மாறாக

சுதேச நன்கொடைகளைக் கொண்டே இவர்கள் இப்பணியில் ஈடுபடுகின்றனர். இவர்களின் இந்நடவடிக்கையானது தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களையும் இப்படிப்பட்ட செயற்பாட்டிற்கு தூண்டிவிட வேண்டும். எமது திருச்சபைகளும் எமது நாட்டு வளங்களையும் நிதியையும் கொண்டு பல இரக்கச் செயல்களை தீவிரப்படுத்த அதிகரிக்க இந்துக்கள் காட்டும் இந்த முன்மாதிரிகை எமக்குச் சவாலாக அமையவேண்டும்.

தமிழ்ப் பயங்கரவாதத்தைப் பூண்டோடு அழிக்கவேண்டும் என்ற போர்வையின் கீழும், நாட்டின் ஒற்றுமை இறைமை உறுதிப்பாட்டை பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற போர்வையின் கீழும் பாசாங்கு செய்து, தேசிய பாதுகாப்பு நிதி திரப்பட்டது. இவ்வாறு கிறிஸ்தவர்களிடம் இருந்துகூடத் திரட்டப்பட்ட நிதியானது (ஆயர் வியானி பெனாண்டோ ரூபா 50,000) பெரும்பாலும் வடக்குக் கிழக்குப் போருக்கு ஆயுதங்களை வாங்குவதற்கும் அப்பாவித் தமிழ் மக்களைக் கொலை செய்வதற்கும் வடக்கில் உள்ள சில புனித வணக்கத்தளங்களை அழிப்பதற்குமே பயன்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது.

அனேகமாக உயர்மட்ட நிர்வாக அலுவல்களை மேற்கொள்வதற்காகவும், வெளிநாட்டு நிதியைப் பெறுவதற்காகவுமே வடக்குத் திருஅவையும் தெற்குத் திருச்சபையும் இணைந்து செயற்படுகின்றன. பரஸ்பர அன்பின் அடிப்படையிலோ புரிந்துணர்வின் அடிப்படையிலோ இந்த இரு திருஅவைகளும் இணைந்து செயற்படுவது மிகக் குறைவு. சர்வதேச தொடர்புகளுக்கும் வெளிநாட்டு உதவிகளுக்கும் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளைவிட வடக்கு மற்றும் தெற்குத் திருஅவைகளுக்கிடையே புரிந்துணர்வையும் காருண்யத்தையும் ஏற்படுத்த அதிக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

5.4. ஒற்றுமை, சமாதானத்திற்கான கிறிஸ்தவத் தாகத்தை மீளவும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்

கொழும்புப் பட்டணத்துக்கு உள்ளேயும், கொழும்பைச் சுற்றியும் வாழ்ந்த ஆங்கில அறிவுபடைத்த அறிவிலிகளும் அதில் பெரும்பான்மையாய் அங்கு வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களும் ஒற்றுமை அமைதி என்பவற்றை ஓரளவிற்காவது சிறிலங்காவில் அனுபவித்தனர். பிரித்தானியக் குடியேற்றவாத காலத்திலும், சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலங்களிலும் இதை இவர்கள் அனுபவித்தனர் (பார்க்க 2.4, 2.5).

தமிழ், சிங்களம் என்ற பிரிவு நாட்டிலே ஏற்படத் தொடங்கியபோது, பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ வட்டாரங்களிலேயே ஒற்றுமையின்மையும் சமாதானமின்மையும் கூர்மையாக உணரப்பட்டது. சமாதானமாகவும் சகோதரத்தவமாகவும் வாழவேண்டும் என்று முற்காலத்தில் இருந்ததாகம் (*Nostalgia*) இன்னும் நிலைத்திருந்ததே இதற்குக் காரணம்.

வாழ்க்கையை பணயம் வைத்து, உயிர் ஆபத்துக்கள் மத்தியில் தெற்கை நோக்கிப் பிரயாணங்களை மேற்கொள்வதினால் வடக்குக் கிழக்குக் கிறிஸ்தவக் குருக்கள், துறவிகள் தமது தெற்குக் கிறிஸ்தவ சகாக்களுடன் கொண்ட பழைய உறவை இன்னும் ஓரளவிற்குத் தொடர்ந்து காத்து வருகின்றனர். தெற்குத் திருச்சபைத் தலைவர்களின் அனைத்துக் கூட்டங்களிலும் திட்டங்களிலும் செயற்பாடுகளிலும் வடக்குக் கிழக்குத் திருஅவைத் தலைவர்கள் இயன்றளவு பங்கெடுக்கின்றனர். ஆனால் மிகக் குறைவான கிறிஸ்தவத் தலைவர்களே தெற்கிலிருந்து வடக்கிற்கு வருகைதந்து தமது தமிழ்க் கிறிஸ்தவச் சகோதரர்களைச் சந்தித்துள்ளனர். இவர்களில் மிகச் சிலரே துன்பப்படுவோருடன் தம்மை இணைத்துக் கொள்ளவும் சமாதானத்திற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடவும் முன் வந்தனர். இருந்தும், அவர்களின் சில அண்மைக்கால முடிவுகளை நோக்குமிடத்து, குறிப்பாகத் திருத்தந்தையின் இலங்கை விஜயத்தை கொண்டாட வேண்டும் என்று ஆயர் மன்றத்தினால் எடுக்கப்பட்ட முடிவானது, தமிழ்ச் சகோதரர்களின் உணர்வையும் துன்பங்களையும் குறைவாக மதிப்பிட்டு எடுக்கப்பட்ட முடிவாகவே தோன்றுகின்றது. திருத்தந்தை இலங்கை வருவதற்கு முன்பாக, யாழ் மேய்ப்புப் பணி மகாநாடு திருத்தந்தையைப் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்திற்கும் ஓர் இரு மணித்தியால சந்திப்பு செய்யும்படி வேண்டி நின்றனர்; ஆனால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

இதேபோல் 1995ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 19ம் திகதி, இலங்கைத் திருஅவையின் தேசிய மேய்ப்புப் பணி மாநாடு மிக ஆடம் பரமாகக் கொழும்பு பண்டாரநாயக சர்வதேச மண்டபத்தில் தொடங்கியது. அதற்குத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களும் தலைவர்களும் கடினமான பயணம் மேற்கொண்டு சமூகமளித்தனர். அன்று காலைதான் மீளவும் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தில் போர் வெடித்தது. மகாநாட்டிற்கு ஆயத்தம் செய்து வாசிக்கப்பட்ட பத்து ஏடுகளில் ஒன்று தன்னும் நாட்டில் எரிந்துகொண்டிருக்கும் இனப் பிரச்சினை, போர் பற்றிக் கூறவில்லை. தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஏமாற்றம். ஆகையால் நாம் எழுந்து இத்தவறைச் சுட்டிக்காட்டிய பின்பு ஒரு அவசரக்

குழு அமைக்கப்பட்டு ஒரு சிறிய ஏட்டை திருஅவை சமாதானத்தின் அருட்சாதனம் என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் அந்த ஏடும் மகாநாட்டு வெளியீடு கடைசி இடத்தைப் பெற்றது!

இவையெல்லாம் கிறிஸ்தவத் தலைமைத்துவத்தில் நிலவும் குறைவான இறைவாக்குச் சிந்தனைக்கும் (Prophetic thinking) குறைவான வீரச் செயற்பாடுகளுக்கும் அறிகுறிகளாகும். இனப்பிளவின் ஆரம்பக் காலகட்டங்களிலே பெரும்பான்மைச் சிங்களத் தலைமைத்துவம் இப்பிளவின் மட்டில் அசட்டையாய் இருந்தமையாலும் ஒன்றிணைந்த சிறிலங்காவின் தேவையையும் அதன் நிபந்தனைகளையும் தேசியத் தலைவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லாமையினாலும் பெரும் பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டது. சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதும் ஆங்கிலக் காலனித்துவ நிர்வாகத்தினால் ஊக்குவிக்கப்பட்டதுமான ஒரு ஒற்றுமையை கிறிஸ்தவர்கள் தமக்குள்ளே வாழ்ந்து அனுபவிக்கின்றனர். ஆனால் தம்மைச்சூழ இருந்த மற்றவர்கள் மத்தியில் ஒரு தேசிய ஒற்றுமையைக் கொண்டுவர அதற்காகப் பாடுபட இக்கிறிஸ்தவர்கள் முயற்சி எடுக்கத் தவறிவிட்டனர்.

நாட்டிலே பல இனங்களதும் பல மொழிகளினதும் மத்தியிலே புதிய ஒற்றுமையைக் கொண்டுவரும் விடயத்தில் நாம் தூதுவர்களாக விளங்க வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கிறிஸ்தவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை. இவர்கள் பௌத்த சிங்களவர்களிடம் இருந்தும் இந்து-தமிழர்களிடம் இருந்தும் தம்மைத்தாமே அந்நியப்படுத்திக் கொண்டனர். சமூக அரசியல் விடயங்களில் இருந்தும் தம்மைத் தூரப்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்வாறு பல மனித உரிமை சம்பந்தமான விடயங்களை அரசியல்வாதிகளின் தற்போக்கு எண்ணத்திற்கும் விருப்பத்திற்கும் விட்டுவிட்டனர். இதனால் சுதந்திரம், சமத்துவம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தேசிய ஒற்றுமையின் தூதுவர்களாகச் சிற்பிகளாக விளங்கவேண்டிய அரிய சந்தர்ப்பத்தைத் தவறிவிட்டனர்.

5.5. உண்மையான ஒற்றுமையும் நீதியான சமாதானமுமே திருஅவையின் நோக்காக அமைய வேண்டும்

அச்சுறுத்துகின்ற போரின் விளைவுகள், வட கிழக்கை மாத்திரமல்ல; தென் சிறிலங்காவையும் அதன் கிறிஸ்தவர்களையும் தாக்குகின்றன. அதனால் குடியேற்றவாத காலத்தில் அனுபவித்த பழைய வகையான ஒற்றுமையை, சமாதானத்தை மீண்டும் கண்

இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் 78

டெடுக்க வேண்டும் என்ற ஆசை தென்பகுதிக் கிறிஸ்தவர்களிடமும் அவர்களின் தலைமைத்துவத்திடமும் இன்றும் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. இந்த ஆசையினால் உந்தப்படுகின்ற கிறிஸ்தவத் தலைமைத்துவமானது, பிழையான, போலியான ஒற்றுமையை நீதியற்ற சமாதானத்தை நோக்கி வழிநடத்தப்படலாம். இவர்கள் ஆசிக்கின்ற இந்த ஒற்றுமையிலே, தமிழர்கள் சிங்களவர்களுக்குப் பணிவுள்ள கீழ்ப்படிவுள்ள நண்பர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று இவர்கள் தம்மையறியாமலே எதிர்பார்க்கின்றனர். இவர்கள் ஆசிக்கின்ற இந்தச் சமாதானத்தின் சாரம்சம் என்னவென்றால் தமது சொந்த வாழ்வுமுறை எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படாததாக இருக்கவேண்டும் என்பதே. இதுவே இவர்கள் விரும்பும் ஒற்றுமையும் சமாதானமும் ஆகும்.

தூரதிஸ்டவசமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு சமாதானத்தை ஒற்றுமையையே இந்த நாட்டின் அன்றைய ஜனாதிபதியாக விளங்கிய டி.பி. விஜேதுங்காவினால் வழிநடத்தப்பட்ட பௌத்த தேசியவாதிகளும் விரும்பினர். 19. பெப். 1994ல் நடந்த தனது கட்சி (யு.என்.பி)க் கூட்டத்தில் ஜனாதிபதி விஜேதுங்கா கூறிய கூற்று சிங்கள பௌத்த கடும் போக்காளரின் அரக்கத் தனத்தையும் மடமையையும் அப்பட்டமாக வெளிக்காட்டியது. அத்துடன் இந்த நாட்டிலே நேர்மை யாகச் சிந்திக்கின்ற அனைத்து மக்களையும் இக்கூற்று அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. சிறிலங்காவின் உண்மையான நாட்டு மக்கள் சிங்களவர்களே என்றும் மற்றைய சிறுபான்மையினர் எல்லோரும் ஓர் மரத்தில் படர்ந்து வாழும் கொடிகளைப்போல் பெரும்பான்மை புத்த-சிங்கள மக்களில் தங்கி வாழவேண்டும் என்றும் கருத்துத் தெரிவித்தார். அரக்கத் தனத்தின் இன்னோர் படியேறி அவர் சொன்னார்: 'அரசு மனமிரங்கி வரண்ட வடக்கிற்கு உணவுப் பொருட்களை அனுப்பாவிடில், இன்று வடக்கிலுள்ள தமிழர் மண்கல்வ வேண்டிய நிலைதான்'. ஒரு நாட்டுத் தலைவனின் கூற்று!

இப்பேர்ப்பட்ட அடிமைத்தனத்தையும் பணியையும் கொண்ட ஒற்றுமைக்கோ, போர்வையால் மூடிய சமாதானத்திற்கோ, கிறிஸ்தவர்கள் உட்பட, எந்தத் தமிழர்களும் சம்மதிக்கமாட்டார்கள். அரக்கத் தனம் நிறைந்த ஒரு இனத்துடன் உறிஞ்சி வாழும் அட்டைகள் போலவோ, மரக் கொடிகள் போலவோ வாழுவதிலும் பார்க்க மடிவதையே மானமுள்ள தமிழர் விரும்புவர்.

இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் ————— 79

போரின் கடந்தகால புனிப்பான அனுபவங்கள் இரு பகுதியினருக்கும், விசேடமாகத் தமிழருக்கு, ஓர் தெளிவான முடிவைக் காட்டியிருக்கிறது. தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமையையும், சமத்துவத்தையும், சகோதரத்துவத்தையும் அங்கீகரிக்கும் ஒற்றுமையே இலங்கையில் நீடித்த சமாதானத்தை கொண்டுவர முடியும். ஒருவிதக் குழப்பமும் இல்லாது தாம் வாழ்வு நடாத்தக்கூடிய சமாதானத்தையே தெற்கில் வசிப்பவர்கள் சுயநலத்துடன் தேடுகின்றார்கள் என்பது தமிழருக்கு உள்ளங்காய் நெல்லிக்கனி போல் தெட்டத் தெளிவாகி விட்டது. மனித உரிமைகளை ஏற்றுக்கொள்வதும், நீதியை அடித்தளமாகவும் கொண்ட சமாதானமே தமிழரைத் திருப்திப்படுத்தும். எசமானும் பணியாளனும் கடைப்பிடிக்கும் சமாதானத்தைத் தமிழர் ஒரு பொழுதும் ஏற்கப்போவதில்லை.

இறைவனின் நீதியின்படி, தமிழர்களாகிய நாமும் மற்ற மக்களுடன் ஒரே தந்தையின் பிள்ளைகளாக, சமத்துவமான மதிப்பைக் கொண்டவர்களாக மதிக்கப்பட வேண்டும். இறைவனால் பிற மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதுபோல் எமக்குமொரு தாயகம், தனித்துவக் கலை, பண்பாடு, தமிழர்களாகிய எங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது நீதியை அடித்தளமாகக் கொண்டது. நீண்ட அழிவுகள், மரணங்கள் ஊடாக மற்றவர்களுடன் மதிப்புடனும் சமாதானத்துடனும் நீதியுடனும் ஒற்றுமையுடனும் வாழ வேண்டுமென்ற தாகம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மிக வலுவடைந்திருக்கிறது. இந்த வலுவடைந்த கூட்டு உணர்வின் காரணமாகத் தமது தேசியத்தை மலிவான அரசியலுக்காக இனிமேல் விலைபேச மாட்டார்கள்.

எனவே சமாதானம் செய்வோரும், நடுநிலை வகிப்போரும் காலனித்துவக் காலத்தில் இருந்தது போன்ற போர்த்துமுடிய, நிலைத்து நிற்காத சமாதானத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். பௌத்த அடிப்படைவாதிகள் கூறுவதுபோல பெரும்பான்மைக்கு சிறுபான்மை தலைவணங்கும் சமாதானத்தையும் தவிர்க்க வேண்டும். அனைத்து மக்களின் ஒற்றுமையையும் சமத்துவத்தையும் மதிக்கும் யதார்த்தமான சமாதானத்தை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

கிறிஸ்தவர்கள், காலனித்துவக் காலத்திலும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்பும் ஒரு பொய்யான சமாதானத்தையும் ஒற்றுமையையும் இலங்கையில் ஊக்கப்படுத்தும் பங்காளிகளாக இருந்து வந்துள்ளனர். இது மனவருத்தத்திற்குரியது. தங்களுடைய மௌனத்தினாலே

அநீதிகளையும் இனப்பிரச்சினையையும் வளர விட்டுள்ளனர். ஆகையினால் இவர்கள் யதார்த்த நிலைமையைத் தவறாக விளங்கிக் கொள்ளும் பிழையை மீண்டும் செய்யாதிருக்க வேண்டும். பௌத்த சிங்களவர்களும் இந்துத் தமிழர்களும் இஸ்லாம் சகோதரர்களும் தங்கள் தங்களுடைய மனித மாண்பிலே பயமின்றித் தங்கி நின்று, தம் கிராமங்களையும் வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகளையும் சுதந்திரமாக நிர்வாகித்து, நல்ல சமத்துவமான மதிப்புள்ள அயலவர்களாக வாழக் கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

5.6. திருச்சபைக்கு யதார்த்த உண்மைகளை பரப்பும் பொறுப்பு

கடந்த சில வருடங்களாகச் சமாதானத்திற்காகப் பணிபுரிய பல அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்களும் கிறிஸ்தவத் தலைவர்களும் முன்வந்துள்ளனர். நோர்வே அரசு, குவெக்கர் சமாதான ஒன்றியம், பௌத்த துறவிகளின் அமைப்புகள், தெற்குக் கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் வடகிழக்கிற்கு நல்லெண்ணக் குழுக்களாகச் சென்று வருகின்றனர். இருந்தபோதும் அரசு இவர்களுடைய முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து தட்டிக்களித்தே வருகின்றது. அரசுக்குப் பன்னாடுகளின் பணமும் ஆயுத உதவியும் தேவைப்படும் ஆனால் சமாதானத்திற்காக உழைப்பவர்களின் உதவியோ, ஆலோசனையோ தேவையில்லாது விடுகின்றது.

வடக்கிலிருந்து போர்க் கைதிகளைப் புலிகள் விடுதலை செய்வதும் அவர்களைத் தெற்கிற்கு அழைத்துச் செல்வதும் கிறிஸ்தவத் தலைவர்களின் பணியாக இருந்து வருகின்றது. இச்செயற்பாடு சமாதானம் பேசுவதற்கான புலிகளின் நல்லெண்ணத் தைக் குறிக் கின்றது. எனவே போர்க் கைதிகளைத் திருப்பிக் கொண்டுசெல்லும் கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் தமிழர்களின் உண்மையான விருப்பத்தையும் நல்லெண்ணத்தையும் தெற்கிற்கும் அரசுக்கும் மாத்திரமல்ல உலகுக்குமே எடுத்துச் சொல்லக் கடப்பாடு உடையவர்கள்.

நிதியுதவி வழங்கும் பன்னாடுகளின் சந்திப்புக்களில் தாங்கள் சமாதான விரும்பிகள் என்று உரக்கக் கூறுவதும் அதேவேளை நாட்டிலே போரைத் தொடர்வதும் மனித உரிமைகளை மீறுவதும் அரசின் வாடிக்கையான விளையாட்டாகி விட்டது. இந்த உண்மை வடகிழக்கைச் சந்தித்துவரும் கிறிஸ்தவத் தலைவர்களுக்கு ஓரளவு தெளிவாகி வருகின்றது. ஒருவர் தனக்கு சமாதானத்திற்கான உண்மையான முயற்சிகளைப் பற்றித் தெரியாதென்று சொல்லிக் குற்றமற்றவரெனத்

தப்பித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அந்த உண்மையான முயற்சிகளை அறிவாராக இருந்தால் அந்த உண்மையை வீட்டுக் கூரையிலிருந்து தெளிவாக உரக்கக் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளார்.

5.7. திருஅவையின் உள்நாட்டுத் தன்மையும் பன்னாட்டு நிலைப்பாடும் புத்துணர்வு பெறவேண்டும்

இலங்கைத் திருஅவை பௌத்த, இந்துக்கள் மத்தியில் தனது நம்பகத் தகைமையையும் செல்வாக்கையும் வளர்க்கத் தனது சிறுபான்மை என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையிலிருந்து விடுபடுவதுடன் இன்றைய உள்நாட்டு விவகாரங்களிலே நடந்து கொள்வதற்குரிய பலத்தை மீளவும் தன்னகத்தே கண்டெடுக்கவேண்டும். நாட்டு மக்களுடைய வாழ்விலே போதியளவு பின்னிப் பிணையாது ஐரோப்பிய அல்லது அந்நிய மறையாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. இது தவறு. மாறாக இலங்கைத்தீவு மக்களுடைய மத, பண்பாடு, சமூக, அரசியல் யதார்த்தங்களில் வேருன்றிய மறையாக மாறும் அதேவேளை திறந்த மனப்பான்மையுடன் மற்றவர்களோடு உறவாடும், உரையாடும் திறமைகளையும் வளர்க்க வேண்டும்.

இலங்கைத் திருஅவை தனது பன்னாட்டுத் தன்மையைப் பிழையாகக் கணித்து வந்துள்ளது. அதற்கு உலகளாவியத் திருஅவையின் ஒரு பகுதியென்ற எண்ணமே மேலோங்கி இருந்தது. இதை விடுத்து இலங்கைத் திருஅவை ஏனைய நாடுகளிலும் செல்வாக்குப் பெற்ற அமைப்பாக சர்வதேச ரீதியில் செயல்பட வேண்டும்.

அண்மைக் காலங்களில் திருஅவையின் வழிபாடுகளில் பண்பாட்டு மயமாக்கல் முயற்சிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அநேகமாக இம் முயற்சிகள் திருஅவைக்குள்ளே எம் சடங்கு முறைகளை மாற்றுவதிலேயே அடங்கியிருக்கின்றது. இப்படிபான முயற்சி எம் வழிபாட்டின் அந்நியத் தன்மையைக் குறைப்பதற்கு வழிவகுக்கின்றது. மறைகளுக்கிடையிலான உறவகளும் சமூகக் கொண்டாட்டங்களிலும் சமூக சேவையிலும் பங்கெடுக்கும் நிலை வளர்ந்து வருகின்றது. ஆனால் இதிலும் ஆழமான நீடிக்கக்கூடிய முயற்சிகளின் வழியாகத் திருஅவையை அதன் அந்நியத் தன்மையிலிருந்து விடுவித்து அதை எம் நாட்டு மக்களுக்கும் நிலைமைகளுக்கும் பொருத்தமுள்ளதாக மீள்பிறப்பிக்க வேண்டும். இதற்கு பன்மதச் சூழலில் கிறிஸ்தவர்கள் எப்படித் தமது வாழ்க்கையையும் தமது பொறுப்புக்களையும் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதை நற்செய்தியின் வழியாக மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும்.

இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் — 82

5.8. எம் முன்னுள்ள சந்தர்ப்பங்களும் சவால்களும்

இப்பொழுது திருஅவை நேரம் தாழ்த்தினாலும், போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்மேல் மனமிரங்கி பிரச்சினைக்குள் தன்னை ஈடுபடுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. மக்களின் வாழ்விற்கும் புனரமைப்பிற்கும் வெளிநாட்டு உதவியுடன் சிறப்பான பணியைச் செய்கின்றன. ஆனால் இப்பணியை வெவ்வேறு சபைகளாக, நிறுவனங்களாக அமைப்புகளாகப் பிரிந்து செய்கின்றன. இவற்றிலும் ஒன்றுபட்டுச் செயற்பட இடமுண்டு.

எரிக்கோ வீதியிலே காயமுற்றுக் கிடந்த அந்நியன் மீது அக்கறை காட்டாது, தமது ஆலயக் கடமைகளில் அக்கறை கொண்டவர்களாகத் தெருவின் மறுபக்கத்திலே விலகிச்சென்ற குருவும் லேவியும் போல் அல்லாது நல்ல சமாரித்தன், காயமுற்றவர் மேல் மனமிரங்கித் தனது நேரத்தையும் தான் வைத்திருந்த பொருட்களையும் செலவிட்டான். இந்நிகழ்வு திருஅவையின் மனிதாபிமானப் பணிகளுக்குத் தூண்டுதலாக அமைகின்றன. ஆனால் இந்த விவிலியப் பின்னணியில் பொருத்தமான கேள்வி ஒன்று எங்கள் மனதில் எழுகின்றது. இவ் அந்நியன் கள்வர்களினாலே தாக்கப்பட்டு அவனுடைய பொருட்கள் பறிபோக முன்பாக அந்த நல்ல சமாரித்தன் அவ்விடத்தில் இருந்திருப்பானே யானால் என்ன செய்திருப்பான்?

பெரும்பான்மையான கிறிஸ்தவர்களும் திருஅவைத் தலைவர்களும் திருச்சபைசார் அல்லது அரசு-சார் இறையியல் சிந்தனையில் செயற்படுகின்றார்கள். இதன்காரணமாக இனப்பிரச்சினைக்கு முகங்கொடுக்காது, அதைக் கண்டுகொள்ளாதவர்களைப்போல, தங்களின் செப வழிபாடுகளையும், குருத்துவக் கடமைகளையும் ஆற்ற வீதியின் மறுபக்கத்தில் விரைந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். திருமறையின் சமூகப்பணி பெரும்பாலும் அந்நிய நாட்டுப் பணத்துடன் செய்யப்படும் இரக்கச் சேவையாக இருக்கின்றது. இது அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களான செஞ்சிலுவைச் சங்கம், அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்புப் போன்றவைகளின் சேவைகளுக்கு ஒத்ததாகின்றது.

இந்தப் பின்னணியில் பின்வரும் விடயங்கள் கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

- ❖ இலங்கைத் திருஅவை தனது இரங்கல் பணியில் உள்நாட்டுப் பங்களிப்பைக் கூடுதலாகத் திரட்ட வேண்டும்.

————— இனப்பிரச்சினையும் இலங்கைத் திருச்சபையும் ————— 83

- ❖ இரங்கல் பணியோடு நின்றவிடாது இனப் போருக்குக் காரணமான அநீதிகளையும் வெறுப்புகளையும் களைய முற்படவேண்டும்.
- ❖ இலங்கைத் தீவின் ஒற்றுமைக்கும் சமாதானத்திற்கும் பொருத்தமான பணியைச் செய்வதற்குத் திருஅவை தன்னை சிறுபான்மையினரெனும் தாழ்வு மனப்பான்மையிலிருந்து விடுவித்து பௌத்த சிங்கள மக்களுடையதும் இந்துத் தமிழர்களளுடையதும் நேர்மையான அபிலாசைகளுடன் தன்னை ஒன்றுபடுத்த வேண்டும்.
- ❖ பிரித்தானியராலும் கிறிஸ்தவர்களினாலும் ஊக்குவிக்கப் பட்ட மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக ஒற்றுமையிலிருந்து விலகி, வேறுவகையான ஒற்றுமை ஏற்பட வழிதேட வேண்டும்.
- ❖ மகாவம்ச புராணத்திலே ஊறியிருக்கும் பௌத்த இனவாதத் துறவிகளை அதிலிருந்து விடுவிப்பதும், விடுதலைக்காவும் சுயநிர்ணய ஆட்சிக்காகவும் இலங்கைத் தமிழர்களின் நீதியான அபிலாசைகளை பௌத்த சகோதரர்கள் புரிந்துகொள்ள வைப்பதுமே நேர்மையான சிங்களக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இன்றுள்ள ஓர் கடினமான சவால்.

போரின் மத்தியில் துன்பப்படும் மக்கள் திருவாசகங்களை வாசிக்கும்பொழுது, அவர்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்கள் ஊடாக அவர்களுக்குப் புதிய செய்தி கொடுக்கப்படுகின்றது. இச்செய்தி அவர்களுடைய விடுதலையைப் பிரதிபலிக்கும் தெளிவான செய்தியாகின்றது. ஆகையினால் தெற்கிலிருக்கும் கிறிஸ்தவ சகோதரர்கள் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை, கொச்சைப்படுத்தாது, கிறிஸ்துவின் முழுமையான விடுதலைப் பணியின் பின்னணியிலே இருந்து விளங்கிக் கொள்வது அவசியமாகின்றது.

இலங்கைத் திருஅவையின் பணி தொடர்ந்தும் தனித்துவமானதும் மிக அவசியமானதுமாக இருக்கின்றது. ஒற்றுமைக்கும் சமாதானத்துக்குமான தனது பணியைப் புதிய பார்வையுடனும், துணிவான மனப்பான்மையுடனும் பௌத்த, இந்து, இஸ்லாமியர்களுடன் சேர்ந்து செய்யவேண்டும். இதற்கான வித்துக்களை விதைக்கவும் இப்புதிய பார்வை வளரவும் இறைவன் ஆசியை வேண்டுகிறேன்.

நூல் ஆசிரியர்
எஸ். ஜே. இம்மானுவேல்

அருட்திரு. எஸ். ஜே. இம்மானுவேல் ஆசிய இறையியல் ஆக்கத்தில் முன்னிலையில் நிற்பவர். பரந்த உள்ளமும் பழுத்த அனுபவமும் இளமைத்துடிப்பும் நிறைந்த இவர், இலங்கைத்திருச்சபையில் இன்றைய நிலைப்பாட்டை இறைவாக்கியல் கண்ணோக்கில் உன்னிப் பார்க்கின்றார். பழைய சித்தாத்தங்களில் ஊறிப்போய், நெருக்கடி நிலையில் ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் எழுப்பும் அபயக் குரலுக்கு பதில் கொடுக்க இயலாமல், தவித்து நிற்கும் திருச்சபையை, விவிலிய ஒளியில் புதிய ஈடுபாட்டிற்கு அழைக்கின்றார். துறைமுகத்தில் நங்கூரமிடப்பட்டு பாதுகாப்பாக நிற்கும் அழகிய கப்பலாக இல்லாமல், கடும் புயலையும் பெரும் அலைகளையும் சந்தித்து, அதில் தன் பணியைப் பரிந்து செயல்பட இலங்கைத் திருச்சபைக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றார் இந்த அறிஞர்.

பேராசிரியர் கலாநிதி பெலிக்ஸ் வில்பிரட்

சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் கிறிஸ்தவ ஆராய்ச்சித் துறைத்தலைவர்

ஆயர் அம்பலவானர் முன்னுரையிலிருந்து...

“இலங்கைத் திருச்சபையால் பெற்றெடுத்த சிறந்த சிந்தனையாளர்களுள் ஒருவரினால் எழுதப்பட்ட இறையியல் ஆராட்சி கட்டுரை...”